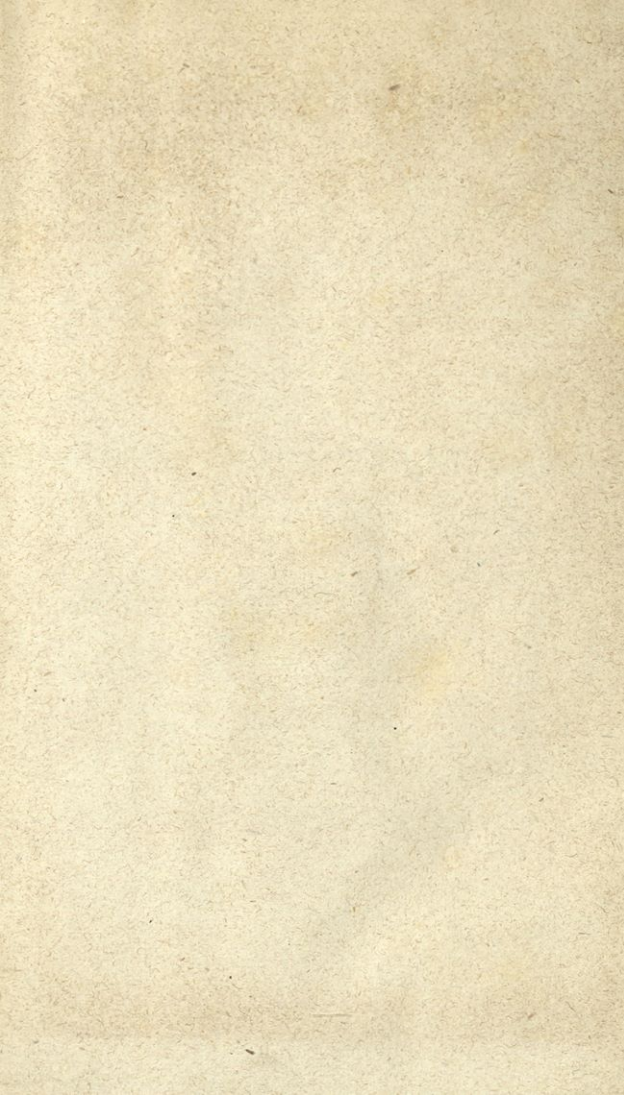

224

10234. T. C. f. v.

✓

Ich bin bey euch alle Tage bis an der Welt Ende.

JESUS, MOJE SHELJÉ.

KATÓLISHKE MOLITNE BUKVE

S
naúki in napeljevanjem
k
pobóshnimu shivljenju.

Ind. Poleg nemfhkiga
od
zhaftitljiviga gofpoda
ALOJSIA SCHLÖRA,
doktorja f. píma.

V Ljubljani 1846.

Na prodaj in v salóshbi *Janesa Giontini,*
bukvarja.

V' natif teh bukev so milofstljivi Firfht,
GOŠPOD GOŠPOD
ANTON ALOJS,
Ljubljanski Škof 31. Kosopèrška dovolili 1845.

1N=030007546

Od molítve.

„Molite bres nehanja.“ 1. Tef. 5, 17.

Kar je dihanje sa teló, tó je molitev sa dušho. Molitev je nebesška gred, po kéri gré nash duh k Bogu, de milost in shegen Boshji pride na nas. „Profite in bote prejéli!“ Ali nismo vsi potrebni in ubogi, polni révfšine in gréhov? Molimo tadaj bres nehanja! Prerok Daniel je hotel rajšhi umréti, kakor molitev opustiti, ktero je trikrat na dan klezhé opravil. — Ne rézi: Ni mam zhaša moliti. Zhaš, kteriga molitvi darujesh, ti bo obilno plazhan s Boshjim shegnam, ki bo tvojimu delu dan. David je bil kralj poln fkerbi in opravkov, pa vunder je zhaš imel, sédemkrat v dnevu Gospoda hvaliti. — Ne rézi: Pretruden sim, de bi molil. Jesuf, nash Svelizhar, je zel dan okrog hódil in uzhil in se je utru-

dil, pa vunder je nozh v molitvi prezhul. Tudi molitev je pozhitek v Boshjim narozhji, na fladkim ferzu Jesufovim. — Ne rêzi: Ne ljubi se mi moliti, prevezh rassimihljen fim in otóshen. Vbêri poprej svoje misli, opuhti posvetne misli in sferbi; shivo si misli, de stojish pred Boshjim sedeshem prizho angeljev in svetnikov, kateri Bogu vedno prepevajo hvalo. Premaguj stanovitno svoje nepoljubljivost moliti in tvoja molitev bo toliko vezh saflushenja iméla, kolikor menj tolashbe bres svojiga sadolshenja zhutih. S molitvijo se zhlovek moliti uzhi. — Ne rêzi: Molitev nizh ne pomága; fej se ne dá nizh permoliti. Sakaj se dostokrat nizh ne permoli? Ker ljudjé velikrat sgoj posvetnih ali shkodljivih rezhi profijo, ker s nespokorjenim ferzam molijo, ker bres terdne vere molijo, ker s sovrashnim ferzam molijo, ker molijo in niso v Boshjo voljo vdani. Ako zhefh biti uflifhan, se ozhisti poprej od svojih grehov, vsaj s grévengo; svojim sovrashnikam odpusti, moli s véro in s saupanjem, moli s ponishnostjo, v Jesufovim iménu, moli neprenéhama in vezhkrat, in vse isrôzhi Boshji volji, ki nam dostokrat hozhe kaj boljshiga dati, kakor je to, zhefar ga profimo. — Moli tudi s spodobnostjo teléfa, ne prefloshno in preléno; sakaj pred Boshjim oblizh-

jem si, pred katerim angelji trepézhejo. Ne framuj se fklenjenih rók k Bogu povsdigniti, kolén pred nar Švetejfhim do tál perpogniti, glave perkloniti in na perfi se terkati i. t. d. — Ne moli famo s uftmi, temuzh s ferzam v duhu in v refnizi. — O kristjan! sazhni enkrat prav moliti, in fkufil bofh, kakó fladkó je moliti! — „Kdor prav móli, bo tudi prav shivel,“ pravi f. Augufhtin.

Od jutrajne molítve.

„Kadar je prifhla ura vftajenja, fe ne opotavlja!“
Šir. 32, 15.

Sdravju fhkodljivo je in dufhi nevarno, pre dolgo fpati, posebno pa takrat v postelji leshati, kadar si sbujen. Kadaj vftati (kakor tudi kadaj spat iti) morafh svoj zhaf iméti, ako ti je lé mogózhe; sakaj red je dufha vsih rezhi. Nar bolj koriftno teléfu in dufhi je, sгодaj v posteljo iti, de fe lofhje sгодaj vftane. — Vftani urno in ne opotavlja fe. Zhe fe tako premagafh, Bogu lep jutrajni dar pernefefh, ki ti Boshji shengen perdobíva. — Kadar fe sbudifh, ftori koj fveti krish in svoje perve misli imaj per Bogu. — Oblezi fe urno in misli, de te gledata Bog in tvoj fveti angelj varh. —

Kadar si oblézhen in umit, se pokrôpi s shegnano vodo (ktero mora vsak katoljški kristjan v svoji hišhi iméti) in opravi potém pred britko martro klezhé svojo jutrajno molitev. Ne opuŝti te molitve nikóli, sakaj kdor dneva s Bogam ne sazhne, ga tudi ne bo dobro konzhal. Ali ne prepevajo tudi ptizhize svoje hvale Bogu? Tudi svojih poslov ne puŝti poprej k delu, prédenj ne molijo. — Kako lepo bi bilo, zhe bi kerŝhanska drushina skup glasno molila jutrajno molitev!

Jutrajna molitev.

„Ti boŝh sjutraj moj glas uŝliŝhal.“ Pl. 5.

V iménu Bogá Ozhéta, in Šina in ŝvetiga Duha. Amen.

Vŝigamogozhni vézhni, trojedini Bog! v prahu te molim; tebe hvalijo in povikŝhujejo moje ŝerzé in moje uŝta; sakaj ti ŝi moj Gospód in moj Bóg. Švét, ŝvét, ŝvét je Gospód vsih Gospódov, veŝ ŝvét je poln nje-gove ŝvitlóŝti. Zhaŝt bódi Ozhétu in Šinu in ŝvetimu Duhu, kakor je bila

v sazhétku, in sadaj in vselej in vékomaj. Amen.

Sahvaljenje.

Sahvalim se ti, o nebeshki Ozhe! de si me is nizh vstvaril. Sahvalim se ti, o Šin Boshji, de si me s svojo kervjó odréshil. Sahvalim se ti, o svéti Duh! de si me v kerstu posvétil in me poklizal k pravi véri, ktera edina svelizha. O nar dobrotljivshi Bóg! koliko milosti in gnade skashujesh slednji dan meni ubosimu gréshniku! Tvoja usmiljenost me je ohranila nozojshnjo nózh, v kateri si marsiktero dusho pred se v sodbo poklizal in morebiti vezhno savergel. Kakó se ti samorem spodóbnó sahvaliti, o ti moja narvezhji dobróta! de si mi dal nov dan doshivéti, kteriga samorem v svoje dusšno svelizhanje oberniti?

Darovanje.

O premili Ozhe! Ta dan naj je tebi posvezhen. Pervi sdiblej lju-

bésni naj se k tebi povsdigne is moji-
ga serza. Tebe hozhem moliti in
povikšhevati, kolikorkrat sdihnem,
kolikorkrat moje serze vdári. Švoje
teló in svojo dušho, vse svoje pozhut-
ke in všo svojo mózh tebi darujem;
vše, kar je v meni, naj hvali tvoje
sveto imé. Karkoli bom danaf mislil,
shélel, govoril, storil ali terpel, naj
se sgodí is ljubesni do têbe, tebi v
zhašt in po tvoji svéti vólji! Vsemi,
o Bog! milostivo ta dar, sdrushen s
daram tvojiga preljubiga Šina, moji-
ga Gospóda in Švelizharja Jesufa
Kristufa.

Šklep.

O prefladki Jesuf, kteri si sazhe-
tek in kônez, pót, rešniza in shiv-
ljenje! glej, sflénem po póti tvojih
sapoved hoditi in vse storiti, kar se
kristjanu spodóbi. Poséбно hozhem
danaf to bogumilo delo . . . storiti,
in se vaditi v téj zhednosti
Vterdi mojo flabo voljo, o vir milo-

sti! de stanovitno soperstanem sku-
 shnjavam h grehu! Oh, ali bi spet
 danaf istergal svojo dusno is rok
 svojiga premiliga Svelizharja, in jo
 dal peklenškemu sovrashniku v pest?
 Ali bi spet danaf s vednostjo in s vol-
 jo ta gréh . . . storil? Prevezhkrat
 sim se she prodal peklenškemu sov-
 rashniku; danaf pa terdno sklénem
 in rezhem: Sazhéti hozhem, se po-
 boljshévati.

Proshnja.

Svéti Bog! svéti mozni Bog!
 svéti vézhni Bog! naj sim tvojimu
 vfigamogozhnimu varstvu priporozhen.
 Rasvitli mojo nevédnost, vterdi mo-
 jo voljo k dobrimu, obvaruj me fle-
 herniga gréha in vezhne smerti.

Profite sa me, preljubi isvóljeni
 Boshji! Ti pred vsemi, o prezhistá
 Deviza in Boshja porodniza Maria,
 ljuba moja Mati in pomozhniza, s
 tvojim zhistim shéninam svetim Jo-
 shefam vréd, tudi ti, ljubi moj an-

gelj varh, in vi ljubi moji patroni . . .
 podajte meni slabimu svojo pomozh,
 in sprofite mi zhistost telefa in dushe
 in stanovitnost v dobrim. — Ravno
 tega prosim tudi svojim shlahtnikam
 in dobrótnikam, svojim prijatlam po-
 sébno kakor se tudi molitvi
 vsih pravovernih priporozhim in she-
 lim vsih svetih mash in odpustkov
 deléshin biti. Poshegnaj me, Bog
 Ozhe †, Bog Sin † in Bóg † sveti
 Duh! — Dushe mertvih vérnih naj
 po Boshji milosti pozhivajo v miru.
 Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si Maria i. t. d.
 Verujem i. t. d.

Véra, upanje in lju- besin.

Te tri zhédnosti se imenujejo sató
 Boshje, ker je tó, kar sadevajo, nar pervo
 Bog. One so jedro kerfhanfkiga shivljen-
 ja in bres njih svelizhanje ni mogozhe.
 Treba jih je tadaj vezhkrat, ja vflak dan
 moliti, posebno pred sveto spovedjo in pred

svetim obhajilam, ob obletnizi svetiga kersta in svete firme, v velizih fkufhnjavah, o smertni nevarnosti i. t. d. Pri bolnikih in umerajozhkih naj se pridno molijo.

Djanje vére.

Vérujem v tebe, pravi trojedini **Bóg**, **Ozhe**, **Šin** in **sveti Duh!** kateri si vse vstvaril, kateri vse ohranish in vishash, ktéri dobro poplazhash in hudo shtrafash. Verujem, de se je **Šin Boshji** uzhlovézhil, de naf je s svojo smertjo na krishi odréfhil, in de naf **svéti Duh** s svojo gnado posvezhuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o **Bog!** rasodel, kar je **Jesuf Kristuf** uzhil, kar so aposteljni pridigovali, in kar nam sveta Rimška katoljshka zerkev sapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o **Bog**, vezhna in neskonzhnu resniza in modrost, ki ne moresh ne goljfat ne goljfan biti. **O Bog!** stori mozhnejshi mojo véro.

Djanje upanja.

Upam in se sanesem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de mi bošh po neskonzhnim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina Jesufa Kristufa v tem shivljenji sponanje, pravo obshalovanje in odpufhenje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal in dodélil, tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebné pomozhi vse to dofézhi. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, ktéri si vfigamogozhen, svést, neskonzhno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Djanje ljubésni.

O moj Bóg, ljubim te is vfiga svojiga serza zhes vse, ker si narvezhji dobrota, neskonzhno popolnoma in vse ljubésni vredin; ljubim te tudi sató, ker si do mene in do vsih

stvari nekonzhno dobrótljiv. Vofhim
 si is zéliga serza, de bi te ravno ta-
 ko ljubil, kakor so te tvoji nar sve-
 stejshi flushabniki ljubili in te she
 ljubijo. S njih ljubesnijo sklenem
 svojo nepopolnama ljubestin, povikshaj
 jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj
 in bolj. Ker te tadaj resnizhno in
 is serza ljubiti shelim, in si to terdno
 prisadenem, mi je is serza shal, de
 sim tebe svojiga stvarnika, odreshe-
 nika in posvezhevavza rasferdil. Shal
 mi je, de sim greshil, de sim tebe,
 vfigamogozhniga Gospoda, svojiga
 nar boljshiga Ozheta, rasshalil. Terd-
 no sklenem, vse grehe in vse hude
 priloshnosti sapustiti, storjene gréhe
 zhesdalje bolj obshalovati in nikdar
 vezh soper tvojo sveto voljo ravnati.
 Vsemi me spét sa svojiga otrôka in
 dodéli mi gnado, ta svoj sklep do-
 polniti. Profim te po nekonzhnim
 saflushenji tvojiga Boshjiga Šina, na-
 shiga Gospóda in Svelizharja Jesusa
 Kristusa. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si Maria i. t. d. Zhaft bodi Ozhetu, in Šinu in fvetimu Duhu; kakor je bila v sazhetku in sdaj in vfelej, in vekomaj.
Amen.

K angeljskimu zhefhenju.

Sjutraj, opoldné in svezhér.

Trikrat v dnevu je molil Daniel in je obernil svoje oblizhje proti Jerusalemskimu tempeljnu. Trikrat v dnevu naf opomni zerkev s svonenjem vzhlovezhenja Jesufa Kristufa v narozhji prezhiste devize. Kristjani! Šin Boshji je prifhel is nebél na semljo, nafhe mefó na-fe vset in naf réfhit s svojo smertjo, in mi bi ne molili Befedo, ki je mefó postala? — Presveta deviza je na sporozenje arhangelja Gabriela k nashimu svelizhanju dovoljila, mati Boshja biti; in mi bi je ne pozhaftili, ktero je angelj pozhaftil? Kje so tisti poboshni zhafi, ko so kristjani pri svonenji angeljskiga zhefhenja na ulizah obftali, ja tudi pokleknili in molili? In sdaj se framujejo krish narediti ali glavo raskriti? — Molimo:

Angelj Gospódov je osnanil Marii in je spozhéla od svetiga Duha. Zhefhena si Marija i. t. d.

Glej dekla Gospodova sim, sгоди se mi po tvoji besédi. Zhefhena si Maria i. t. d.

In, Beséda je mesó postala in je med nami prebivala. Zhefhena si Maria i. t. d.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si Maria i. t. d.

O Gospod! daj všmi vèrnim dušham vezhni mir in pokoj! In vezhna luzh naj jim fveti! Gospod! daj jim v miru pozhivat. Amen.

Od premishljevanja.

Ali od notrajne molitve.

„Premishljevanje mojiga ferzá je vedno pred tvojim oblizhjem.“ Psalm 18.

Hitreji v bogoljubnosti rasti in se vterditi je slo dobro vsakdan pôl ali zhetert ure (nar bolje je sjutraj) duhovno premishljevanje napraviti.

Premishljevanje je notrajna molitev, v kateri kristjan kako dobro rézh (ktero si navadno poprejshni vezhér svóli) s umam premishluje, take misli na svoje shivljenje obrazha in s njim perlizhi ali pergliha, s tem poboshne zhutke v ferzu obudi in potem terdno fklene, to ali uno poboljšhati in spolniti. De si to olajshash, si svóli k pre-

mifhljevanju postavim kaj is shivljenja in terpljenja **Kristufoviga**, kako sapoved **Boshjo** ali kako dolshnost fvojiga ftanu, in prafhaj fe potem:

1. Kaj uzhi kerfhanfka vera od tega?
2. Kaj mi je po tem uku ftoriti?
3. Kaj fim doflej ftoril?
4. Kaj zhem prihodnje ftoriti?

Predeñj premifhljevati sazhdnefh, fi mifli prav shivo, de je **Bog** vfiga prizhijozh in profi fvetiga **Duha** sa rasfvitljenje; potem profi **Boga** milofli ali gnade, ftorjene fklepe dërshati, in vtifni fi faj eno rezh ali isréko premifhljevanja v glavo, ktere fe vezhkrat v dnevu fpomnih in jo kakor duhovno rósho duhafh. Nektefe poboshne dufhe fi tudi s kratkimi befedami kam sapi fhejo, kar fo ispremfllile; namrezh pa de bi fi jih bolj v dufho vtifnili ali pa de bi, kadar jih posneje preberajo, fposnali, koliko fo v **Bogoljubnosti** sraftli ali pa odjenjali. De kdo tako premifhljuje, ni treba de bi mogel biti uzhen. Sej sna vunder vfak fvoje opravke, pofvétne rezhi in nezhimernofli premifhljevati: sakaj bi ne snal tudi vezhnih refniz in dufhne frezhe? Pri premifhljevanji nifo vifoke in lepe mifli nar poglavitnih rézh, temuzh poboshni zhutki in dobri fklepi. Sakaj premifhljevanje ni kaka globoka uzhenofli, temuzh notrajna molitev

je. Kolikor mirnejši in prostejši kdo premišljuje, toliko bolje in koristnejši je njegovo premišljevanje. Daj se tudi svojimu spovedniku v tem poduzhiti in vaditi.

Sgled premišljevanja

zhes smertni gréh.

(Pri spovedi dobro.)

Mišli si, de vidish Boga na sedeshi njegove pravizhnosti, ki te vprafha, kakor nekadaj Kajna, kateri je svojiga brata umoril: „Kaj si storil?“

Prosi Bogá pomozhi, ostudnost in pogubljenost gréha fposnati.

1. (Kaj me uzhi kerfhanfka vera od smertniga gréha?)

Gréh je sam na sebi strafhno ostuden, prinese pa shé tu in tam poglubljenje s seboj.

a. Gréh je vedno in prostovoljno prelomljenje boshje postave. Bóg, nafh Gospod in stvarnik, imá nefkonzhno pravizo, nam sapovedovati, sató imámo, ker smo njegove stvarí, nefkonzhno dolshnost, mu pokorni biti. Kdor is hudobije to dolshnost prelomi, Bogá nefkonzhno rasshali. Sakaj soper Bogá se fpunta, tako rézhi roko so-

per njega vsdigne, mu krono is glave potegne, kakor s. Bernard govori, de si jo sam febi na glavo postavi; ja Boshje bitje sataji, ker tako shivi, kakor de bi Bogá ne bilo. — „Kdo je Gospód?“ je vprafhal napuhnjen kralj Faraon. Ravno tako govori grefhnik, zhe prav ne s jesikam, pa s djanjem. Šladnoft, napuh, nesmernoft, zhafni dobizhek fo mu Bóg, kteriga móli, kterimu flushi. O gerdoft, o oftudnoft gréha! — Ta oftudnoft fe pa fhe bólj pokáshe, zhe pomiflimo, kako ftrafhno predersno in kako nehvaleshno grefhnik proti Bogú ravná, proti Bogú, kteri ga je is nizh oftvaril in ga po svoji podobi isobrasil, kteri ga je s drago kervjo svojiga preljubiga Šina odrefhil, kteri ga je v fvetim kerftu is vode in is fvetiga Duha prerodil, sa svojiga otroka vsél, sa ud rimfke katolijfhke zerkve naredil in mu neshtete gnade in dobrote fkasal. O oftudnoft gréha, ki toliko nehvaléshnoft proti narboljfhnimu Ozhetu v febi ima!

b. Savoljo tega tudi po grehu ne móre nizh drusiga priti, kakor ftrafhna nefrezha tukaj na semlji in tam na unim fvétu. Tukaj na semlji nima grefhnik ne mirú ne pokoja, ker ga je gnada Boshja sapuftila in ne neha ga pèzhi. Tam na unim fvetu ga zhakajo neisrezhene vezhne martre. Ker je grefhnik nar boljfhiga Ozhéta sapuftil,

ostane tudi od njega vezhno sapuſhen. Ker je Šina Boshjiga s ſvojimi gréhi neprenehama martral in krishal, bo tudi sató vezhno terpel. Ker je ſvetiga Duhá do konza ſhalil, bo k vezhni ſhaloſti in martri obſójen. Ker je ſvojiga Goſpoda in Ozhéta neſkonzhno raſſhalil, bo imel sató tudi neſkonzhno terpljenje. O ſtraſhni naſledki ſmertniga gréha!

2. (Kaj mi je potém uku ſtóríti?)

Ako je greh tako oſtuden in gerd, ga moram tudi ſovraſhiti in opuſhati in framovati ſe ga. — Ako pride iſ gréha tolikſhno pogubljenje, ſe ga moram kakor nar vezhji-ga ſlega zheſ vſe bati in varovati.

a. Kdó bi ſe ne ſavſél, ako predernoſt ſemeljkiga zherva (to je zhloveka) pomifli, ki ſe ſoper ſvojiga nar vikſhiga Goſpoda vſdigne in ſe ſoper Vſigamogozhniga vojſkuje? Kdo bi ne ſovraſhil ſtraſhne nehvale otróka, ki nar boljſhiga Ozhéta raſſhali? Kolika ſtrahota je gréh, kateri je Bogá na krish perbil, Bogá, ki naſ nikoli raſſhalil ni, temuzh nam je miloſt zheſ miloſt ſkaſoval! Ali bi bilo mogózhe kriſtjanu, ſ odpertimi ozhmi ſmertni gréh ſtóríti? Oh, zhe bi ga bil réf ſtóril, kako bi ſe mogel framovati, de je nar boljſhiga Ozheta tako raſſhalil, nedolſhniga Švelizharja ſ ſvojim ſadolſhenjem ſopet krishal, ſvetiga Duhá ſ ſvojo nehvalo hudo raſferdil?

b. Zhefar bi se bilo pa tudi zhloveku bolj bati, kakor smertniga gréhá, ki tu in tam v strahno revšhino pogrésne? Ali móre kaj hujšhiga biti, kakor je smertni gréh, ki nam Boshjo milost, dušhi shivljenje odvsame, vse njegovo saflushenje sbrifhe, njega hudimu fovrashniku v oblast dá, ga ob pravizo do nebés déne, in zhe nespokorjen umerje, nasadnje v pekel fune in vekomaj savershe. Oh! kako bi zhlovek s smertnim greham na vesti mirno in bres fkerbi shivéti mogel? Kako bi se mogel nefkerbno v nevarnost, v priloshnost h gréhu podati, ki se ga moramo zhes vse bati, zhes vse varovati?

3. (Kaj sim pa doflej storil?)

Oh, moj Bog! védel sim, kako je gréh ostuden in poguben, in vunder sim tolikrat grefhil! Savoljo kratkiga posvetniga veselja, savoljo meglize nezhimerne zhafti, savoljo zhašniga dobizhka sim tvoje sapovedi bres strahu prelomljeval, posebno Ti, O Bog! se nisi vtrudil, mi odpufhati, in jes se nisim navelizhal, tebe vedno rasshaljevati. Pomiflil nisim, de si ti dolgo usmiljen in milostljiv, pa tudi ojster fodnik, ki vezhno fhtrafash. Majhniga truda ali sasmehovanja posvétnih otrok sim se bal, hude vesti, pekla pa ne? O moja dušha! kako si mogla biti pokójna v smertnim grehu? Kjé bi bila,

ako bi ti bil **Bog** po tvoji hudobnosti in po tvoji nemarnosti povrazil? **O** milost, o ufmiljenost, ki je meni grešniku toliko zhasa sanashala!

4. (Kaj zhem prihodnje storiti?)

Gospod! rajshi umreti, kakor te she kadaj hudo rasshaliti? **Ne!** ne! lé vezh grefhiti ne! — **Obljubim** in terdno fklenem: **Sazhėti** hozhem se boljshati. **Posebno** hozhem s vfo resnizo saterati in iskoréniti ta smertni gréh, ki sim ga tolikrat storil, to nagnjenje ferzá, ki me vedno naganja, to hudo navado **De** per tem svojim fklepu ostanem, se hozhem od danaf ogibati une drushbe, une pri-loshnosti, hozhem vfak dan per jutrajni molitvi ta fklép ponoviti, se hozhem svezher sprafhevati, zhe sim ga dershal, in zhe ga nisim, si hozhem to v pokoro naloshiti, se hozhem tega per spovedi toshiti, in spovednika profiti, de mi pomozhke nafvetje, kako se te napázhnosti varovati. — **O Gospod!** ponovim pred tvojim oblizhjem in prizho svojiga angelja varha: **Hozhem** se poboljšhati. **Pomagaj** mi s svojo gnado, in daj, de svoj fklep dershim. **Gospod!** ufmili se, po svoji veliki ufmiljenosti se me ufmili! **Šposnam** svojo hudobijo: moj gréh mi je pred ozhmí. **Ne** ravnaj s menojo po mojih gréhih, temuzh odpušti mi po svoji

milosti. Glej, kako mi je shal! glej kri svojiga Boshjiga Šina! Tebe hozhem ljubiti, o Bog mojiga ferza; tebi hozhem flushiti vekomaj! — Jesuf, tebi shivim! Jesuf, tebi umerjem! Jesuf, tvoj sim shiv in mertev! — Sveta Maria, pribeshalifhe grešnikov, prôfi sa-me! — Ozhe nafh i. t. d.

Od duhovniga branja.

Premišljevanje se olajšha s branjem duhovih bukev. Kdor duhovne bukve pozhaſi bere, pomisli, med zhaſam pa, ko ne bere, na-se obrazha: premišljevanje s branjem ſkléne. — Branje duhovnih bukev je shé marſikteriga ſpreobernilo in k ſvetimu shivljenju napeljalo. Kako lepa in ko-riſtna je bila ſhega ſtarih kerſhanſkih druſhin, ko je ſvezhér goſpodár ſvojim otrokam in poſlam is kakih ſvetih bukev kaj bral in ſe potem zheſ to, kar je bilo braniga, s njimi pogovarjal! Kako lahko bi ſi vſak toliko zhaſa vsél, de bi duhovne bukve bral, vſaj ob nedeljah in praſnikih!

Med vſimi bukvami ſo perve bukve go-tovo ſ. piſmo. Tode ſ. piſmo je kakor mezh in oginj, kteriga ſe zhlovek k ſvojimu pridu in v ſvojo ſhkodo poſluſhiti ſamore. Ker je v njem veliko rezhí teſhko umljivih, jih

je lahko narobe raslošiti k vezhnimu pogubljenju, kakor f. apostelj Peter sam pravi (2. Peter 3, 16.). Ako tadaj kdo ho- zhe f. pismo brati, mora biti vfaj s opom- bami in rasláganjem preskerbljeno, ki so od vikfhik duhovnov privoljene. Sa take, ki niso uzheni, je pa boljshi f. pismo okraj- fhano, postavim: Sgódbe svetiga pisma sta- riga in noviga sakona od M. Ravnikarja. Petere bukve Mojsefove od Dr. Klanzhnika, kako shivljenje Jesufovo, berila ali listi in evangelii v nedelje in prasnike zeliga leta in vse dni f. posta, natifnjene na Dunaji 1840. — Duhovne bukve sa brati se pri- porozhijo te lé: Dvanajst bukev Tomasha Kempzhana — Filoteja, slate Jabelka od Friderika Baraga in fhe vezh drusih bukev f. Alfonsa od Liguori i. t. d.

Posebno naslédnje bukve bi iméle v vfaki hifhi biti: Kerfhanski katekistem, evan- geljske bukve, slasti take, v kterih so lepi nauki, slate jabelka. De si pa kdo nepra- vih bukev ne omisli, naj se s kakim pobo- shnim spovednikom posvétje.

Povsdigovanje ferza podnévi.

„Moje ozhi vedno v Gospoda gledajo.“ Pf. 24, 15.

Zhe apostelj rezhe, de naj neprené- hama molimo, ne misli dolsih molitev s u-

stmi, temuzh kratke in vezhkratne povsdigovanja ferza k Bogu, to je, poboshne misli in zhutenja, ktere nam so v dnevu, tudi pri delu obuditi. Treba ni nobene besede sgovoriti, temuzh dufha lé naj se k Bogu povsdigne, de se s njim pogovarja. To se imenuje poboshno sdihtovanje in sdihtljeji ljubesni. Tudi besede po volji, kakor jih ferze da, ali kratki isgovori is svetiga pisma in od svetnikov so dobri; to se imenujejo streljne molitvize, ker jih ferze v svoji gorézhosti kakor pfhize proti nebu isftreli. — Slo dobre so. Ker is ferza pridejo in so kratke, je vezh mozhí in poboshnosti v njih. S njimi ostane zhlovek smiraj v Boshji prizhijozhnosti in se uzhi v duhu moliti. Tudi ne potrebujejo svojiga zhafa in vselej se dajo opraviti, zhe imash she toliko opravil. Olajshajo in posveté delo, duh se oponovi in oshivi kakor s nebeshko mano. V fkušnjavah dajejo veliko pomozh. Bolniku so zhes vse potrebne in nadoméštijo druge molitve. Bres tega dufhniga povsdigovanja postane zhlovek v opravkih shivljenja rasmishljen, mersel, mlazhen in posvéten. Nar poglavitnishi dufhne povsdigovanja so: Vezhkratno obujenje popolnoma shalosti ali grévengé, — ponovljenje dobriga namena, — spomini na Boshjo prizhijozhnost; kakor

tudi kratke djanja vére upanja in ljubesni. De poboshne zhutenja v febi loshje obudish, poglej vezhkrat proti nebesam ali na britko martro, na matere Bóshje podóbo i. t. d. Tudi kadar ura bije, nej naf to smertne ure in vezhnosti opomni. — Tukaj imash neko-liko tazih molitviz:

Djanje shaloſti.

Ozhe! grefhil ſim v nebó in ſo-per tebe; niſim vréden tvoj otrok imenovan biti! — Goſpod! bódi mi ubosimu gréſhniku miſoſtljiv! — Je-ſus! ſin Davidov, uſmili ſe me!

Obujenje dobriga namena.

Bodi vſe k vézhji zhaſti Boſhji! — Goſpod! iſ ljubésni do tebe! — Poſvezhenó bodi tvoje imé ſ vſimi mojimi délmi in djanji! Ne kakor jeſ hozhem, temuzh kakor ti!

Spominj na Boſhjo prizhijozhnoſt.

Bog me vidi, Bóg me ſliſhi, Bóg je povlod pri meni. — Kam hozhem iti iſpred tvojiga Duha? Kam ho-

zhem beshati ispred tvojiga oblizhja?
— Okó Gospodovo me vidi, kako
bi samogel kaj hudiga storiti?

Djanje vere.

Gospod! verujem! Pomagaj mi ve-
rovati. Otrok katoljskhe zerkve sim;
v tej véri zhem shiveti in umréti.

Djanje upanja.

Upal sim v Gospóda, oframoten
ne bóm. Zhe je Bóg s menoj, kdó
more biti soper mene? Sakaj si sha-
lostna, moja dusha, in sakaj me mó-
tish? Upaj v Bogá, sakaj on je tvoj
Svelizhar. V Jesufovih ranah je
svelizhanje!

Djanje ljubésni.

Kaj si vóshim v nebesih, kaj si
shelim na semlji drusiga, kokor tebe,
moj Bóg? Ti si Bóg mojiga serza
in moj delesh vekomaj. Gospód, vesh,
de te ljubim. Moja ljubestin je kri-
shani Jesuf.

V terpljenji.

Moje serzé je pripravljeno, pripravljeno je moje serze k vsimu, kar tebi dopade! Ozhe, ne moja, temuzh tvoja volja se sgôdi. — O Gospod! tukaj réshi, tukaj shgi, tukaj bôdi, samo tam prisanesi vekomaj!

V skušnjajah.

Gospod! otmi nas; poginjamo! Jesus! Maria! pomagajta! Rajshi umréti, kakor Bogá rasshaliti! Pobêri se od mene, Šatan! Bogá samiga zhem ljubiti, njemu samimu zhem flushiti.

Kadar ura bije.

Gospod! Daj mi srezhno uro v shivljenji in ob smerti. Šhe je zhaf usmiljenja, she je dan svelizhanja! Delati zhem, dokler je dan; sakaj pride nozh, de nihzhe vezh ne more délati.

Molitev pri jedi.

Ali jeste ali pijete, ali delate kaj drusiga, storite vse v Boshje pozhefhenje. 1 Kor. 10.

V boshje pozhefhenje takrat jémo, kadar si ne drashimo hladnost uft s jedjó, temuzh kadar jemo, de se shivimo in sdravje ohranimo, in kadar s molitvijo sazhnemo in nehamo jésti. V fak dober dar pride is nebéf in potrebuje shegna Boshjiga. Kako nehvaléshno je, pri misi, ktero nam je Bog pogernil, molitve posabiti! Ali bi se nam ne sdalo slo, ako bi se kak ptujz kar k nafhi misi vfedel in fpét od nje vftal, bres di bi se nam sa jed sahvalil? Ne bodimo tadaj taki, de bi ne molili! Ne framuj se, o kristjan! storiti, kar je tvoj svelizhar sam storil, ki se je sa jed Bogú sahvalil in je po vezherji Bogú svojo hvalo péf! Kamor koli te povabijo, se vfaj pokrishaj pred jedjó in po jedi in pokashi svojo vero, bres de bi se ljudi bal ali framoval. — Pri jedi si misli; de je Jesus nevidno pri tebi v gostéh. Varuj se nesméfnosti ali govorjenja od napak svojiga blishnjiga. Rasvefeljуй se s nedolshnimi pogovori, de imá tudi duh svoj nebeshki shivesh, kadar teló vshiva.

Molitev pred jedjó.

Vsih ozhi zhakajo na tebe, o Gospod! in ti jim daj shivesha o pravim zhasu. Svojo roko odpresih in napolnisi s svojim shégnam vse, kar shivi. Zhasi bodi Ozhétu i. t. d.

Gospód, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospód, usmili se nas! Ozhe nash i. t. d.

Gospod shegnaj nas in té tvoje dari, ki smo jih is tvojih rok prejéli. Po Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Kralj vezhne flave nas stóri dedeshne svoje mise v nebésih. Amen.

Molitev po jedi.

Sahvalimo se ti, vsigamogozhni Bóg! sa vse tvoje dobrote, kateri shivish in kraljujesh vekomaj. Amen.

Gospod, usmili se nas! Kriste, usmili se nas! Gospod, usmili se nas! Ozhe nash i. t. d.

O Gospod! daj vsm nashim dobrotnikam vezhno shivljenje savoljo tvojiga iména. —

Duše mrtvih vernih kristjanov naj pozitivajo v miru po Boshjim u-smiljenji. Amen.

Vezherne molitve.

Nozh pride, ko nihzhe ne more delati. Jan. 4, 9.

Kakor si sazhél s molitvijo dan, tako ga tudi konzhaj. Sopot je en dan minil in vernil se ne bo nikoli vezh. Juterfhnji dan ni gotov. She to nozh utegne Bóg tvojo dušo od tebe térjati in préd-fe poklizati. Ali si dobro pripravljen? Torej ne opuſti ſhe v sadnjih minutah molitve, predenj se v poſteljo kakor v grob podáſh. Pred vſim drugim ſpraſhaj ſvojo véſt in derſhi ſodbo zheſ ſvojo dušo. Nekteri ajdovſki modrijani ſo ſe vſak dan ſvezhér ſpraſhevali in ſi zheſ vſe rajtingo dali, kar ſo zheſ dan miſlili, govorili in ſtorili. Kakó je mogozhe ſvojo dušo prav ſpoſnati ali ſe dobro ſpovedati, zhe ſe véſt prav pogoftama, ja vſak dan ne ſpraſhuje? — Po iſpraſhevanji véſti obudi reſnizhno, popolnoma grevingo. Pomisli, de ſi Bogá raſſhalil, kateri je tvoj nar boljſhi ozhe, nar vezhji dobrótnik, nar vikſhi dobróta. Poglej kriſhaniga Jeſufa, premislihuj, koliko

je terpel sa te in kufhni s gorezhofstjo njegove rane. **S** tako grévingo fe samorefh koj s Bogam fpraviti, zhe bi imel fhe tako velik gréh na febi, in zhe bi te ponozhi vtegnila fmert prehititi, samorefh vezhno svelizhanje dofézhi. **V**under pa morafh fkleniti, fmertniga gréha fe, pred ko je mogo zhe fpovedati in poboljfhati fe re-fnizhno. **S**akaj kdor fpoved in poboljshanje vedno odlafha, fi nefme mifliti, de imá popolnoma grevingo. **Z**he pa take grevinge ni, kako fe more kristjan v posteljo vlezhi, kateri nozhe fvoje dufhe v narvezhji nevarnost postaviti?

Vezhérne molitve opraviti nikoli ne posabi. **K**ako dobro bi bilo, zhe bi vfaka drushina svezher sdrushena vezherno molitev opravila? — **K**adar odmolifh, fe molzhé in fkrivaj flézi. **T**voj duh nej na kaj dobriga mifli, na Bogá, na fmert, na vezhnost. **V**semi shegnane vode, in kakor fe morafh sjutraj kerfta fpomniti, kadar fe s njo pokropifh, tako tudi svezher pomifli, kako bodo tvoje truplo enkrat s njo kropili. **K**adar fi shé v postelji, mifli de s **K**ristufam na krishi leshifh. **P**ogovarjaj fe s fvetim angeljvarham in s **B**ogam, dokler ne safpifh. **K**adar fe ponózhi prebudifh, tudi kaj moli, sakaj tudi nozh je **G**ospodova. **P**omifli, koliko nozhi je **J**esuf bres fpanja

v molitvi prezhul, koliko je terpel v poslednji nôzhi svojiga shivljenja, koliko ravno sdaj nekteri bolniki in umerajozhi, in ubóge dushe v vizah terpé; môli sa - nje.

Molitev.

V iménu Bogá Ozhéta, in Šina in svetiga Duha. Amen.

Sahvaljenje.

Moj Bóg in moje vse! sopet je en dan minil, ki se ne bó nikoli vezh vernil. Enkrat — in morebiti kmalo — pride nózh, ko mi ne bo vezh mogózhe, se pokoriti. Sató se sše danaf na kônzú tega dneva v molitvi préd-te vershem, o trojedini Bóg! Ozhe, Šin in svéti Duh! Hvalim in zhaštim te s vsimi tvojimi angelji in isvoljenimi, in se ti sahvalim sa vse dobróte, ktere si mi danaf in v vsim mojim shivljenji na dushi in na telésu skasal. Kako ti zhem tó, o Bog! poverniti?

Klizanje svetiga Duhá.

Pridi, o sveti Duh! rasvitli moje serzé s sharki svoje vezhne luzhi, de vŕé, kar sim ta dan grefhil in samudil, pomislím v britkósti svoje dushe, se vsíga spovém, vse resni-zhno obshaljujem in se takó s tebój, s svojo nar vikŕhi dòbróto, spravim. Tvoje ozhi so vidile moje nepopol-nomosti in spremljeyale so vse moje stopinje. Pokáshi mi, o Gospód! moje hudobije, daj mi sposnati svoje gréhe!

Šadaj isprashuj svojo vést. Po-mislí, s zhim si se od jutra do vezhera pe-zhal, kaj se je pri tem sgodilo, v katerih krajih si bil; s katerimi osebamí si hodil; ka-kó si se v molitvi, pri délu, v drushbi in pri veselji, v zerkvi in domá sadershal, proti Bogu — proti sam febi, — proti blich-njimu — v mislih, sheljah, besédah in dé-lih — v djanji in nehanji, posebno v dolsh-noŕtih stanú (kakor naprejpostavljen ali pod-loshni, kakor ozhe ali mati, sin, lzhi i. t. d.) Ali s samujenjem dél ljubésni, sa ktere si imel priloshnost. Prashaj se, kakó si zhaf obrazhal, zhe si tudi druge h gréhu napel-jeval ali h grehu molzhal, zhe nisi sopet v

nov gréh sabredel. Šprafhuj se pa tudi téga, kar si dobriga stóril, zhe si to storil, is dobriga naména ali morebiti savoljo ljudi, is nezhimernosti ali dobre vólje. Ako se ne sgodí savoljo Bogá, tudi saflushenja ni-
ma pri Bogu. Kdor famo sa fvét dela, bo tudi famo od fvetá plazhilo prejél.

Grévinga.

O Gospód, s kakshno nehvalesh-
nostjo sim ti povrazil vse tvoje ve-
like dobróte! Rudezhiza sprehaja mo-
je oblizhje, kadar pomislim, koliko
hudiga sim storil, in koliko dobriga
sim opustil! Šposnám svojo hudobnost
in obshaljujem te gréhe in
druge gréhe is globozhine svojiga
serza, ker sim tebe rasshalil, o Bog!
kteriga zhes vse ljubim. Oh, ko bi
ne bil greshil! Odpusti mi, o nebésh-
ki Ozhe! po sdihljejih in folsah, po
terpljenji in smerti tvojiga preljubiga
Šina Jesufa Kristusa! V tebi, o Je-
sus! je vse moje upanje. V tvojo
svéto kri vtopim vse svoje gréhe
in hudobije. Isbrishi moj dolg, o

Jagnje Boshje, ki gréhe sveté od-
jemljesh! —

Šklep.

Ali bi sopet gresnil? ali bi tvoje
svete rane, o Jezus! sopet ponovil?
tvojo drago sa-me prelito kri sani-
zheval? Ali ne bom nikóli sazhél,
sebe in svojih hudih navad bersdati?
Ali se ne bom nikóli ogíbal te hu-
dôbne drushbe ? se umíkal tej
priloshnisti ? se varoval tega
tolikrat storjeniga gréha ? Ali
bi mi ne imel biti ti, o sladki Jezus!
ljubšhi, kakor vsako greslno veselje?
— „Rékel sim: Sdaj sazhenjám!“
Pf. 76, 11. — O Jezus! daj mi po-
mózh in vterdi mój šklep!

Proshnja in klizanje.

Prosim te, o Gospod! obíšhi mi-
lostivo to moje prebivalishe in ozhi-
sti je od vsih salesovanj hudiga sov-
rashnika. Ohrani to nózh moje teló
in mojo duslo neomadeshevano in

dodéli milostivo, de mozhán in sdrav-
 doshivím prihódnji dán, tebi v zhaft,
 o Bóg! in v svelizhanje svoje dushe.
 — Shegnaj — o Bóg! mene in moje
 shlahtnike in snanze, dobrótnike in
 prijatle, tudi moje neprijatle, katerim
 is ferza odpuštim. Varuj vse duhov-
 ne in deshelske gospóške in sapo-
 vednike! Poglej s ozhmi svoje milo-
 sti na fromake, jetnike, shalostne,
 popótnike, bolnike in umerajozhe.
 Špreoberni gréshnike in krivovérze,
 rasvítli nevernike in ajde. Bodi mi-
 lostljiv tudi ubosim dusham v vizah
 in daj jim vezhni mir. Amen.

Presvéta devíza in mati Boshja,
 Maria! sa Bogam moje nar vezhje
 saupanje! V tvojo pomózh in brambo
 beshim. Špravi me s svojim Šinam,
 priporozhi me svojimu Šinu, pokashi
 me enkrat svojimu Šinu! — Švéti
 angelj varh, sveti pomozhniki . . .
 in vsi isvoljeni Boshji, profite sa-me
 sdaj in v môji smertni uri. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si
 Maria i. t. d. Verujem i. t. d.

Predeňj gréfh v posteljo, se pokrôpi s sheg-
 nano vodo, sasnamnjaj se na zhelu s svetim ime-
 nam **Jesuf** ter rezi:

Jesuf Nasarenfki, kralj **Judov**,
 me obvaruj nagle in neprevidene
 smerti. — Ozhe! v tvoje roké isro-
 zhím svojo dušho. — **Jesuf!** tebi shi-
 vim; **Jesuf!** tebi umerjem; **Jesuf!** tvoj
 fim shiv in mertev. Amen.

Od poslušhanja pridige.

„Kdor je is Boga, besede Boshje poslušha.“
 Jan. 8, 47.

Pridiga je bila nekđaj, (kakor se she
 sdaj godi) med masho; sató je mogel vsak,
 kdor je bil pri zéli f. mashi, tudi pridigo
 flifhati. Tudi sdaj se ne smé pridiga sa-
 mujati, posebno ker je v danashnjih zhasih
 med uzhenimi in prostimi tolika nevednost
 v keršhanfkim nauku; kteriga se v mladosti
 nauzhé, ljudjé filno kmalo posabijo, zhe ga
 ne flifhijo v pridigi raslágati. „Blagor jim,
 kteri poslušhajo besédo Boshjo in jo ohra-
 nijo!“ Luk. 12.

Nevédnim kristjanam so poséбно popoldanjfki kerfhanfki nauki slo koriftni, ker se v njih raslágajo vse refnize vére po verfci in prav raslofno. Kako neodpuftljivo je, zhe gospodarji in gospodinje, kateri fami níkóli nobene pridige ne flifhijo, tudi fvojim uzhénzam in poflam prilofnost jemljejo, k pridigi in h kerfhanfkimu nauku, k popoldanjimu shégnu, ja zlo k fvéti mafhi iti, ker pravijo: „Gospodarju flushiti gré pred Boshjo flushbo.“ O de bi pomi-flili, de imajo tudi oni gospodarja v nebesih, kateri jih bo enkrat fodil in dufhe terjal od njih, ktere pogubljaajo! — Ako ho-zhe kdó, de mu bo pridiga k pridu, nej je ne poflufha is novosheljnofci, de bi potém rékel, taka in taka je bila; ali de bi lépo govoriti flifhal: temuzh de bi se poduzhil, k fvetimu shivljenju vnél in se poboljfhhal. Mifliti fi morafh pridigarja ne kakor zhlo-véka, ampak kakor poflanza Boshjiga, in kar govori, ne obrazhaj na druge, temuzh fam na febe. V pridigi ne ifhi zhlovéfhke umétnofci in modrófci, temuzh shivo befédo Boshjo, ktera pride is ufé duhovna. — ktera imá vezhji mózh, kakor mertve bukve, ki jih berefh. Vtifni fi kako refnizo is pridige v glavo in premifhljaj jo vezhkrat v tednu in ravnaj se tudi po nji. Sakaj „tífti nifo pravizhni pred Bogam, kateri poftavo

flifhijo, ampak tisti, kateri jo spolnujejo.“ — Kako lepa je bila fhêga, de fo v kerfhanfkih drushinah pred jedjó vselej evangeli brali, in starfhi svoje otroke, gospodarji pa svoje posle pridige prafhali, katero fo v zerkvi flifhali.

Molitve pred pridigo.

Poslušhati hozhem, o Bog! kar mi bosh govóril. Tvoj uk in tvoje opominjanje hozhem ponishno vséti: sakaj ti si moj Gospod in mojster. O Jesuf, luzh svetá! rasfvitli moj um, ozhisti in pripravi moje serze, de mu dobro séme tvoje Beséde stotéri sad obrodi. Amen.

Molitev po pridigi.

Sahvaljen bódi, o Gospod! de si mojo dusho s svojo Boshjo besédo nafitil. Ravnaj moje póta po svojih sapovedih. Daj, de tó, kar sim flifhal, dobro pomiflim, posebno Ne pripusti, de bi hudi sovrashnik v mojim serzu saterl dobro séme tvo-

je Boshje beséde, de se ne vsufhi v vrozhini mojih strášt, ne sadufhi v ternji posvetnih škerbí, bogastva in slasti, temuzh de s tvojo pomozhjótótéri sad v mojim serzu obrodí, de enkrat k tebi pridem, o vezhna beséda, ki s Ozhétam in svetim Duham shivish in kraljujesh edín Bog vekomaj. Amen.

Od svéte mashe.

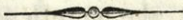
„Povfód se zhíšt dar daruje mojimu imenu.“

Malah. 1, 10.

Šveta masha je pravi in nekervavi dár noviga sakóna, v katerim **Jesuf Kristuf** v podobah kruha in vina po mashnikovih rokah vsakdan sebe svojimu nebéfhkimu **Ozhetu** na altarji daruje, kakor se je enkrat na krishi sa naf kervavo daroval. Na krishi je **Kristuf** sa naf umerl, in je s svojo kervavo smertjo vezhni dar sprave sa nafhe gréhe prinesel. Na altarji **Jesuf** ne umerje réf (sakaj on je od smerti vltal in shiví vezhno pri svojim ozhetu) daruje se pa vunder réf sa naf nekervavo, in naf opomni svoje smerti na krishi, ktera se pri sveti

mafhi obhaja. Mafha je pa tifti zhifti dar,
 kteriga je 'duhoven Melhisedèk she opravi-
 vil, ki je ob zhafu Abrahama kruh in vino
 nar Vikfhimu daroval, in od kteriga je tu-
 di prerok Malahija prerokoval, de se bó
 enkrat povfód, od is-hóda do sahóda daro-
 val. Hvalitni dar je v pozhefhenje Boshje,
 sahvalni dar sa prejéte gnade in dobróte,
 fpravni dar sa nafhe gréhe, profivni dar
 sa nove gnade. Ravno tifti dar je, kakor
 je bil na krishi, ker je na krishi kakor na
 altarji ravno tifti duhoven in ravno tifti
 Jagnje, **Jesuf Kristuf**, prizhijózh, famo dru-
 gazhi se daruje, in ker nefkonzhno saflu-
 shenje, ktero nam je **Kristuf** na krishi sa-
 dobil, v mafhi na naf preide. Ker je **Je-
 susf Kristuf** sa vse ljudi umerl, se tudi dar
 f. mafhe sa vse ljudi opravlja, sa shive na
 semlji in sa uboge dufhe v vizah, pa tudi
 k zhafti fvetnikov. Ta dar ni famo mafh-
 niku, kteri ga opravlja, temuzh vfm pra-
 vovérnim kristjanam k pridu, posebno tiftim,
 kteri fo poboshni pri f. mafhi in sa ktere
 mafhnik posebno móli. **Kristuf** fam moli sa
 naf pri f. mafhi in kashe nebéfhkimu **Ozhe-
 tu** svoje rane. **Kako** velike gnade nam sa-
 more f. mafha pridobiti! — **Hódi** tadaj pri-
 dno k f. mafhi, ne famo ob nedéljah in
 prasnikih, ko si dolshan pri f. mafhi biti,
 ampak vfakdan, zhe morefh. **Kadar** si pred

altarjem, misli, de s Mario, s Janesam in s Magdaleno stojish na Kalvarfki gori pod krishem. Premishljuj Jefusovo terpljenje in objokuj svoje grehe v Kristufove rane. Pasi dobro na vse, kar mafhnik dela, posebno na poglavitne dele mafhe. Pri evangeliu vstani in se pokrishaj, de s tem pokasheh, de se hozheh sa refnizo vere vojfkovati in jo prizhati, ako bi ravno mogel savolj tega od svetá framoto in preganjanje terpéti. Pri darovanji, kadar mafhnik kruh in vino Bogú daruje, poloshi v duhu svojo teló in svojo dusho na altar in fkleni svoj dar s daram Jefusa Kristufa. — Pri povsdigovanji moli Jefusa na kolenih in s sgrévanim zolnarjem se na perfi terkaj. Pri obhajilu mafhnikovim se v duhu obhajaj, to je, obudi shive shelje po Jefusu, (tode obudi popolnoma grevengo nad vsimi svojimi grehi, in zhe si v smertnim grehu, morash sraven popolnoma grevenge tudi terdni fklep storiti se ga predenjpred spovedati) obshajljuj, de ne moreh s duhovnam vred nebeshkiga kruha pokufiti in fkleni si prav prisadjati, vezhkrat v refnizi se obhajati. — Po sveti mafhi se sahvali Bogú in prevezh ne hiti is zerkve, ako hozheh kadaj v nebeshko kraljestvo priti.

Molitve pri f. mafhi.

s

premišljivanjem Kristufoviga
terpljenja.

Pred f. mafho,

prédenj duhoven pristópi.

Mišli si, de si v Jerusalemu, tam kjer je Jესuf s svojimi uzhénzi poslednjo vezhéro imel. — Daruj sveto mafho sa kako posebno potrebo.

Gospód! moj Bog! kakó veliko je tvoje imé med naródi semljé! Od is-hóda do sahóda se zhisti dar tvojimu iménu daruje.

Jesuf, vezhni vikšhi duhoven po Melhisedikovim rédu pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto mesó in kri v spravo naših grehov.

O Jagnje Boshje! ki si sa naš na krishi svojo kri pretil, polôshi se v roko svojiga flushabnika, mafh-

nika, kakor nekervav dar in našim dušham v hrano!

Šveti neisrekljivi Bóg! ubógi zhlovek se perblisham pred altar, de bi sveto masho slifhal. Šklenjen s nar popolnejšim namenam, s katerim se je tvoj preljubi Šin pri svéti vezherji in na krishi sa naš daroval, to sveto masho tebi darujem v pozhasčenje tvojiga presvetiga imena, v sahvalo sa vse dušhne in telésne dobróte, v sadoščenje sa svoje gréhe v dofégo novih potrebnih gnad, posebno . . . v pomózh in tolashbo tistim, sa ktere sim dolshán moliti, posebno tém . . . shivim, in tém mertvim. Pripravi, o Bog! moje serzé, ozhisti mojo dušho, de bom vrédno pri tém svetim darovanji.

Kadar mashnik na spodnji shtabli móli.

Kadar mashnik sdolej pred altarjem globoko priklonjen móli ozhitno spoved, si misli svelizharja na Óljki gôri v molitvi, kako je v smertni shalósti na tla padel in kervavi pot potíl — savoljo tvojih gréhov.

— Spovej se tudi ti Bogu svojih gréhov in obshaljaj jih is zéliga ferza.

Kdó mi podá vode sa moja glavo, kdó da sols mojim ozhéfam, de samorem objokováti svojo veliko pregrého!

Ozhe! greshil sim soper nebó in soper tebe; nisim vreden tvoj otrok imenovan biti! Ne saversi me, Gospod! ispred svojiga oblizhja in ne odvsemi mi svojiga svétiga Duhá. Poglej milostivo na mene, o Bog! in usmili se me! Savoljo svojiga preljubiga Šina, nad katerim imásh svoje dopadajenje, mi odpusti moj dolg!

Jesuf, moj Gospód in Svelizhar! s svojim kervavim pótam na Oljski gôri isbrishi vse moje gréhe!

Gloria ali flava.

Kadar jo mafhnik móli.

Premifhlij hudobno veselje Judov, ko so Jesufa vjeli in kralja nebéshkiga kakor hudodélza s vervami povesali. — Ti pa hvali Bogá in svojiga svelizharja, kateri je nase vsel tó framoto, de je tebe réshil.

Zhašt bódi Bogú na višhavah in mir ljudem na semlji, kateri so dobriga duha! Hvalimo te, zhaštimo te, molimo te, povikšhujemo te, sahvalimo se ti savoljo tvoje velike zhašti, o Gospod Bog, nebéšhki kralj! Bog, Ozhe vſigamogózhni! Gospód Jesuf Kristuf, edinorojeni Šin! Gospod Bog! Jagnje Boshje, Šin Ozhéta! ki odjemlješh gréhe svétá, usmili se naſ! Ki odjemlješh gréhe svétá, ſprejmi naſhe proſhnje! Ki ſedišh na deſnizi Ozhéta, usmili se naſ! Ker ti ſam ſi svét, ti ſam ſi Gospód, ti ſam ſi narvikšhi, Jesuf Kristuf, s ſvetim Duham v zhašti Boga Ozheta. Amen.

Liſt ali berilo.

Kadar gré maſhnik is frede altarja na liſtno ſtran, premišhľuj, kako ſo Jenufa od Anasa h Kajfeſhu peljali, ga po krivim toſhili, v obras bili in pljuvali. — Proſi, de boſh pravi uzhenez Jenufov, kteriga Boshja beſeda ſe v liſtu bere.

O Jenuf! s kakſhno nebéšhko poterpeſhľivoſtjo ſi terpel, ko ſo te

od eniga sodnika k drugimu vlahzili, povsod saframovali in terpinzhili. Jes pa k bi ne preterpel ne ene same shal beséde is ljubésni do tebe poterpeshljivo in molzhé? — Nar pohlévnishi **Jesuf!** osdravi me od napuha! Uzhi me prenashati bres ferda in britkósti hude sklepe svojih sovrashnikov! Štori me vrédniga, savoljo pravize framoto terpéti, de samorem tvoj pravi uzhenez biti! —

O Bóg, kteri si rasvétlil s svojim Duham preróke in aposteljne, in she sdaj védno is ust svoje svete zerkve govorish; pohlevno vsamem vse, kar me rimška katoljšhka zerkv uzhi in mi sapové verovati. Daj mi, o **Bóg!** véro svetih ozhakov, gorezhnost prerokov, ljubessin aposteljnov, de mi bo tvoja Boshja beseda k svelizhanju. Po **Jesufu Kristufu,** Gospodu nashim. Amen.

Evangéli.

Kadar gré mashnik na evangéljško stran, premishljuj, kako so **Jesufa** k **Pilatu**

peljali in sopet toshili. — Obljubi svojimu svelizharju, de nikoli nozhesh satajiti tegà, kar te njegov evangéli uzhí.

Kako malo, o Jesus! si vsamem beséde tvojiga evangéla k serzu, sa kteriga si ti toliko mogel terpéti. Kako redko in nemarljivo ga poslušam! Kako mlazhen in lén sim, ga ispolnovati! Kako malo si prisadévam, ga med druge rasshirjati! — Boshji uzhenik, kteri si is nebéf prishel, nam pót v nebéfa pokasat, ne pripusti, de bi se kadaj tvojiga svetiga evangéla framoval, ali ga zeló satajíl is ljubesni do svetá, temuzh gnado mi daj, de se Kristjana skashem s besedami in s délmi, de bosh tudi ti enkrat pri sôdbi mene sa svojiga uzhénza sposnal in k sebi vsél v nebéfa. Amen.

Krédo ali véra.

(Zhe jo mafhnik móli.)

Kadar se mafhnik nasaj verne od evangélnje strani v fredo altarja in véro móli, premishljuj, kako je bil Jesus od Pilata k

Heródu poslan, kateri si je shelil njegovih zhudeshev viditi. — Ali hozhefh morde tudi ti zhudeshe viditi, de bi verjél? Prósi Bogá sa ponishno véro! Moli: Verujem v Bogá Ozhéta, ali pa to le:

Blagor jim, kateri ne vidiyo in vunder verjamejo! — Jes verujem, o Bog! pomagaj mi v moji véri!

Kako si ti hozhem sahvaliti, o Bóg! de si me ismed milijónov ljudi isvôlil, kateri v tamôti nevére in krivoverstva shivé, in de si me k pravi veri poklizal, ktera sama svelizhati samore!

Otrók rimfke Katoljfhke zerkve sim! V njéni svéti véri hozhem shivéti in umréti!

Darovanje.

Kadar mafhnik kélih rasgerne ter kruh in vino daruje, premifhluuj, kako voljno se je Jesuf, k Pilatu nasaj pripeljan, v strashno fhibanje in s ternjam kronanje vdal, ker se je hotel vsiga sa naf darovati.

Moje serzé je pripravljeno, o Bóg! pripravljeno je moje serze k vfimu, kar tebi dopade.

Vse, kar sim in kar imám, tebi na altar poloshím v dar. Moje teló in moja dusha, moji zhutljeji in moja mózh naj so tebi darovani!

O moj Bog in moje vse! ves sim tvój. Bodi tudi ti ves moj!

Vmivánje rók.

Premishluj, kako se je Pilat, ker si je roké vmil, pravizhniga pokasati hotel, pa vunder ni opustil, Jesufa po krivizhnim obfoditi. — Prosi prave pobóshnosti!

Kolikrat, o Gospod! ishem poboshnost in zhednost, samo de me ljudjé vidijo, in se tako malo prisadenem prave, notrajne poboshnosti! Kolikrat me posvétne rezhi od tvoje svéte postave odvernejo!

Gospod! ozhisti me mojih skrivnih gréhov, in savoljo ptujih grehov prisanesi svojimu hlapzu!

Opéri me bolj in bolj od moje hudobije in ponovi v meni dobriga duha!

Šanktus.

Premishluj, kako so Judji, ki so Je-

sufa pred pětmi dnovi o njegovim prihódu v Jerusalem vefeli posdravljali rekózh: „Hosana!“ sdaj flobno vpili: **Krishaj ga! krishaj ga!** — Prosi stanovitnosti. —

O zhlovéfhka nestanovitnóft! Sdaj klizhem sgrévan in shalosten: Vekomaj nezhem vezh greshti; kmalo potém vnovizh rasshalim svojiga Boga in ga krisham s svojimi gréhi. — Gospod! réven fim in slab. Bódi moja pomozh! Švét, svét, svét si ti o Gospod, Bóg Šabaót! Nebesa in semlja so polne tvoje zhafti. Hosana po vishavah! Zheshen bódi, ki pride v imenu Gospódovim! Hosana po vishavah.

Pred povsdigovanjem.

Premifli, kakó Jesuf od Pilata k smerti obfójen teshki krish sadéne in na Kalvarfko goro gré. — Ponudi se mu, ga na poti krisha nasledovati. — Špomni se sadaj tudi shivih, sa ktere hozhesh moliti.

Ali bi ne hodil tudi jes s Jesufam po krishevi póti! Šej je sam djal: Kdor hozhe moj uzhenез biti, sataji sam se-

be, vse mi svoj krish slednji dan in hodi sa mano!

O ljubzhek moje dushe! Pripravljen sim s teboj umréti! O Jesuf, s tebój hozhem terpeti, s tebój hozhem umréti. —

Spomni se o Gospód! svojih flushabnikov in flushabniz I. I. sa ktere ti darujem ta dar. Uslisli njih proshnje in bódi jim milostljiv!

Per povsdigovanji f. hostie.

Premisli, kako je bil Jesuf na krish prubit in svetu na ogled postavljen.

Mólim te, o Jesuf! pravi Bóg in pravi zhlovek! kateri si resnizhno prizhijózh v podóbi kruha in se darujesh sa gréhe svetá!

Nebéshki Ozhe! poglej svojiga ljubiga Šina, nad katerim imash dopadajenje, in bódi mi milostljiv ubosimu greshniku!

Jesuf! tebi shivim; Jesuf! tebi umerjem; Jesuf! tvoj sim shiv in mer-tev!

Per povsdigovanji f. keliha.

Premišljuj, kako obilno je tekla kri is Jesufovih ran k odpuščenju naših gréhov.

Mólim te, rešnja in shiva kri, ktéra si bila prelita sa mene in sa vse ljudi k odpuščenju grehov!

Nebeshki Ozhe! poglej rane svoji-ga edinorojeniga Šina! Sa-me kli-zhejo milosti in usmiljenja!

Jesuf! tebi shivim; Jesuf tebi umerjem! Jesuf! tvoj sim shiv in mertev!

Po povsdigovanji.

Premišljuj tamoto, ktéra je per kri-shanji Kristufovim vso semljo pokrila. — Špomni se mertvih, ki so v tèmni jezhi viz s-hranjeni.

O Gospod! ne saversi me v tamoto, kjér je vpitje in klepetanje s sobmi. Obvaruj mojo dusho pred vézhno smertjo!

Usmili se tudi, o Gospod Jesuf Kristuf! ubosih dušh, ktère v tamni jézhi v vizah koperné, posebno I. I.

Pusti, de jih popélje s. arhangelj Michael v svetlobo svetnikov, de se veselé tvojiga oblizhja, po katerim sdičujejo.

Ozhe nafh.

Móli s mafhnikam ozhe nafh, ali pa premishljuj sedem Kristovih besedi na krishi.

Ozhe odpusti jim, ne véjo, kaj delajo! — Ali bi ne odpustil tudi jes svojim sovrashnikam, de odpusti Bóg tudi meni.

Resnizhno, resnizhno ti povém, danaf bofh s menojo v raji! O tolashna beséda! De bi jo tudi jes slishal v svoji poslednji uri!

Shena! glej, tvoj sin! Sin! glej, tvoja mati! Hvala ti bodi, o Jesus! de si mi dal tako dobro mater! O de bi bil pokóren otrok Marie!

Shejin sim! O Jesus! ti si bil svelizhanja moje dushe shejin. In moja dusha bi ne bila shejna shive vode? Kaj na semlji in v nebésih

more mene nasititi, rasun tebe, o Bog! in rasun tvoje gnade?

Moj Bog! moj Bog! sakaj si me sapustil? Tako klizhem tudi jes v terpljenji. O, ko bi tudi nebeshko poterpeshljivost imel, s katero je Jagnje Boshje terpelo!

Dopolnjeno je! — Ref! kmalo je posvetniga in semeljškiga konez. Kmalo minejo terpeshi tega svetā. Blagor mu, kdor do konza doštane!

Ozhe! v tvoje roké srozhim svojo dušho! — Takó naj tudi jes v svoji smertni uri nasadnje saklizhem: Tebi, o Bog! shivím. Tebi umerjem. Tvoj sim vekoma. Amen.

Kadar mafhnik s. hostio prelómi in per Agnus Dei (Jagnje Boshje).

Premishljuj, kako se je Jesufova dušha od telefa lozhila. Prósi sa frezhno smert.

Oh, kako bo môji dušhi, kadar se bo od telefa lozhila? O Jesuf! vse moje upanje je v tebi. Tvoja smert

je moje shivljenje. O de bi moja smert bila smert pravizhnih.

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh! sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh! uflishi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh! usmili se nas, o Gospod!

Švéto obhajilo.

Premišljuj Kristufov pokop. On si vóshi, v tvoje serze kakor v nov grob poloshen biti. Zhe ne gresh v resnizi k obhajilu, se v duhu obhajaj, to je, obudi serzhno sheljo po Jesufu, sposnaj ponishno svojo nevrednost in prosi Jesufa, de gré s svojo milostjo v tvoje serze in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospód! nisim vréden, de gresh pod mojo strého, temuzh rezi le s besédo in osdravljena bo moja dusha!

O de bi bilo moje serzé vreden grob tvojiga sdaj shiviga teléfa! O Jesuf Kristuf! moje serze ti odper-to stoji. Pojdi va-nj, o Jesuf! in prebívaj v njem.

Duſha Kriſtufova me poſvéti. Te-
 ló Kriſtufovo me réſhi. Kri Kriſtu-
 ſova me napôji. Voda ſvéte rane
 Kriſtufove me ozhiſti. O mili Jeſuf!
 uſliſhi me. Škrijem ſe v tvoje ſvé-
 te rane. Ne daj mi ſe od tebe lo-
 zhati. Pred hudimi ſovraſhniki va-
 ruj me. V moji ſmertni uri klizhi
 me, de k tebi pridem, in te hvalim
 s tvojimi angelji. Amen.

Po f. obhajilu.

Premiſhluj, kako je Kriſtuf per ſvo-
 jim vnebohodu ſvoje uzhenze poſhegnal.

Štori, o Bog! ſvoje ljudſtvo fre-
 zhno in poſhegnaj ſvoj deleſh! Po-
 ſhegnaj mene, o Jeſuf! de iſhem,
 kar je v nebéſih, in ne kar je na
 ſemlji.

Poſlédnji evangéli.

Po ſhegnu maſhnik ſhe navadnje sa-
 zhétek evangélie f. Janesa móli. Pervi
 kriſtiani ſo to molili, de ſo ſvojo vero po-
 kaſali. Móli ga tudi ti ſlednji dan tako lé:

V ſazhetku je bila Beſéda, in

Beséda je bila per Bogu, in Bóg je bila Beséda. Ta je bila v sazhetku per Bogu. Vse je po nji storjeno, in bres njé ni nizeh storjeniga, kar je storjeniga. V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi. In luzh v temi svéti, in tema je ni sapopadla. Bil je zhlovek poslan od Bogá, kterimu je bilo Janes imé. Ta je prishel v prizhevanje, de je prizheval od luzhi, de bi vsi verovali po njem. On ni bil luzh, ampak de bi prizheval od luzhi. Bila je prava luzh, ktera rasvitli vsaziga zhlovéka, kteri pride na tá svét. Na svetu je bil in svet je po njem storjen, in svét ga ni sposnal. V svojo lastino je prishel in njegovi ganiso sprejéli. Kolikor pa jih ga je sprejélo, jim je dal oblast boshjim otrôkam biti, njim, kteri verujejo v njegovo imé, kteri niso is kerví, ne is volje mesá, ne is volje moshá, ampak is Boga rojeni. In Beseda je mesó postala in je med nami pre-

bivala (in smo vidili njeno zhaft, kakor zhaft edinorojeniga od Ozhéta) polna milosti in reznize.

Po sveti mafhi.

Vsemi, o nebeshki Ozhe! ta pre-svétí dar, v katerim se je tvoj pre-ljubi Šin, zhisto Jagnje, tebi sam daroval. Njegove neskonzhne sa-flushenja naj nadomestijo, kar je moji molitvi mankalo; sakaj on je sprava našim gréham.

Gospód! ne sapustim te, prédinj me shegnash. Shégen vfigamogozhniga Boga, Ozhéta, Šina in svetiga Duha bódi nad menoj in me spremljaj po vsih mojih potah, dokler ne pridem v dom vezhniga svelizhanja. Amen.

Zhe si ref sadershan is imenitnih vs-rokov ob sapovedanih dnéh zerkev obifkati, môli vsaj domá k Bogu, moli mafhne molitve, beri evangeli s kakim raslaganjem in sdrushi se v duhu s svetim darilam v zerkvi.

Od svétiga sakramen- ta pokóre.

„Pojdite in skashite se duhovnam.“ Luk. 17, 14.

O neskonzhna obilnost usmiljenosti Boshje! On ne sheli, de bi se grešnik pogubil, temuzh de sapusti pot hudobnosti in vezhno shivi. Tudi po kerstu stoji grešnikam studenz gnade Boshje odpert, v katerim se samorejo vmiti s kervjó Kristusovo — to je s. sakrament pokóre. Sakaj po svojim vstajenji od smerti je rekel Jesus aposteljnám. „Prejmite svétiga Duhá; kterim bote gréhe odpuštili, so jim odpušteni, in kterim jih bote sadershali, so jim sadershani.“ Kolikofhna tolashba je to nam slabim stvarém! Ker smo tako nefrézhni bili, lepo obleko kerstne nedolshnosti omadeshevati, pojdimo k naslednjikam aposteljnóv, k shkofam in duhovnam, in pokashimo jim bolésin svojih duš, de se po njih odvesi v Boshjim imenu sopet osdravijo. —

Kristjan! ne odlashaj spovedi, posebno, zhe ti vést kak smertni gréh ozhita. Kako samorešh do Velike nozhi zhakati, zhe si she danaf v nevarnosti vezhne smerti? Zhe pa samó majhne grehe storish, se tudi teh

vezhkrat spovej. Zhloveshki svojoj ljubnosti se vezhkrat kaj majhniga sdi, kar pa vunder ni majhno; in majhni gréhi isnemar pufheni kmalo v vézhi gréhe sapeljejo. Ne odlafhaj spovedi nikoli zhes ene kvatre; prisadeni si raji, vřak mezez se spovedati. Poboshne duřhe, ki se v refnizi popolnomasti prisadenejo, řhe vezhkrat tó řtorijo. Kolikrat ozhedimo svoje řtanovanja! Kolkokrat operemo svoje oblazhila! Ne hodi sdaj k temu, sdaj k unimu duhovnu, temuzh svóli si s Boshjo pomozhjó svojiga spovednika, kateri je poboshen, umen, milosten in natanjzhin. Zhařti ga kakor angelja, kteriga ti Bog pošhlje, odpri mu s vřim saupanjem svoje řerze in isdaj mu svojo duřho v ponishni pokorřhini. Ne premenjaj spovednika, zhe nimafh prav posebnih vsrokov.

Ako je ravno na dobrim spovedniku veliko leřhezhe, vender je na tem řhe bolj, ja vse leřhezhe, de je tifti, kateri se spoveduje, refnizhno řpokóren. Torej pasi na té le nauke in ponovljaj jih vezhkrat. — K sakramentu ř. pokóre gré to petero: 1. Isprařhevanjé veřti; 2. grevenga; 3. terden řklep (ali naprejvřetje); 4. spoved in 5. řadořtenje.

řvoje veřti ne isprařhuj řhé le, kadar k spovedi gréřh, temuzh poprejšhni vezhér natanko. Proři ř. Duřa řasřvitljenja in po-

misli, kaj si po poslednji spovedi gréshil. Per smertnih grehil, pomisli, kolikrat si jih storil, kolikrat v letu, ali v meszu ali v tednu. Tudi okolnosti povej per spovedi, ktere gréh povékshajo ali spremenijo. Postavim: od staršev kaj hudiga govoriti, je vézhi gréh, kakor od drusih ljudi. Per gréhih soper shesto sapoved morash povedati, zhe si s sakonskimi ali s shlahtniki ali zeló s osebamí Bogu posvezhenimi gréshil, tode imena krivih oséb ne povedati. — Posebno obudi pravo grevengo nad svojimi gréhi. Bres grevence ni odpušhenja. Veliko spovedí ne velja nizh savoljo pomankanja grevence. Prosi Boga, de ti ferzé prav omezhi. Bolj ti more biti shal, de si Bogá rasshalil, kakor zhe bi bil ves svét sgubil. Kaj ti pomaga vse, zhe sgubish Bogá? — Terdno fkleni, ne vezh greshiti. Ali vesh, kaj k temu gré? O prav veliko! vezh, kakor mislish. Tvoja volja mora tako terdna biti, de bi ti bila smert ljubshí, kakor sopet v gréh pasti. Zhe si v kaki hudobni družini, jo morash sapuštiti; zhe s kom hodish, s komur bi ne smel, morash koj nehati; zhe si kaj vsel, kar ni bilo tvojiga, morash nasaj dati; zhe si v sovrashtvu, se morash spraviti; zhe si obrekoval svojiga blishnjiga, morash rezhi, de ni réf, kar si zhes-nj govoril; zhe si

pohujfheval, si morash persadjati pohujfhanje popraviti; zhe si koga sapeljal, si morash prisadeti, s opominjanjem in s molitvijo, njegovo dusho reshiti. Soper svoje nagibe in posheljnofti se morash ferzhno vojkovati, nevarnih priloshnoft se morash varovati, rad moli, pridno delaj; — s eno besedo, drug zhlovek morash postati, to se pravi: terden fklep morash storiti.

Grevenga in fklep se poboljshati pa fhe ni dosti k odpufhenju grehov; kri in gnada Jesufa Kristufa naf mora fhe le od greha ozhiftiti. „Glejte, Jagnje Boshje, ki grehe svetá odjemlje!“ De bomo pa saflushenja Jesufoviga deleshni, se moramo spovedati, to je: svoje gréhe postavljenimu duhovnu povedati, de nam jih odpufti. Pojdi ponishno in framno v spovednizo; sakaj ubog greshnik si. Poklékni, ter rezi:

Prosim duhovni ozhe! sa sveti shégen, de se svojih gréhov prav in zhisto spovém. (Potém se stori f. krish, in se móli ozhitna spoved tako le):
Jes ubógi gréshnik, se spovém Bogú vfigamogozhnimu, Marii materi Boshji, vsm ljubim svetnikam in njim zhaftitljivimu mashniku, Boshjimu na-

méštniku, de sim po sadnji spovedi, ki sim jo opravil (tukaj se pové zhaš sadnje spovedi) velikrat in obilno grešhil v mišlih, s besédami in s djanjem, posebno pa se obtoshim, de sim i. t. d.

Šadaj sazhni praviti svoje gréhe, in kolikor samorefš tudi šhtevilo smertnih grehov povej; in zhe si bil sadnji pot odvésan in zhe si nalosheno pokoro opravil. Ne isgovarjaj se ofhabno, šhe menj pa smefš druge toshiti. Ako sa gotovo ne véšh, zhe si ta ali uni gréh štoril, rezi, de tega dobro ne vém, zhe sim štoril, ali ne. Kadar se mišl in sheljá spovedujefšh, povej, zhe si se prostovoljno v njih sadershal in vanje dovolil; zhe si imel prostovoljno dopadajenje nad njimi. Rasodeni hude škufšnjave, ktere šo te nahajale. Posebno povej odkrišferzhno, zhe te kaj is poprejšhniga šhivljenja škerbi, de se ti pomaga. Ne bój in ne framuj se, vših svojih grehov se špovedati in raslošno govoriti, de te špovednik saumé. Ali te ni Bog vidil, ko si grešhil? Ali ti ni bolji špovedniku špovedati se greha, kakor enkrat per šodbi oframoteni-mu biti pred všimi ljudmi? Šej je špovednik poln ušmiljenja, poln škerbi, te pobolj-

fhati, in vse, kar mu povedi, ostane vezhno fkrto. Ako kakfhen velik greh nalafh ali is fhtrafljive sanikernofli samolzhihf, ne veljá tvoja fpoved nizh, obhajafh se po nevrednim. Boshjiga rópa se kriviga ftorifh in fpovedati se morafh samolzhaniga gréha, kakor morafh tudi povédati, de fi ga savoljo ftrahú ali framoshljivofti samolzhal, kolikrat fi bil potém per fpovedi, zhe fi tudi druge f. sakramente v tém zhafi prejel. Vse fpovedi ne veljajo nizh, ktere fi po samolzhanim velikim grehu opravil, in vfih fmertnih grehov se morafh spét obtoshiti, kterih fi se v njih fpovédal. Vezhdél je tukaj nar bolje v efoljno fpoved, ali fpoved od zeliga shivljenja opraviti. To tudi takrat veljá, kadar fmertniga gréha, postavim nezhihfosti, fizer nif samolzhal, pa se ga tudi nikóli nif poboljfhhal, temuzh fi po slednji fpovedi v nezhihfosti shivel in se s grefhno drufhino, doftokrat vezh lét, pezhal. Take fpovedi fo bres grévenge, bres terdniga fklépa, in sató nizh ne veljajo. Bóg se ne dá sanizhevati. Vefoljna fpoved je tudi prav dobra, ako ravno ni potrebna, kadar kdó v drug ftan ftópi, postavim v sakon; v nevarnih bolésnih, in fploh, kadar hozhe kdó mlazhno pofvetno shivljenje opu-ftiti in se refnizhno h kerfhanfki popolnomofli oberiniti.

Kadar si se svojih grehov spovedal, móli:

„Ti in vsi moji gréhi, ki se jih spomnim in ne, ki sim jih ali sam storil ali pa kriv bil, de so jih drugi storili, so mi is serza shal, ker sim Bogá, njega samo sveto in preljubesnivo dobróto s njimi rasshalil. Terdno sklenem, nizeh vezh ne grešhiti, in vsih priloshnost v gréh se varovati.“ Profim jih duhovni ozhe, svelizhavne pokóre in svéte odvese.

Šadaj dobro poslušhaj, kaj ti spovednik rézhejo. Odgovori jim s vso resnizo, zhefar te morde vprashajo. Tode ne samolzhi nobeniga gréha per spovedi in ne misli: „Spovednik me bojo shé prashali.“ — Misli si, de Jesus sam s teboj govori; sakaj spovednik je Boshji namestnik. Zhe te opominjajo, jih ponishno poslušhaj; sakaj she vezh si saflushil. Zhe te nezhejo odvesati ali tvojo odveso odlashajo, ne bódi nevíljen; spovednik ti dobro shelijo. Veféli se, de si tako natanzhnimu in pobóshnimu duhovnu v roke prishel. Ne hodi nikóli h kakimu drugimu, ki te koj odvéshe; kaj ti pomaga odvésa, ki jo s svijazho dobish? Šaj povedati morash, de poprej nisi bil od-

vesan, in sakaj nifi bil. — Nalosheno pokóro natanko opravi. Bog ti spregleda sifer dolg in vezhno fhtrafengo; ali zhasno fhtrafengo morash prestati, de Bogu sadoftish, kolikor samorefh.

Kako ojtire so bile pokóre v pervih zhasih kerfhanstva! Torej ne misli, de si she vse opravil, zhe mervizo storish kar ti duhoven veléva. Prinêsi dober sad pokóre! Moli tadaj vezh; opravljaj déla ljubesni do blishnjiga; postí se, nôsi poterpeshljivo svoj krish v duhu pokóre. O kakofhno veselje imajo angelji v nebesih nad grefhnikam, ki se pokori!

Šprafhevanje vesti.

I. Zhes defét sapoved Boshjih.

Perva sapoved:

„*Veruj v eniga samiga Bogá!*“

Soper to sapoved grefhi: Kdor je nevéren, kdor je mlazhen v pravi véri, — nektere rezhí vére malo obrajta in sanizhuje, postavim, tiho spoved — kdor fkrivnosti vere predersno vértá, — dvome ali zville soper sveto vero prostvoljno v sebi redí in ohrani, ali jih v drusih obudi, kdor vero sa-

taji, se zeló katoljshki véri odpové ali pa se njenih ukov in fheg framuje, jih soper sanizhevavze vére ne sagovarja, ko jih samore in dolshnost imá, in take bresbóshne pogovore rad poslusha in poterdi, ali pa zhe djanja katoljshke vere, postavim, molitev, spoved, post savoljo ljudi opusha — kdor se nepotrebama s neverniki ali krivo-verzi tako prijasno obhodi, de je v nevarnosti vero v febi oflabiti ali fhe zlo sgubiti, ali njih zerkve obiskava in njih nauke poslusha — kdor prepovedane bukve in pisma bere in rasfhirja, ktere soper katoljshko vero uzhé, — kdor v Boshjo pomózh in previdnost ne saúpa — nad Boshjo milostjo in ufmiljenjem obupa — soper Boshje naredbe s nevoljnostjo in nepoterpeshljivoftjo v terpljenji godernjá — kdor ima prostovoljno v febi nekako mersloto, nevoljo ali fhe zlo jeso do Boga, in jo morde tudi sunaj pokashe — kdor je Bogu sa prejete dobróte nehvaléshen, — kdor molitev samuja ali jo sanikerno opravlja, posebno sjutraj, opoldne in svezhér, kakor tudi pred jedjó in po jedi — kdor se v zerkvi gerdo sadershi — kdor se na svetih krajih gerdo sadershi in do ofeb Bogú posvezhenih sanizhljivo obnafha — kdor ostanke svetnikov ali fvetinje, podóbe fvetnikov in fhege katoljshke zerkve sanizhuje — kdor se vrash-

nih pomozhkov, ali kazih zhudeshe obe-
tavnih molitviz poslushi in jih pripusti —
kdor po roshenji, vedeshevanji is kvart in
po hudizhevih nmetnostih prihodnost svediti
ali obogateti sheli i. t. d.

Druga sapoved:

„*Ne imenuj po nemarnim Boshjiga
iména!*“

Soper to sapoved greshti: Kdór Bogá
in njegovo pravizhnost in dobrótljivost pre-
klinja — kdor iména svetih rezhi s kletvijo
in s rotenjem isgovarja — kdor po nemar-
nim imé Jesufa, Marie in svetnikov isgo-
varja — kdor se beséd svetiga pisma v
nespodobnih norzhijah po nemarnim poslu-
shi — kdor nepotrebama priféshe — kdor
po krivim priféshe — kdor pravne prifége
ne dershi, postavim, prifége svojiga stanú —
kdor se nemarno roti, postavim, kdor se
saroti, de hozhe kak gréh storiti, se nad
kom smashevati, s hudobnimi osebamí se pe-
zhati, se hudobnih naklepov deleshniga storiti
— kdor lahkomisheljno sakon obljudi in te
obljube ne spolni. — kdor bres premishelka
obljube dela in jih ne dershi. i. t. d.

Tretja sapoved:

„*Posvezhuj prasník!*“

Soper to sapoved greshti: Kdor ob ne-

deljah in prasnkih nepotrebama ali bres pri-
voljenja duhovne gospófke déla ali delati
pufti; de potem morde fhe zlo ozhitno **B-**
shjo flushbo samuja in druge pohujfhuje —
kdor v dnevih **Bogú** posvezhenih v sgolj
veselji shivi — nepotrebne opravke in póta
dela, nesmérno jé in pije, in se s grefh-
nimi ofebami pezhá — kdor samudi flushbo
Boshjo, f. mafho in pridigo, in kdor od-
vrazha druge od téh fvétih opravil.

Zheterta sapoved:

*„Sposhtuj ozheta in mater, de bosh
dolgo shivel in de ti bo dobro na
semlji!“*

Soper to sapoved grefhi, kdor ne spol-
nuje dolshnoft fvojiga ftanú:

Otrôzi grefhé, zhe fvojim ftarftam
ne fkasujejo pokorfhine, ki jim gré, spo-
dobniga fposhtovanja in ljubesni — zhe jim
gerde beféde dajejo — zhe jih s gerdim
sadershanjem shalijo in jesé — zhe jih sa-
framujejo, in sanizhujejo, zhe se jih framu-
jejo — zhe jih preklinjajo ali zlo pretépa-
jo — zhe kaj hudiga od njih govore —
zhe jih v révfhini in v bolésni bres pomo-
zhi pufhajo — zhe bres njih vednofti sa-
kon oblubijo — zhe njih sadnje volje na-
tanko ne spolnijo — zhe sa-nje ne molijo.

Štarfhi grefhé: zhe sa shivljenje, sdravje, zhiftoft, poduzhenje, pobóshnost svojih otrók premalo fkerbé — zhe jih v ftan pregovarjajo ali filijo, do kteriga pokliza ne zhutijo — zhe jih k molitvi, k obiskanju zérkve, k vezhkratni spovedi ne naganjajo — zhe njih napák ne fhtrafujejo, ali zhe jih le famo v jesi in preojstro fhtrafujejo — zhe eniga otrók prevezh ljubijo in takó druge shalijo — zhe na otroke premalo pasijo in jih ne odvrazhajo od hudih tovarfhij, fhkodljivih vefelj in igrá, ponozhnih obhodov in vafovanja, od nevarniga snanja — zhe jih s hudimi pogovori in déli pohujshujejo ali jih zeló h kaki pregréhi nagovarjajo ali sapeljujejo.

Podlóshni fploh grefhé: zhe svojim vikfhim dolshniga fposhtovanja, sveftofti in podloshnosti ne fkasujejo — od njih hudo govorijo in njih napáke rasglafujejo — zhe jim s sanikernoftjo fhkodo delajo — zhe se svojim vikfhim v grefhne rezhi vdajo — zhe povelja in naredbe svojih vikfhih predodujejo in grajajo, soper gosposko goder-najo ali tudi druge soper njo drashijo — zhe davkov ne odpravljajo, ktere fo dolshni.

Vikfhi grefhé: zhe s svojimi podloshnimi terdoforzho, krivizhno, ofhabno bres ljubesni ravnajo, — zhe sa dufhno frezho in sa telefne potrebe svojih podlóshnih

ne fkerbé — zhe na njih sadershanje ne pasijo — zhe jih k Boshji flushbi in k spovedi ne opominjajo ali zeló od njih odvražajo — zhe jim s besedami in s délimi hude isgledé dajejo — zhe se jih sa grešne rezhi poflushijo — zhe jim saflusheni-ga plazhila ne dajo ali ga jim vtergajo — zhe jih s delam prekladajo — zhe v bolésnih sa-nje ne fkerbé. i. t. d.

Péta sapoved:

„*Ne ubijaj!*“

Soper to sapoved grešhi: kdor blishnjimu ali sam febi shivljenje vsame ali to storiti fklene in take misli v glavi nósi — kdór sam febi ali drugim shivljenje krati in na sdravji fhkódje, postavim, s nesmérnostjo, hudo jeso, dolгим shalovanjem, s nevsmiljenim fhtrafovanjem, s fhkodljivimi jedmi in pijazhami, s obilnim délam, s nezhi-stoštjo — kdor hudovoljno febi ali drugim smert ali veliko nefrézho vóshi — kdor imá fovrashtvo s svojim blishnjim, se mu is samere vgiba, ga ne posdravlja, se nad njim mafhevati hózhe ali se réf mafhuje — kdor je rad jesen, v jesi sabavlja in se roti — kdor s pohujshanjem dušho blishnjiga umori, s hudobnim govorjenjem, pétjem, s takimi bukvami, podobshinami, s vedénjem, s isgledi ali s ozhitnim vabljenjem h grehu i. t. d.

Šhéta sapoved:

„*Ne presheshtovaj!*“

Soper tó sapoved greshti: kdor se proftovoljno v nevarnost podá, de v febi fku-fhnjavo k nezhiſtoſti obudi, poſtavim s neſpodobnim pléfam, s tazimi igrami, pogledi neſpodobnih podobſhin in ſhtátev, s nesmer-noſtjo, s branjem ſapeljivih bukev, — kdor ponôzhi okrog róji, v nevarne tovarſhije hodi, ſe nepotrebama s oſebami drusiga ſpôla ſgovarja — kdor nezhiſto govori ali take pogovore s dopadajenjem poſluſha in jim ſvoje dopadajenje fkaſuje — kdor neſramne peſme poje ali rad poſluſha, ali pa drugim daje — kdor is nezhiſtiga naména piſma piſhe, prejema ali drugim donafha — kdor nezhiſte bukve ali peſmi bere ali drugim priporózha — kdor s neſramnim vedenjem ali s neſpodobno nóſho druge h gréhu mika, morebiti nalafh, morebiti ſhe v zerkvi — kdor nezhiſte poglede imá, ſe nezhiſtih rezhi dotika ali prilifuje ali drugim kaj taziga do ſebe dovoli — kdor ſe perdersne do ſebe ali do drusih kaj neſramniga ſtoriti, kdor pregreſhno ſnanje dela in ſe s oſebami drusiga ſpôla nezhiſto obnaſha, ter ſe pregreſhi ali s prilisovanjem, s podkupljenjem ali s ſilo — s nedolſhnimi — s neſakónſkimi — s ſakónſkimi — s bliſhnjimi ſhlahtniki in s dru-

simi — s ofebami Bogú posvezhenimi — morde v kakim svétim kraji ali v kakih drugaznih okoljshinah, ki ostudnost greha povékhajo, — morde zeló s nespametnimi shivalmi. i. t. d.

Šedma sapoved:

„*Ne kradi!*“

Soper tó sapoved grefhi: Kdor fkrivaj ali s filo vsame, kar je blishnjiga — v kupzhiji ali prodaji druge prekáne — nepravizhne obresti ali zhimshe jemlje, si kaj spofódi ali prodá, dobro vedeózh, de ne more verniti ali plazhati — kdor najdenih ali vkradenih rezhi pravimu gospodarju nasaj ne dá — vkradeno blagó kupi, spravi ali vsame — revesham po svojim premoshenji milih darov ne delí — saflusheniga plazhila ne plazha — se s potrato in fladnostnim shivljenjem v dolgove sakoplje — defetine, zhimsa in drusih davkov ne odpravlja ali pri njih goljfa, — kdor blagó, ktero se mu saupa, flabo s-hrani — sa flabo delo in sanikerno flushbo dobro plazhilo jemlje — kdor lastino drusih poshkódje — pokashene rezhe s vednostjo sa dobre prodaja — ponarejene, sanizh denarje isdaja — se po krivim pravda, — gosposko podkupiti hozhe — narejene fhkode ne poverne — uboge

in nefrezhne per prodaji in kupzhiji stifka —
 — pravne deleshnike ali erbe v njih dele-
 shi prekane — svoji drushini s igrami, s
 postopanjem in s spravljanjem fhkodje —
 kdor per gospodarstvu s ptujim denarjem in
 per rasdelenji érbfhin krivizhno déla —
 pravne testamente overshuje. —

Osma sapoved:

*„Ne prizhaj po krivim soper svojiga
 blishnjiga.*

Soper tó sapoved grefhi: Kdor pred
 duhovnimi in deshelskimi gosposkami krivo
 prizhuje, krive prizhe imá, pisma ponareja
 ali krivizhne déla — kdor is file ali is nor-
 zhije lashe, mórde tudi per spovedi ali dru-
 gim v fhkodo lashe — kdor druge oprav-
 lja, morebiti zéle foséfke in duhovne —
 kdor se hlini — kdor se is potuhe prilisuje
 — kdor druge podpihuje, s tem sdrashbe
 déla, fkrivnosti rasodeva, bres pravize pisma
 lovi in bere — kdor sabavljize pishe, po-
 sebno soper gosposko — napáke drusih
 njim v framoto rasfhirja — kdor druge
 opravlja, saframuje — kdor odvséte zhafti
 blishnjimu nasaj ne dá — kdor bres vsroka
 fumi ali svoj fum drugim nepotrebama ra-
 sodene — kdor zhes druge bres vsroka
 hudo fódi, njih djanje in nehanje hudo ras-

klada, opravljive pogovore rad poslušha in jim prav da.

Devéta sapoved:

„*Ne shêli svojiga blishnjiga shene!*“

Soper tó sapoved gresli: kdor v nezhistih mislih, sheljah in obzhutkih s dopadajenjem radovoljno ostane ali va-nje réf dovóli, ali kdor nekadajne sanje in misli radovoljno s dopadajenjem premishljeje. i. t. d.

Deséta sapoved:

„*Ne shêli svojiga blishnjiga blagá.*“

Soper tó sapoved gresli: Kdor imá misli in posheljenje v febi, se po krivizi zhesar ptujiga povlastiti, koga prekaniti ali mu plazhila ne dati — kdor je drugim savoljo njih frezhe ali premoshenja nevosfhljiv, samogoltnih in vohernih misel i. t. d.

II. Zhes pét zerkvénih sapoved.

Perva sapoved:

„*Posvezhiij sapovedane prasnike.*“

Druga sapoved:

„*Bódi ob nedêljah in sapovedanih prasnikih s spodóбно pobóshnostjo (andohtjo) per f. masli.*“

Tudi pridige in popoldanske flushbe Boshje ne sméfh samujati. Rasun tega beri take dni tudi duhovne bukve, imej poboshne pogovore in opravljaj déla ljubesni do blishnjiga, postavim: poduzhaj nevédne in otrôke v kerfhanfskim nauku, obiskuj bolnike, dajaj mile darove i. t. d.

Trétja sapoved:

„Posti se sapovedane postne dni, nam-rezh: shtérdesétdanski post, kvaterne in druge sapovedane pôstne dni; sdershi se tudi ob pétkih in sabotah mesnih jedi.

Ob postnih dnéh ni le sapovedano se mesnih jedi sdershati, ampak prepovedano je tudi vezh ko enkrat do fitiga se najésti, syezhér je le nekoliko jesti perpu-fheno. Vezh ko enkrat nasititi se smejo ljudje, ki she niso vezh ko 21, in ki so vezh ko 60 lét stari; pa vunder se morajo tudi taki mesnih jedi sdershati, pa tudi po svoji smoshnosti si faj kaj v jedi pertergati. Ker ne dershé po vsfh fhkofijah postnih dnov enako, kar mesne jedi vtizhe, naj se vsfh katoljfhki kristjan s svojim gospod fajmosh-tram ali spovednikom posvétva, in zhe ni v stani zéle sapovedi spolnovati, naj duhovno gosposko prósi, ga od tega isvséti, in naj si namésti tega drusih dobrih dél nalo-shiti dá.

Zheterta sapoved:

Spovej se svojih grehov postavljenimu spovedniku k majnshtimu vsaj enkrat v létu, in ob velikonozhnim zhasi prejmi svéto reshnje teló.

Zhas velikonozhne spovedi ni v vsih krajih enak. Vtak katoljshki kristjan si tadaj prisadéni svediti, kadaj se velikonozhna spoved sazhe, in je ne odlashaj do sadnje nedelje. Bolniki se morajo ob velikonozhnim zhasu domá obhajati pustiti. Tudi se opomni, de se s neveljavno spovedjo in s nevrednim obhajílam zerkvena sapoved ne spolni.

Péta sapoved:

„Ne obhajaj shenitve ob prepovedanih zhasih.“

Prepovedani zhasi so: od adventa do svetih tréh kraljev, in od pepelnize do prve nedelje po veliki nozhi. Tudi so drugi dnovi pokóre in molitve, v kterih so take in enake glasne veselize prepovedane.

III. Zhes rasne gréhe.

Poglavitni gréhi so: 1. napuh, 2. lakomnost, 3. nezhistost, 4. nevoshljivost, 5. poshréshnost, 6. jésa, 7. lenoba.

Gréhi v svetiga Duha so: 1. predersno v Boshjo milost grešiti, 2. nad Boshjo milostjo obupati, 3. sposnani keršhanški refnizi se vstavljati, 4. svojemu blisnjimu savoljgnade Boshje nevošljiv biti, 5. do lepiga opominjevanja oterpnjeno ferze iméti, 6. v nespokornosti terdovratno ostati.

V nebo vpíjózhi gréhi so: 1. radovoljni vboj, 2. mutašti ali Šodomski gréh, 3. sateranje uboshzov, vdov in firót, 4. delovzam in najemnikom saflushek sadershevati ali vtergovati.

Ptuji gréhi so: 1. v gréh svetovati, 2. grešiti velévati, 3. v drugih gréh pervoliti, 4. druge v gréh napeljevati, 5. drugih gréh hvaliti, 6. h grehu molzhati, 7. gréh pregledati, 8. greha se vdeléshiti, 9. gréh sagovarjati.

Gréh je tudi, dela opušhati, ktere smo dolšni storiti, ali sa ktere imamo prilošnost. Šprashuj se tadaj tudi zhes

Šédem teléfnih dél usmiljenja, namrezh: 1. Lazhne nasititi, 2. shejne napojiti, 3. popotnike sprejemati, 4. nage oblézhi, 5. bolnike obiskati, 6. jetnike refhiti, 7. merlizhe pokopavati.

Zhes šédem duhovnih dél usmiljenja, namrezh: 1. grešnike svariti, 2. nevedne uzhati, 3. jim prav svetovati, kteri dvomijo ali zviblajajo, 4. shalostne tolashiti, 5. kri-

vizo voljno terpéti, 6. jim is ferza odpustiti, kateri naf shalijo, 7. sa shive in mertve Bogá profiti.

Molitye per spovedi.

Misli, de je spoved, h kateri se pripravljash, sadnja tvojiga shivljenja. Prosi Bogá, de bi svoje grehe tako sposnal, kakor bi si v smertni uri vóshil.

Proshnja sa rassvitljenje.

O Bóg in Ozhe svitlosti, kateri rassvetljujeh vse ljudi, ki na ta svét pridejo, poshlji v moje serzé en shark svoje luzhi, de samorem svoje gréhe prav sposnati! Daj mi v globozhino svoje hudobnosti pogledati, de vidim vse gubè svojiga gréshniga serza do nar skrivnejshih misel in sheljá. Ne perpušti, de me svojoljubnosti oslepi. Daj mi sposnanje svojih mnógih in velikih pregréh in opushtenj, tudi skrivnih in ptujih gréhov, kakor si sheljim; jih v svoji smertni uri in pred tvojim sódnjim sedeshem sposnati. — Pridi, o svéti Duh; rassvitli

mojo temôto! — Šveta Maria, mati Boshja, mati sposnanja, prosi sa mene!

Sdaj isprafhuj svojo vést. Tisti, kateri po redkim k spovedi hódijo, si jo morajo dalj zhafa isprafhevati; takim sna isprafhevanje vésti, kakor je gori, dobro flushiti, posebno per vesoljni spovedi. — Tisti pa, kateri se vézhkrat spovejo in se prisadevajo, kerfhanfko shivéti, naj ne isprafhujejo vésti prevezh bojézhe, temuzh nej obudé bolj globoko grevengo in poboshnost v febi.

Obujenje grévenge.

Misli si, de klezhifh s Magdaleno pred Kristufovimi nogami.

Kdó da vode moji glavi in sols mojim ozhém, de objokujem nózh in dan svoje mnoge in velike gréhe, s kterimi sim tebe, preljubi moj Jesus! rasshalil? Kako rad bi, kakor grefhniza Magdalena, tvoje svete nogé umival s svojimi solsamí! Kako rad bi tebi, o narvezhi dobrotá! svojo serzhno shalost skasal ker sim te tako hudo rasferdil. Po svoji podóbi

si me vstvaril, jes pak sim se neumnim shivalim enaziga stóril. S svojo drago kervjó si me odkupil, jes pak sim se svetu prodal in njemu flushil. Sapovedal si angeljam, voditi in varovati me, jes pak sim se hudimu sovrasniku v oblast podal. Kolikrat, o nar dobrótljivshi **Jesuf!** si s svojim milim govorjenjem na moje serze terkal, me s gnadami in dobrótami vabil, s terpljenjem in shalostjo me svaril; kolikrat, o mili pastír! si s glasam pridigovarjev, spovednikov, dobrih kristjanov mene s gubljeno ovzo klizal, jes pak sim se od tebe obernil in béshal pred teboj! **O** poterpehljivost, o usmiljenost **Boshja!** **O** nehvaleshnost in hudobnost grešnika! **Kolikrat** in kako po pravizi bi me bil lahko v peklenfko bresdno pahnil, pa tako usmiljeno si mi sanéfel!

In moje serze je vunder terdo, kakor kamen, in ne zhuti svojih smertnih ran. **O** Gospod! na tvoje povel-

je je nekadaj Mojsef s palizo po fka-
 li vdaril, in obilno vode je is njé
 perteklo. Oh, moj Jesuf! vdari tu-
 di ti s svojim svetim krishem na mo-
 je kamnito serzé, de bodo folsé ob-
 shalovanja tekle is njega. S gre-
 fhnizo Magdaleno padem pred-te na
 kolena in klizhem s vfo dusho: O
 Jesuf, sprava grefhnikov, ne saver-
 si me ispred sebe! O Jesuf, fin Da-
 vidov, usmili se me! O Jesuf, ljube-
 sin moja, ne daj, ne daj, de bi se
 od tebe vekomaj lózhil! Pomifli, o
 moj Svelizhar! koliko teshavnih sto-
 pinj si storil savoljo mene. Poglej
 svete rane svojih nóg, ktere s obe-
 ma rokama objamem in ves sgrevan
 kufhnem. Te rane so moj up in mo-
 je saupanje, moja tolashba in moja
 pomózh. O Gospod! sgrevaniga in
 rastertiga serza ne bofh sanizheval.
 Vsemi me tadaj sopet v milost, o
 Ozhe usmiljenja! in oberni ozhí svo-
 je milosti na mene ubosiga gréfhni-
 ka. Grefhil sim in hudobijo sim sto-

ril pred teboj; vréden nisim tvoj sin imenovan biti. Pa per tebi, o Bóg! je usmiljenje in obilno odreshenje. Odverni svoje oblizhje od mojih hudobij, in bódi milostljiv s mojim graham. Potém hozhem vesél tvoje imé hvaliti in prepévati tvoje usmiljenje vekomaj. Amen.

Terden sklep in darovanje.

Rékel sim: Sdaj sazhnem! — Premisljeval sim pot svoje hudobnosti in podal sim se na pot svelizhanja. V britkósti svoje dushe se spomnim pretezhenih lét in terdno sklénem, od te ure svoje shivljenje poboljšhati in ti do konca svést ostati. Gospod! kaj hozheh, de storim? Moje serzé je perpravljeno, perpravljeno je moje serzé k vsimu, kar tebi dopade. Ozhe nebéshki! darujem se ti s vsim, kar sim in kar imám; vsi moji pozhutki in vse moje mozhí naj so tebi posvezheni. Tebi hozhem flushiti, tebe hozhem moliti sdaj in vekomaj.

Ravnaj s menoj, o Gospod! po svoji sveti volji. Tebi hozhem delati in terpéti, tebi shivéti in umréti; vse-mi, o Gospód! moje teló in mojo dúsho v dar sa moje gréhe.

Tode tako pizhlo in nepopolno-ma je vse, kar ti samorem darovati, ker sim tako ubóg in révem, in ker nizh dobriga nimam na sebi! Grem tadaj in poterkam na duri tvojiga bogatiga Šina, in prosim milošnje is nekonzhniga saklada njegoviga terpljenja, ktero ti v vreden dar samorem pernesti. Ozhe nebeshki! poglej svojiga ljubiga Šina, nad kterim imash svoje dopádajenje. Darujem ti njegovo neisrezhenó shalost in smertno britkost sa vse svoje gréhe in sa shtrafenge, ktere sim s grehi saflushil. Darujem ti njegov kervavi pot namesti sols, kterih moje kamnito serze ne more jokáti. Darujem ti njegove mnoge in teshavne déla, njegovo ojštro shivljenje, njegov trud, bolezhine in terpéshe, de

se moja nepopolnoma grevenga s njegovim pópolnim in preobilnim sadoštenjem spopolni. Poglej, o nebeshki Ozhe! s milostjo na ta prijetni dar, in dodéli mi po neskonznim saflushenji svojiga edinorojeniga Šina tudi gnado, moje gréfhno shivljenje poboljšhati in po poti pravizhnosti stanovitno do konza shivljenja hoditi. Amen.

Molitev pred spovedjo.

O Jesuf, moj sladki Svelizhar! jes ubogi grefhnik, kteriga hudobije fhtevilo mojih lál preséshejo, v globoki ponishnosti in grevengi predte padem na kolena in prosim te, opêri me s svojo svêto kervjó, ktero si na krishi k odpušhenju gréhov prelil. Ako ravno imám obilno in velikih gréhov, vunder nad tvojo gnado in nad tvojim usmiljenjem ne obupam, ker ne shelish smerti grefhnik, temuzh de se spokori in shiví. Šej so bile tvoje svete noge sató na

krish pribite, ker si poterpeshljivo mojiga spreobrnjenja zhakal. Tvoje roke so raspete, de bi mene sprejéle in objéle. Naklonjena je tvoja glava, de bi mi dal kushlej mirú in de bi mojo molitev vflifhal. Odperto mi je tvoje serzé, ki vse ljubi in k ljubésni vabi. Pridite k meni, klishesh, ki ste revni in s gréhi oblosheni, in jes val bom poshivel! Sató pridem k tebi, moj Jesus! in poloshim bréme svojih grehov predte pod tvojim svétim krishem in te serzhno profim, mojo dusho v morje svoje svete kerví pomozhiti in v bresdno svoje neskonzhne milosti vtopiti. K tvojimu namestniku, spóvedniku, grém, se mu svojih grehov na Boshjim mestu spovédati in mu nizh ne samolzhat, kar mi nepokoj dela. Spovednikovo odveso, zhe sim je vreden, hozhem tako vséti, kakor zhe bi mi ti sam rékel: „Pojdi v miru! Tvoji gréhi so ti odpusheni!“

Svéta Maria, pribeshalifhe gresh-

nikov! prôsi sa mene, de to spoved tako opravim, kakor zhe bi bila poslednja mojiga shivljenja! Švétí angelj varh, moj svešti tovarsh! spre-mi me, k spovednizi, opomni me mojih gréhov in prôsi Bogá sa mene, de se odflej tako pokorim, de se samoresh s všimi angelji in svetniki v nebesih veseliti. Amen.

Poboshne namishljevanja

pred spovedjo.

Šposnam svojo hudobijo; pred ozhmi mi je védno moj gréh!

Gospod! ne shtrafuj me v svojem serdu! Ne tepi me v svoji jési!

Glej, spozhét sim bil v hudobijah; v gréhih me je rodíla moja mati.

O Gospod! ne hodi v sodbo s svojim hlapzam; sakaj ni ga shiviga prizho tebe pravizhniga. Zhe ho-zhesh hudobije shtrafovati, o Gospod! kdo samore obštati pred tebój?

Vunder pri Gospodu je usmiljen-

je in obilno refhenje. On ne sheli smerti grefnika, temuzh de se fpreoberne in shiví.

Ufmili fe me, o Gospód! po velikofli fvoje milofli fe me ufmili!

Moje hudobije mi zhes glavo kupé, kakor teshko breme na meni leshé.

Nozh in dan sdihujem; s folsami mózhim fvoje leshifhe.

Is globozhine fvoje revfhine upijem k tebi. O Gospód! o Gospód! uflifhi glaf mojiga vpitja! oberni fvoje oblizhje prezh od mojih gréhov, isbrifhi vfe moje pregréhe!

Spominjam fe pretezhenih dni, in vezhnofl ftoji pred mojim duham.

Kadar ti pridefh sodit, o Gospod! kaj ti bom odgovóril?

Ufmili fe me, o Bóg! fakaj flab fim. Osdravi me, o Gospód! fakaj moje koflí fe tréfejo.

Sposnati hozhem fvojo hudobijo, in ti mi bofh odpuflił mojih grehov dolg.

Operi me, o Gospod! od moje hudobije, in zhišt bom. Operi me s kervjó svojiga Šina, in bolj bél bom, kakor snég.

Švoje roké stegujem k tebi, shelja in sdihovanje moje dushe ti ni skrito.

Naj skusim tvoje usmiljenje; sakaj saupam v tebe. Pokashi mi pót, po kateri naj hódim.

Ozhe! greshil sim; nisim vréden tvoj sin imenovan biti.

O Jagnje Boshje, ki grehe sveté odjemljesh!

Sanesi mi, o Gospod! — Uflishti me, o Gospod!

Usmili se me, o Gospod!

Molitev po spovedi.

Povikshuj moja dusha, Gospoda, in vse, kar je v meni, hvali njegovo svéto imé!

Povikshuj moja dusha, Gospoda, in ne posabi zhudeshev njegove milosti in gnade!

Odpustil ti je vse tvoje hudobije; osdravil je tvoje rane.

Odréšhil je od smerti tvojo dušho; s dobrotami te je obšul, venzhal te je s svojo gnado.

Gospod je miloštljiv in usmiljen, poterpeshljiv in ves dobrótljiv.

Ni ravnal s menoj po mojih gréhih, in mi povrazheval po mojih hudobijah.

Kakor so nebesa visoko nad semljo, tako kraljuje njegovo usmiljenje nad tistimi, kateri se ga bojé!

Kakor deljezh je is-hod od sa-hódá, je odvsél moje gréhe od mene.

Kakor se usmili ozhe svojih otrók, tako se Gospod usmili tistih, kateri se ga bojé.

Vé, de smo flabe stvarí; vé, de smo prah.

Povikšhujte Gospóda! sakaj, dober je.

Njegovo usmiljenje je vézhno.

Ja, tvoja usmiljenost, o Bóg! je meni moje smóte odpustila, moj

gréfhni dolg sbrifala. O Bóg! ti si ljubésin, in usmiljenje je tvoje veselje. Nezhesh smerti grefhnika, temuzh de se spreoberne in shivi. O neisrezhena ljubésin! vshgi mojo dušho, de tudi jes tebe ljubim in is ljubesni do tebe vse sovrashim in beshim, kar je hudiga. Od té ure, o Ozhe usmiljenosti! te hozhem vezhno ljubiti in tvojo milost in tvoje priateljstvo postaviti zhes vse, kar bi me vtegnilo h gréhu sapeljati. Vréden sad pokóre hozhem prinešti. Mnóge krishe téga shivljenja in teshave svojiga stanú hozhem k pokorjenju svojih gréhov voljno nositi. Do konza svojiga shivljenja hozhem v tvoji flushbi, o kralj nebél in semlje! ostati. Nizh, nizh me ne smé od tvoje ljubesni lozhiti. — Gospód! v moje serze vidish; vse rezhi vésh, snano ti je, de refnizhno shelim svoje shivljenje poboljšhati. Pa kaj samore flabi zhlovek s svojimi fklepi bres tebe? O pridi moji flabosti na pomózh,

podpéraj me v bóji s gréham; obo-
 roshi me s svojo mozhjó, de nebé-
 fhko kraljéstvo doféshem. — O Je-
 suf! kateri si me po odvesi spovedni-
 ka s svojo presvéto kervjó od mojih
 grehov ozhistil, daj mi svoj Boshji
 shégen, de grém v miru in nizh
 vezh ne gresnim. Amen.

Od odpúftka.

„Kar kóli bóte rasvesali na semlji, bo rasvesano
 v nebésh. Mat. 18, 18.

Po sadobljeni veljavni odvési per f.
 spovedi je gresniku dolg s vezhno fhtra-
 fingo fizer odpufhen; zhafna fhtrafenga pa
 she oftane, ktero mora gresnik terpéti. Torej
 da duhoven gresniku pokóro, tode rasun te
 pokóre mora zhlovek she druge ojstre dela
 delati, de Boshji pravízhnosti po mogozhosti
 sadofti. Kdor je tadaj velikrat in slo gre-
 fhil, sná toliko sa pokóro iméti, de bi mo-
 gel she v unim shivljenji terpéti, in zhe si
 svoje pregréhe in saflushene fhtrafenge prav
 k ferzu vsame, bi se vtegnil v svoji go-
 rezhnosti, pokoriti se, tudi preojstro pokoriti.
 Tukaj nafha ljuba mati katoljfhka zerkev
 zhlovéfhki flabófti pomaga. Ker je nam-

režh **Jesuf** s svojim terpljenjem in s svojo smertjo sa vse naše gréhe in fhtrafenge popolnoma sadoštil, nam zerkev (zhe se re-
 fnizhno pokorimo in ker smo flabi) v **Jesufovím** iménu is obilnosti njegovih saflushenj odpuštek daje, to se pravi, spregleda nam nekaj zhašnih fhtrafeng ali pa vse, ktere bi sa svoje štorjene gréhe v tém shivljenji ali pa v vizah she terpéti iméli. Tudi saflushenja **Marie** in svetnikov nam pomagajo, ker smo s njimi po **Krístufu** v svési.
 — **Odpušhenje** vših zhašnih fhtrafeng se imenuje popolnoma odpuštek; zhe nam jih je le nékaj odpušhenih, se imenuje pa nepopolnoma odpuštek; taki odpuški so od **40** dni, od eniga leta ali vézh lét. **Sakaj** v pervih zhaših keršhanške zerkve so dobivali kristjani sa nektere gréhe ojštre dela v pokoro sa toliko in toliko dni ali lét. Zhe se je tadaj gréšhnik prav spokórniga pokasal, mu je bil zhaš pokóre okrajšhan sa vézh dni ali lét.

S odpuški se gréhi ne odpúshajo; s spovedjo morajo she poprej sbrifani biti. **Kdór** imá tadaj kak velik gréh na febi, se mora poprej s sgrevanim ferzam spovedati, de odpuštek sadobi. **S** odpuški se zhašne fhtrafenge in déla pokóre odpúshajo, todé samo tistim, kteri se prav prisadevajo, se spokoriti in poboljšhati. **Sa** mlazhniga

in lenôbniga ni odpuſtkov; ta móra veſ ſvoj dolg ſplazhati. — **Kakor** katoljſhki kriſtjani ſpoſnamo, kar odpuſtke utizhe, dva zhléna vére; pervizh, de imá zerkev od **Kriſtufa** oblaſt, odpuſtke dajati, in drugizh, de ſo odpuſtki vernim koriftni in svelizhavni. — **Oblaſt**, odpuſtke dajati, imá v katoljſhki zérkvi rimſki papesh, ſa poſameſne fhkofije pa tudi fhkofji po ſvojih zerkvenih poſtavah.

De ſe odpuſtki ſadobijo, ſo ſapovedane mnoge molitve, poſt, almoſhina, obifkovanje nekterih zerkvá in (poſebno ſa popolnoma odpuſtke ſadobiti) tudi ſpoved in ſveto obhajilo. **Kdor** imá pa lépó navado, ſe vſazih oſim dni ſpovedati in obhajati, ni dolſhan poſebne ſpovedi opraviti, de bi odpuſtek dobil. **De** bi ſe popolnoma odpuſtka deleſhniga ſtóril, mora katoljſhki kriſtján (raſun ſapovedanih molitev) na namen papешa in zerkve kako poſebno molitev moliti. **Ta** namen ſe pa imenuje to, kar ſveti materi zerkvi in njeni vidni glavi papешu poſebno na ferzu leſhí; namrezh raſfhirjanje katoljſhke vére, ſatéranje nevére in kriverſtva, mir in edinofť kerſhanſkih oblaſtnikov, ſpreobernjenje greſhnikov in druge rezhí po okoljſhinah zhaſov. **Œveta** mati katoljſhka zerkev je nektere djanja pobošnoſti in molitve, ki jih ſavoljo njih koriftnoſti (ali

nuza) rasfhiriti shelji, s odpustki obdarila. Postavim kdór s jutraj, opoldné in svezhér, kadar svoni angeljsko zhefhenje s sgrevanim ferzam in klezhé móli — kdor o petkih, kadar v spominj Jesufove smerti svoni, klezhé 5 Ozhe nafhev in Zhefhena si Marij pobóshno móli in pri tém Bogá prosi sa spreobrnjenje grefnikov — kdor flednji dan tri Boshje zhednosti vera, upanje in ljubésin obudí — kdor se lepiga posdravljenja: Hvaljen bódi Jesuf Kristuf! s odgovoram: Amen vse vezhne zhafe poslushi — kdor litanije od prefladki-ga iména Jesufoviga ali lavretanfske litanije móli, sadobi rasne odpustke. Tudi v osminah prasníkov presvétiga iména Jesufoviga in Marie, potém v Leopoldínski bratovshini sa podpéranje misionarjev v Ameriki, in she po mnogotero se samorejó odpustki dobiti.

Molitev sa odpustke.

O Bóg ljubésni in usmiljenja! Upam od tvoje neskonzhne milosti, de si mi gréhe in vezhno shtrafengo, ktero sim savoljo njih saflushil, odpustil. Hvala ti bódi, o usmiljenja Ozhe! de nisi po svoji ojsrósti s me-

nój ravnal, temuzh po svoji milosti. Vém pa tudi, de si pravizhen Bóg, kteri greshnike vsaj s zhasnimi shtrafengami têpe in vréden sad pokóre térja. Oh, kako hudo in kako dolgo bi se mogel pokoriti sa svoje mnóge in velike gréhe! Gospod, zhe hozhesh hudobije têpsí, kdo bo obstal pred teboj? Sató perbeshím k neismérnimu sakladu saflushenja in sadoštenja svojiga Svelizharja Jesusa Kristusa, in prósim te, o Bóg! me sgrevaniga, pa slabiga greshnika svétiga odpustka deleshniga storiti, kteriga tvoj naméšnik na semlji is saklada gnad zérkve delí. Darujem ti is téga namena molitve in déla, ktere so v sadobljenje odpustkov sa-povédane, in s klénem jih s terpljenjem in s smertjo tvojiga Boshjiga Šina, s saflushenjem prezhiste devíze Marie in vsih svetnikov v sadoštenje svojih gréhov.

Perporozhím ti tudi, o nebéshki Ozhe! svéto rimsko katoljshko zér-

kev in profim, de jo v njenih velikih potrebah milostljivo uflifhifh:

1. O Bóg! nar vikfhi pastir in Ozhe vflh vérnih, kateri fi po fvojim edinorojenim Sinu Jesufu Kristufu velizhafivo fvojiga iména vesoljni semlji osnanil: ohrani in vladaj svojo sveto zerkev; povikfhaj in povelizhaj jo med vflimi naródi in dodéli, de se po vfi semlji rasfhiri. — Ozhe nafh i. t. d.

2. Vfigamogózhni vézhni Bóg! usmili se fvojiga flushabnika in naméfnika na semlji, rimfkiga papesha, kakor tudi vflh fhkofov in duhovnov. Vodi jih po svoji milofli po póti vezhniga svelizhanja, de kar tebi dopade, s tvojo gnado shelé in s vfo gorézhofitjo dopolnijo. — Ozhe nafh i. t. d.

3. O Bog! kateri dafh mir in edinof shégnafh, dodeli vflim kerfhankim kraljam mir in pravo edinof, svéshi njih ferza s sveto vesjó ljubesni, de sdrusheni v tvojo zhaf in

v blagor keršhanstva délati samorejo.
— Ozhe nash i. t. d.

4. Vfigamogózhni vezhni Bóg, kteri hozhefh vse ofrézhiti, ki v tvoje ime verjejo in tvojo sveto zerkev poslušhajo; poglej milostljivo na dušhe nevérnih in krivovérzov, in dodéli, de svojo slepôto sposnajo in de se vsi naródi bres raspóra in krivih naukov sdrushijo v narózhji katoljšhke zérkve. — Ozhe nash i. t. d.

5. Prósim te tudi, o Bóg! spreobnjenja vsih gréshnikov in reshenja vsih mertvih kristjanov. Dodéli, o Bog! dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih gréhov in vézhno shivljenje. — Ozhe nash i. t. d. Verujem i. t. d.

Od svétiga obhajila.

„Kdór jé ta kruh, bo shivel vekomaj.“ Jan. 6, 52.

Prefvéti sakrament réshnjiga Teléfa je Jesuf sadnji vezhèr pred svojim terpljenjem

postavil, ko je kruh v svoje svete roke vsél ter rékel: „To je moje teló“ in kelih s vinam rekózh: „To je moja kri.“ S témi vsigamogozhnimi besédami, ktere tudi mafhnik per fveti mafhi v Jesufovím iménu isgovori, se kruh in vino spreménita v pravo mesó in pravo kri Jesufa Kristufa. — **O** Kristjan! veseli se tega veliziga zhudesha! Jesuf je per nas! Vedno prebiva med nami v fvetím tabernakeljnu, kakor Bóg in zhlovek. Miso nam je perpravil, per kateri nas nasiti s svojim vlastnim méfam in s svojo vlastno kervjó! **O** sladka dufhna hrana! sakaj te sdaj kristjani tako redko vshivajo? Slednji dan jejo in pijejo sa teló, sa duhlo pak famo o veliki nozhi! **O** merslôta, o nehvaléshnost! Ali tako Kristufu ljubésin povrazhujemo! Pervi kristjani so se v nekterih krajih vsak dan obhajali, vsaj slednjo nedeljo; tudi sdaj zerkev shelji, de bi se per vsaki mafhi obhajali, ne famo mafhnik, temuzh vsi verni. Pristópi tadaj vézhkrat k misi Gospodovi, vsaj o vezhkih prasnikih. Varuj se pa tudi v tisto krivo poboshnost sabrésti, kteri je vezhkratno obhajanje is nezhimernosti in duhovniga napuha navada, bres de bi sa pravo kerfhanfko zhednost fkerbéla. — Glej, de se k fvetímu obhajílu prav dobro pripravísh. Kdor nevredno ta kruh jé, si sodbo jé; jed ostrupení tístímu,

kteri imá kak smertni gréh na sebi. Ozhisti tadaj poprej svojo vest s sveto spovedjo od smertnih gréhov in obudi pred svétim obhajílam popolnoma grevengo. Pomisli in veruj terdno: **Jesuf** je tvoj **Gospod** in **Bóg**, tvoj reshenik in sodnik, kteriga savshijesh. **Nikár** ne hodi s sovrashtvam v serzu k vezhérji ljubesni. — **Kadar** duhoven sveto hostjo pokashe, moli svojiga **Gospoda** in **Bogá**, ponishaj se pred njim v prahu in rêzi poln strahú **Boshjiga**: „**Gospód!** nisim vreden, de gresih pod mojo strého, temuzh rêzi le s besedo in moja dusha bo osdravljena!“ — **Shé** tisti vezhér pred svetim obhajílam se perpravljaj s molitvijo, s branjem kakih dobrih bukev (postavim dvanajst bukev **Tomaša Kempzhana**) in s premishljevanjem. **Tudi** morash od polnozhi tesh biti, in tudi ne vode ne sdravil piti. **Obhajilni** dan vstani bolj sgodaj, kakor sizer, in serzhno sheljo po **Jesufu** obudi. **Pojdi** s veseljem v cerkev, sakaj **Jesuf** se hozhe s tebój fkleniti. — **Koj** po obhajilu se globoko perklóni, v svojim serzu **Bogá** moli in ne hiti kój od altarja. **Tudi** se ne poflushi koj molitvinih bukev, temuzh tvoje serze naj govori s **Jesufam**. **Drugi** zhaf kój po svetim obhajilu dobro oberni; sakaj takrat ti ne bo **Jesuf** nizh odrékel, zhesar ga bofh v svoje svelizhanje profil. **Prosi** ga posebno pomozhi

soper svojo poglavitno sfrac (ali nagnjenje). Mólí tudi sa spreobernjenje nevernikov in grešnikov in sa uboge dushe. Švéto obhajilo snafh tudi sa druge darovati, ali svetnikam v zhaft ali sa kaj drusiga, kar ti je per ferzu. — Varuj se dan svetiga obhajila kój rasmishljen biti ali posvetniga veselja ifkati; tvoje veselje bódi s Jesufam govoriti, kteriga si prejél, in klizhi: „Ne sapusti me, o Gospod, Jesuf nar fladkejshi!“

Obhajilne molitve.

Pred svétim obhajílam.

Djanje ponishnosti.

Bóg svetlosti in velizhafva! svéti, mozhni, neumerjózhi Bóg! Ali ti hozhesh k meni priti? Ti, kteriga nebéfa ne morejo obsézhi, se hozhesh v moje tesno serze vseliti? O kralj nebéf in semlje! Vfigamogózhni! Neisrekljivi, Nefkonzhni! Kaj je zhlovek, de se ga spomnish? Kaj sim posebno jes, de me obishesh? Šami angelji in nebéfshke mozhi niso nizh memo tebe; jes pa bi se upal, tebi

o veliki Bóg! se blishati? Ako bi bil tudi tako svét, kakor je bil svéti Janes Keršnik, bi vunder ne bil take gnade vréden; kako saflushim tadaj, ki sim tako ubóg grefhnik, tebe nar svetejshiga prejéti? She tó bi bila meni revnimu prevelika gnada, zhe bi me lé pred svojimi nogami terpel, in zhe bi mi pustil drob-tinize od tvoje mise poberati. Šadaj me pa she k sebi povabish, me posadish k svoji misi med svoje otroke in me hozhesh nasititi s svojim vlastnim mesam in s svojo vlastno ker-vjó? She vreden nisim, de se mene spomnish in na mene mislish, in v moje serze hozhesh priti? O Gospód! nisim vréden! nisim vréden!

Djanje pokórshine.

Pa ti sam klizhesh svoje otrôke: „Pridite k meni vsi, kateri ste vtrudeni in obtesheni, vse vas zhem poshiviti! „Ali smem temu klizanju so-perstaviti se, ki sim ves slab in vtru-

den, in pred vsim drugim potrebujem tvoje pomozhi in oshivljenja? Pridem tadaj k tebi, o **Jesuf!** Ker me sam vabish; k tebi pridem, ker sim slab, de mi mózh dafh; ker sim vtruden, de me oshivish; ker sim ubóg in potreben, de me obogatish. Sam si rékel: Ako ne bote jedli mesá in pili kervi **Šinu** zhlovékoviga, ne bóte iméli shivljenja v sebi. „Pridém tadaj, pokóren tvojim besédam, k tebi, o premili **Svelizhar!** in prosim te, de sam pripravish moje serze, de bo vredno prebivalishe tvoje.

Djanje vére.

Daj mi shivo véro v tvojo prizhijózhnost v podobah kruha in vina. **O Jesuf!** verujem, de si prizhijózh v presvétim sakramentu resnizhno in ves, tisti **Bog** in zhlovek, kteriga je **Maria**, prezhišta deviza, s mozhjó svetiga **Duhá** spozhéla in rodila, kteri je sa naš na krishi terpel in umerl, in sdaj po svojim velizhaftnim vstajenji

in vnebo - hodu sedí na desnízi Ozhe-
tovi, kakor prihodnji sodnik shivih
in mertvih. Terdno in shivo verujem
tó, ker si ti sam, vézhna resniza,
rékel: „Vsemité in jejte; to je mo-
je teló! Pite, to je moja kri!“ Ve-
rujem, o **Jesuf!** pomagaj mi vero-
vati!

Djanje upanja.

Sbudi v meni, **Boshji Svelizhar!**
tudi terdno upanje v tvojo neskon-
zhno milost in dobróto. **O Jesuf,** vir
všiga dobriga, sazhétek vse milosti,
kteri si v tem sakramentu prizhijózh!
zhesar bi ne upal od tebe, ki se mi
hozhefh sam dati, ker si neskonzhno
dobrotljiv? **Blagor** mu, kdor v tebe
upa! oframoten ne bo. **O Gospod,**
upam! **Poterdi** moje upanje!

Djanje ljubésni.

Vshgi v meni, o **Gospod!** ljubé-
sin s vezhérjo ljubésni, ktero si pred
mojim oblizhjem pripravil. **O Jesuf!**

kako bi te ne ljubil? Ni ti bilo dosti, is nebeske svetlobe na se mljho priti, podobo flushabnika na-se vséti, vse teshave in terpljenje, zló britko smert na krishi savoljo mojiga svelizhanja terpéti, tudi ta sakrament ljubeshni si hotel postaviti, de bi se vsiga meni dal in se s meno revnim in nehvaléshnim prav natanko sklénil. O nekonzhna ljubeshin! kako vredeshni si tudi ljubljen biti? Ljubiti te tadaj hozhem, o preljubeshniva in narvikshi dobróta! Kaj me bo lozhilo od Kristufove ljubeshni?

Djanje grévenge.

Eno je, kar mi veselje ljubeshni kali — de tako posno sazahnem tebe sposnovati, tebe ljubiti. O Jesus, moja ljubeshin! de bi te nikoli ne bil rasshalil! Ali sgrevaniga in stertiga serza ti ne sanizhujesh. Glej, o Gospod! sposnam svojo hudobijo, obshalujem svoj gréh. Tóshim se tebi in tvojimu naméstniku, spovedniku in

upam savoljo saflushenja tvojiga terpljenja in tvoje smerti odpuščenja svojih gréhov. Ker je pa zhloveshko serzé ne sapopadljivo bresdno, ktero ti sam previdish, te prósim, ozhisti me od vsih, tudi skrivnih gréhov, de te vredno prejeti samórem — ne k sodbi in pogubljenju, temuzh k povelizhanju in vezhnimu shivljenju.

Djanje hrepenjenja.

O Jesuf! kako gorézhe sheli moja dusha tebe prejéti! Kakor jalen po potóku koperni, tako hrepení moja dusha po tebi, o Bóg! Vtrudil sim se na póti gréhov, pa svét ni nasitil mojiga serza. Šamo ti, moj Bóg! si moj pokoj, si moje nasitenje, moje veselje. Pridi tadaj, o moj Svelizhar! in ne mudi se dalje! Pridi, o moj ljubzhek, moja tolashba, moja terdnost, moje narvézhi vesêlje! Pred vratmi mojiga serza shé stojish in terkash. Bliso si, o Gospod! slishim

tvoj glas. Pridi, o Jesuſ! pridi kma-
lo! —

Klizanje.

Pridi Devíza od Bogá vredna
snajdena, Jesufa Kristufa v svojim
prezhíſtim narózhji ſpozhéti in noſiti,
ſprôſi mi gnado, de ga tudi jes v
tej nar ſvetejſhi ſkrivnoſti prejéti in
v ſvoje ſerze vséti ſamore. — Švéti
angelj varh! prôſi ſa mene, de ne-
beſhki kruh v ſvelizhanje ſvoje du-
ſhe povſhijem. — Vſi ſvetniki Bo-
ſhji, kateri od oblizhja do oblizhja
gledate tiſtiga, kateriga v podóbah
kruha in vina ſkritiga prejamem, po-
magajte mi ſ ſvojo proſhnjo, de v
tej dolíni ſols Jesufa vredno vſhijem
in ſe v njegovim poſeſtvu enkrat
vezhno veſelim.

Darovanje.

Moj Bóg! darujem ti to ſveto ob-
hajilo v pozháſtenje tvojiga nar vik-
ſhiga velizhaſtva, v ſpomínj britkiga

terpljenja in smerti svojiga Svelizharja, v sahvajenje sa vse gnade meni in vsm vérnim podeljene, v odpushtenje svojih grehov in saflushene shtrafenge, v svoje svelizhanje in v svelizhanje svojih shlahtnikov in snanzov, v tolashbo mertvih, sa ktere mi je pred drusimi moliti. Posebno ti darujem, de se gréhu I. odpovém, kteriga tolikrat storím, in de zhednost I. sadobim, ktero tako slo pogrésham, de v tvoji gnadi slednji dan rastem in se védno terdnejshi s tebój sdrushim. Štóri mene in vse, sa ktere to svéto obhajílo darujem, tistiga svetiga sadú deléshne, kteriga ima ta sveti sakrament po naménu tvoje neskonzhne ljubeshni pernêsti sa sdaj in vekomaj. Amen.

Sdaj perštópim k altarju, bolnik k tolashbi shivljenja, nezhistnik k viru usmiljenosti, flépez k luzhi vezhne jasnohe, ubóshez in revesh k Gospódu

nebél in semlje. **O** **Jesuf!** daj de s vero **Petra** in s upanjem **Paula**, in s ljubésnijo **Janesa** tvoje svéto mesó in kri savshijem. **Amen.**

Glej, moja dusha, tvoj shénin pride, pojdi mu napróti! — **Moj Gospod** in moj **Bóg!** **O** **Jagnje Boshje**, ki grehe svetá odjemljesh! — **Gospod!** nisim vreden, dé grésh pod mojo streho, temuzh rezi le s besedo in moja dusha bo osdravljena!

Po svétim obhajilu.

Poboshni sdihljeji.

Per meni si, o **Jesuf!** sdaj. — **O** daj se mi objéti! — **O** ljubzhek ne sapusti me, — per meni ubogim ostani!

Ostani pri meni, shénin dush! — Tebi se vsiga darujem. — Ostani pri meni, **Jagnje Boshje!** — Tebi samimu zhem shivéti!

Preljubi! bres tebe ni veselja na svetu. — Ako me, **Jesuf!** sapustish, kaj bo s menoj?

Moje serze naj je sedesh tvoje ljubésni. O kralj zhiftih dufh! S te-bój, o Boshji Şin, fe hozhem vezhno sarozhiti.

Ti si nar lepshi. — S tabo fe hozhem vezhno sarozhiti. — Ne sa-versi svoje nevéste. — Ne sapusti je, ker ti je svešta!

O zhe bi gôri per tebi bil, v lepim nebeshkim domu! — Sakaj vse shalofno je tukaj na semlji.

Pa vunder, zhe moja profhnja kaj samore, ne lozhi fe od mene; — per tebi ne zhutim ne bolezhin, ne teshav; per tebi je terpljenje veselje.

Svést ti hozhem ofiati do zherne jame, in savoljo posvetne nezhimer-nosti mi ne siné ljubessin do tebe ni-koli ugafniti.

Tvoj sim, o Jesus! vezhno tvoj; tebe ljubim pred vsimi drusimi; — daj mi vedno zhifto shivéti in tebi dopasti.

Daj, de v poterpeshljivosti in sgrevanji umerjem, o fladki Jesus.

Moj poslednji dihlej naj je tvoje imé,
de pridem k tebi v svéti raj!

Molitev.

Veseljé.

Nafhel sim ga, kteriga moja du-
sha ljubi! Terdno ga dershim in ne
spustim ga vezh is svojiga serza.
Moja duha povikshuje Gospoda, in
moj duh se raduje v Bogu, mojim
Svelizharji. Na mojo revshino je po-
glédal, veliko je storil nad menój.
Shivim, tode ne toliko jes, ampak
Kristuf shivi v meni. Sdaj, o Jesus!
pusti svojiga flushabnika v miru se
lozhiti, sakaj moje ozhi so vidile Sve-
lizharja. O Bog! mój Bóg! ko bi
mogel sdaj v tvojim svétim objétji,
v kushljeji tvoje ljubésni umréti!

Djanje ponishnosti in zheshenja.

Bóg ljubésni! Vir gnade in svit-
lobe! v meni si — v meni ubógim
gresniku! Od kodi mi pride gnada,

de me Kralj vsih kraljev obišhe?
 V nar globozhejšhi ponishnosti pa-
 dem préd-te v prah. Moj Gospod
 in moj Bóg! bódi vezhno zheshen
 in hvaljen. Hvalite, Gospóda, moja
 dusha in vse moje mozhi; hvalite nje-
 govo svéto imé!

Djanje sahvale.

Kako se ti samorem sadošti sah-
 valiti, o Jesus! sa gnado, de si to
 jutro k meni prishel, in de si se mi
 dal sam vshiti! Kjé je pastir, kateri
 svoje ovze nasiti s svojim mesam in
 napoji s svojo kervjó? Ti si dobri
 pastir, ki dasih svoje shivljenje sa svo-
 je ovzé, in ki si nam perpravil Bo-
 shjo jéd. S zhém ti hozhem verniti
 vse, o Gospod! kar si mi storil?

Darovanje.

Premili Svelizhar! Ker si se vsiga
 sa mene daroval in si se s menój skle-
 nil, se ti hozhem tudi vsiga darovati.
 Darujem ti svoje teló in svojo dusho,

vše svoje zhutljeje in mozhi. Daj mi, de lé is ljubésni do tebe in po tvoji vólji delám in terpim. Sa mene si vmerl in v meni sdaj shivish; tudi jes hozhem tebi shivéti in umréti!

Proshnja.

Bóg svetósti, kteri si sdaj v mojim gréshnim serzu sédesh svoje milosti svolil, dodéli mi, de gréhu, svétu in sam sebi védno bòlj in bòlj odmerjem! Daj, de stariga zhlovéka flézhem, posebno tega greha (tukaj se imenuje gréh) vezh ne storim! Napolni me s svojim Duham in posvétí moje misli, moje shélje, besede in déla, de ti dopadem. Daj mi ponishnost v frézhí, poterpeshljivost v nesfrézhí, stanovitnost v skufshnjavah, resnizhnost v govorjenji, svestôbo v djanji, ljubésin v obhoji s blishnjim. Vstvari v meni zhisto serzé in ohrani moje teló v spodobnosti in zhistosti. Dodéli mi, o Bóg ljubésni! vse gnade, kterih sa zhasnost in vezhnost potrebujem. —

Ravno tega te prosim tudi sa vse, sa ktere mi je moliti, in sa ktere sim posebno tó sveto obhajilo daroval. Daj nam všim svojo gnado, nevérníkam luzh vére, greslníkam spreobertjenje, dúsham mertvih pa vezhni mir in pokoj!

Šklep.

Poshégnaj me, o **Jesuf!** kakor si pred svojim vnebo-hodam svoje uzhenze poshegnal. Poshégnaj moje déla, moje veselje in terpljenje! Poshégnaj vse moje shivljenje, posebno pa mojo smertno uro. Daj, de nebéhki kruh, kteriga sim ravno kár vshil, sa popótnizo v vézhnost prejamem, in v objetji tvojiga krisha in v tvoji ljubésni umerjem. Amen.

Od presvéte Trojíze.

„Trije so, ktéri prizhujejo v nebéh: Ozhe, Befeđa in sveti Duh; in ti trije so eno.“ 1. Jan. 5, 7.

En Bóg je v tréh ofébah! Ozhe je

Bóg, **Šin** je **Bóg**, **svéti Duh** je **Bóg**; pa vunder niso trije **Bogovi**, temuzh en sam **Bóg**. — **Bóg Ozhe** ne is-haja is niko-gar, temuzh sam od sebe je in vse je od njega; **Bóg Šin** je od **Ozheta** rojen od vekomaj, **svéti Duh** pa is-haja od **Ozhéta** in od **Šina** od vekomaj. **Ozhe** in **Šin**, **svéti Duh** in ne **Ozhe** ne **Šin**; sakaj rasni so v osebah, po eden v **Boshjim** bitji. Vse tri osebe so enako vezhne in vsigamogozhne, enako nefkonzhne in velizhastne; in vunder je le en sam **Vezhni** in **Vsigamogozhni**, en sam **Nefkonzhni** in en sam **Gospód**, ker je en sam **Bóg**. — To veliko fkrivnost sapopasti si prisadevati, bi bila napzhna isvedosheljnost. Tukaj nam je famo moliti in ponishno verjeti. Kar je **Boshje** in breskonzhno, flabi zhloveshki um sapopasti ne more. Zhe bi nafha véra ne iméla vezh nesapopadljivih fkrivnost, bi ne bila **Boshja**. — Bres vére v presveto **Trojizo** ni mogo-zbe kristjan biti. Sakaj **Kristuf**, po katerim imamo imé kristjani, je druga **Boshja** oféba in **Šin Boshji**, ki se je sa naf uzhlovezhil in je naf na krishi odréfhil. Ta **Šin Boshji** nam je tudi fvetiga **Duhá** od **Ozheta** poflal. Nafhe vstvarjenje, odreshenje in posvezhenje je délo tréh **Boshjih** oféb. Sahvalimo se sa té dobróte **Trojedinimu**, kolikorkrat fveti krish naredimo! — Na imé tréh **Boshjih** oféb smo

tudi kerfheni. Špomnimo se vezhkrat obljube per svétim kerstu storjene, posebno v prasník presvete Trojize, rójsni dan in o svojim godu, kadar svete sakramente prejmljemo i. t. d. — Šploh je vsaka nedelja zhafti presvete Trojize posebno poveszhena.

Molitev

k presvéti Trojizi.

Presvéta Trojiza! Bóg Ozhe, Bóg Šin, Bóg sveti Duh! edina v bitji, trojna v osébah! molim te in sklénem svojo molitev s hvalnim petjem nebeskih trum, ktere tebi neprenehama klizhejo: Švét, svét, svét si Bóg Sa-baót! Nebéša in semlja so polne tvojiga velizhastva!

O nebéshki Ozhe! verujem de si tudi mój ozhe, kér me nisi samo vštvaril, temuzh po svoji gnadi tudi sa svojiga otrôka vsél. Hvaljen in shvaljen bódi, de si me is nizh islékel in po svoji podóbi vštvaril ter k pravi véri poklizal!

O Šin Boshji, edinatorojeni od Ozhéta od vekomaj! Verujem, de si se v spolnjenim zhasu vzhlovézhil, de si ljudi odréshil. Hvaljen in sahvaljen bódi, de si tudi mene is fushnosti gréha otél in mojo dusho s svojo kervjo odkupil!

O svéti Duh! ki od Ozhéta in Šina is-hajash! verujem, de si me v svétim kerstu posvétil in me pre-narédil v tempelj Boshji. Hvaljen in sahvaljen bódi, de si s ognjem svoje ljubésni mojo dusho ozhítil, ras-svetlil in vnél, de bi ne shivel vezh gréhu, temuzh Bogú!

Trojedini Bóg! Ozhe, Šin in svéti Duh! v tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim is všiga svojiga ser-za. Daj mozh meni slabimu in shég-naj mojo voljo, de ti svešto flushim na semlji in de se enkrat v nebésih tvojiga oblizhja veselim. Zhasť bódi Ozhetu in Šinu in svetimu Duhu, kakor je bilo v sazhétku sdaj in vse-lej in vekomaj. Amen.

Od angeljskiga róshenkranza.

Moli se v zhašt presvéte Trojize in tudi v pozhefhenje presvétiga réshnjiga Teléfa. Móli se pervizh véra in potem Ózhenafh in zhefhena si Maria; potém se ponavlja tridesetkrat angeljsko hvaljno petje: Švét, svét, svét je Gospod Bog Saabaót vef svét je poln njegoviga velizhaftva! Zhašt bodi Bogú Ózhétu, Šinu in svétimu Duhu, kakor je bilo v sazhetku, sdaj in vselej in vekomaj. Amen. Kadar se to angeljsko petje desétkrat rézhe, se móli ozhenafh in zhefhena si Maria, tako de se vse v tri dele rasdeli.

Molitev

pred roshenkranzam.

Bóg Ozhe v nebésih, usmili se nas! —

Bog Šin, odreshenik svetá, usmili se nas!

Bog svéti Duh! usmili se nas!

Šveta Trojiza, en sami Bóg! usmili se nas!

Vfigamogozhni, vézhni, neisrek-
ljivi Bóg! Ozhe, Šin in svéti Duh!
nerasdeljiva edina Trojiza! nar vik-
shi Gospód nebés in semlje, pred
kterim vsi Kerubini in Šerafini, in
vse možhi angeljev s straham in tre-
petam stojé: zhe pomislimo tvoje
Boshje velizhastvo in svoje nizhlô-
bo, se nam je po pravizi vstrašhiti.
Sakaj, o mój Bóg! kaj smo li dru-
siga, kakor stvarí k hudimu nagnje-
ne? In mi bi tebe, Kralja vsih kral-
jev, vezhniga Bogá, nar vezhi do-
bróto ogovarjali in s vsimi angelji
molili? Pademo tadaj pred-te, ubó-
gi greshniki pred svojiga sodnika,
kakor dolshni podloshniki pred svo-
jiga stvarnika. Poglej serza svojih
flushabnikov in flushábniz, s kterimi
bi te radi hvalili in povikšhevali,
kakor te hvalijo in povikšhujejo vsi
angelji in svetniki v nebésih. Ti pak,
o presveta Deviza in mati Boshja,
Maria, in vi, vsi svetniki Boshji, nam
pomagajte, svojiga veliziga Bogá in

Gospóda moliti, de bomo enkrat s vami deleshni njegove svitlosti in veselja v nebesih! Amen.

Molitev

po roshenkranzu.

Hvalimo Ozhéta in Šina s svetim Duham!

Hvalimo in povikshujmo ga v vse vezhne zhase!

Vfigamogózhni, vezhni Bóg! kateri si dal svojim flushabnikom gnado, s luzhjo prave vére sposnati velizhafstvo vézhne Trojize in v nji edinost tvoje vézhne nature moliti: dodéli, de smo po terdnosti té vére vselej v vsih so- pernostih poterjeni.

Usmili se tudi, presvéta Trojiza! svojiga flushabnika nashiga zesarja I. vse katoljshke zerkve in vsih svojih flushabnikov in flushabniz. Vfli- shi njih proshnje, odpušti jim vse njih gréhe, stégni svojo Boshjo rôko, de jih varjesh in svelizhafh. Po

našhim Gospódu Jesufu Kristufu, svo-
jim edinim Šinu, ki s tabo shiví in
kraljuje v edinosti svetiga Duhá, Bog
od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ponovljenje kerstne obljuje.

Prefvéta Trojiza! En Bóg v tréh
osebah, na zhigar imé sim kerfhen!
Kako se ti zhem sadošti sahvaliti, ker
si me ismed toliko milijonov, kateri v
tamôti ajdovštva ali krivoverštva ta-
pajo, k pravi, edino svelizhavni véri
poklizal, od madesha perviga gréha
ozhiftil, me sa svojiga otrôka vsél
in svéti rimfki katoljfhki zerkvi pri-
drushil! O, de bi nikoli ne bil svoje
svéte vére satajil, ne s befédo ne
s délam! De bi nikoli ne bil beliga
oblazhila nedolshnosti po kerstu s
smertnim gréham omadesheval! —
O Bog! is ferza mi je shal, de sim
te tolikrat po svetim kerstu rasshalil,
in de sim tako nevrédno nosil imé
kristiana. Terdno tadaj ponovim sa-

véso, ktero sim per svetim kerstu s teboj storil, in obljube ponovim, ktere sim takrat narédil. Prizho svojiga svetiga angelja varha in svetiga patrona, kakor tudi v oblizhji katoljshke zerkve terdno obljubim:

Odpovédati se hudizhu in njegovimu napuhu, in vsm njegovim délim. — Odpovédati se svetu, njegovi nezhimernosti in njegovim sapeljivim naukam. — Odpovedati se méfu in njegovi posheljivosti in vsm gréham. — Bogú samimu hozhem flushiti in prav kershansko shivéti, kakor svéti evangéli uzhi. Bog, vterdi moj sklep s svojo gnado! — Verujem v trojediniga Boga Ozhéta, Šina in svétiga Duha. Verujem v Jesusa Kristusa, edinorojeniga od Ozhéta, kateri je Bog in zhlovek, ki je s svojo smertjo na krishi zhlovéshki rod odréshil. — Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesus Kristus uzhil, kar so aposteljni pridigovali in kar sveta rimška katoljshka

zerkev verovati sapové. V téj sveti véri hozhem shívéti in umréti.

Poshegnaj me, Bóg Ozhe, Bóg Šin in Bog sveti Duh, de tej keršni sávesi svést ostanem, do konza svojiga shivljenja in vezhno svelizhanje sadobim. Amen.

Od presvétiga rešh-njiga Teléfa.

„Mojo dušho sheja po mozhnim, shivim Bogu; kadaj bom prifhel in se perkasal pred oblizhje Boshje?“ Pf. 41.

Šveto rešhnje Teló pridno obifkovati in zhaštiti, je ravno tako velika dolshnost katoljšhkiga kristjana, kakor veliko k popóshnosti pomaga. Zhe imash kje kakšhniga dobriga prijatla, ga vezhkrat obifhefh na njegovim domu, de se s njim pogovarjash in kratek zhaš imásh. In svojiga nar boljshiga prijatla, svojiga nar ljubesnivshiga Ozhéta, svoje nar vézhi dobróte bi ne obifkoval? Ali bi ti pred Boshjim sedesham smelo dolgozhašno biti? O koliko zhaša so svetniki pred svetim rešhnjim teléfam dopri-nesli? Kolikrat so ponozhi vštali, de so v svetifhe fhli! Tam sedi Bog, kakor na se-

desi ufmiljenja, tam poslušha svoje otrôke, tam delí gnade verh gnad. Obiši tadaj vezhkrat sveto réfhnje teló. Kolikorkrat v zerkve pridešh, pred tabernakelnam poklekni in môli kaj zhasa presveto réfhnje Teló; ravno tako stori, predinj is zerkve gréfh. — Hodi pridno k popoldanskimu shegnu in rad bódi tam, kjer je sveto réfhnje teló v zhasenje ispostavljeno. De bi verne k zhasenju svetiga réfhnjiga Teléfa vnemali, so v Milanu (ali Majlandu na Lashkim) v letu 1534 fhtirdefeturno molitev vpeljali, v spominj 40 ur, ktérih je Jesufovo telo v grobu pozhivalo. — Špremljaj sveto réfhnje teló tudi k bolnikam. — Ne hodi memo nobene zerkve, de bi vsaj s kratko gorezho molitvizo svétiga réfhnjiga telefa ne pozhasil. — Oberni tudi domá vzhasi svoje ozhi proti boshji vêshi in hvali in môli v ferzu fkritiga Bógá v tabernakelnu. — Pridite, molimo!

Molitev

pred svétim réfhnjim Teléfam.

Mólim te fkriti Bóg! v podóbi kruha! in padem na svoje koléna v prah pred sedeshem tvojiga neskon-

zbniga velizhastva, ktero vfi angelji in svetniki neprenéhama zhastijo. Švet, svét, svét si ti, Gospod Bog! Jesuf, mój Bóg in mój Svelizhar! Verujem, de si v téj skrivnósti presvétiga sakramenta ves in resnizhno prizhijózh. Ti sam si tukaj, s méfam in s kervjó, s teléfam in s dusho, kakor Bóg in zhlovek. Terdno in svésto verujem to, ako ravno to s ozhmi nemorem viditi. Šej si sam rekel: Blagor jim, kteri ne vidijo in vunder verujejo; sató padem na kolena pred tebe in klizhem: Mój Gospod in mój Bóg!

O Jesuf, mój Bóg in mój odrešhenik! De bi imel sadosi mozhi in gorézhosti, te vsm narodam semlje osnaniti, vse nevernike, ktéri te v tém prezhasitljivim sakramentu sanizhujejo, spreoberniti, vse, kar te shaliga sadene, vse nespodóbnosti in sanizhevanje odvrazhati! Le flabo te samórem hvaliti in zhastiti, ker sim umerljiva stvár in ubóg grésh-

nik. Oh, presunjen od grévenge sponám svoje gréhe in te prósim odpufhenja. Ne perpušti, de bi she kaj rasshalil tebe, o Bog ljubésni, Ozhe usmiljenja ktéri me s tolikimi gnadami obkladafh. Ne spomni se, o Gospod! mojih hudobij in moje nehvaléshnosti, s ktero sim ti tvojo veliko ljubésin povrazil. Glej, darujem ti svoje teló in svojo dusho, svoje zhutljeje in svoje mozhi, vse, kar sim in kar imám, v tvojo zhaft in tvojo hvalo. Gospodári, o moj Bóg! gospodari me po svoji presvétí volji!

Jesuf! ti ljubzhek vsih dush, kteri vsm svojim vernim rézhesf: Pridite, k meni, kteri ste vtrudeni in s teshávami oblosheni; jes val bom oshivil! ne saversi profhnje svoje narnevrednejshi stvari, ki pred sédeshem tvoje usmiljenosti na kolénih klezhi. Dovolí mi, o sladki Jesuf! de svoje serze pred tabo sprasnim in ti tóshim svojo nadlógó. Uflifhi me posebno v tej nadlógí, réfhi me is té

file, zhe je v svelizhanje moje dushe. To upam od tebe, ker si Bog ljubesi, in ker si ta presvéti sakrament postavil v spominj svoje ljubési. O Bog! ne pusti me osramotéti v svojim upanji!

Jesuf, moja ljubésin! dodéli mi gnado, tebe bòlj in bòlj ljubiti. O nar vézhi, nar ljubesnivshi dobróta! Kdó bi te ne ljubil? Is ljubési do ljudi imásh svoj sédesh podnévi in ponôzhi v svétim tabernakeljnu, vedno perpravljen, gnade deliti in s Boshjim kruham dushe nasititi. Sató te hozhem is serza ljubiti, tebe samiga ljubiti, ki si sgolj ljubésin, sató samo hozhem shiyéti, de te ljubim. Ref je, o vezhno stara in vezhno nova ljubésin! de te posno sazhnem ljubiti. Sato te pa hozhem s toliko vézhi gorézhofstjo ljubiti, o Bóg mojiga serza! moje shivljenje in moja ljubésin! Kdó me bó lózhil od tvoje ljubési?

Molitev

k Boshjimu ferzu Jesufovimu.

(Od svete Jéderti.)

Mólim te, o Boshje ferzé Jesufovo, vezhno obilni vir vsiga usmiljenja in gnade, nar vézhi zhudesh vsigamogózhnosti, dobróte in modrósti Boshje, sédesh svéte ljubésni, edini vredni dar, kateri samore naf s nar vézhi pravizhnostjo spraviti! V globoki ponishnosti svojiga ferza padem préd-te na koléna, sposnam tvojo nar vezhi visokost, ktero vsi nebeski duhovi mólijo, in se s njimi sklenem, tebe hvaliti in is zéle dushe povikšhevati? O presvéto ferzé moji-ga odreshenika, ktero si s vezhno Besédo nerasvesljivo sklenjeno, in ktero imásh vse njegove vézhne in neisrekljive popolnomosti v sebi, in ktero si savoljo téga ljubésin in veselje presvéte Trojize; k tebi sdi-hujem, tebi se darujem, tvoji flavi in

tvoji zhafti posvetim vse, kar sim in kar imám, sdaj in vselej. Dodéli mi, o prekladko serze! beséde, vrédno tebe hvaliti, daj mi serze, vredno tebe ljubiti, in vsemi me milostljivo v shgavni dar, kateri naj v shivim plaménu ljubeshni tebi gorí od vekomaj do vekomaj. Amen.

V zhaft Boshjiga serza Jesufoviga je zérkev posében prasník postavila, kateri se v osmini; to je, drugi pétek po presvétim réshnjim Teléfu prasnuje. Tudi bratovshina od presvetiga serza Jesufoviga je, ktere udje ali bratje vsakdan en ozhenash, eno zeshena si Maria in véro molijo, verh tega pa she sdihnejo: „O prekladko serzé moji-ga Jesufa! daj, de te vedno bolj ljubim!“ — Posében namen te poboshne bratovshine je, Bogú s zhaftenjem presvetiga serza Jesufoviga sa nezhaft in rasshaljenja sadoftiti, ktere se mu v presvetim sakramentu reshnjiga Teléfa s nevrednim obhajilam in s drugimi gréhi delajo.

Kristufovo ter- pljenje.

„Vsi ktéri po potu mémo gréfte, poglejte in pre-
vdarite, zhe je ktera bolezhina enaka moji bole-
zhini!“ Shalofna péfem. 1, 12.

Kako oftuden je gréh, nar bolj is tega isvidimo, ker je Šin Boshji savoljo njega take bolezhine mogel terpéti. Sató je premishljevanje Kristufoviga terpljenja she veliko grešnikov spreoburnilo in v svetnike premenilo. Poglejte vunder krishaniga Jesufa, kako svoje roké na krishi steguje, de bi vse grešnike k febi potégnil! Poglejte glavo s ternjem kronano, roké in nogé prebodene, teló s fhibami rasmefarjeno — oh! kdo je Gospod Jesufa tako martral? — To smo mi grešniki storili. O padimo tadaj s greš-
nizo Magdaleno pod krish, in kufhujmo s sgrevanim ferzam nogé svojiga Svelizharja! Meshajmo svoje folsé s kervjó krishaniga Jesufa, de sferemo svoj dolg, svoj velik dolg. Ne obupajmo, ako smo she tako slo grešhili; sakaj krishani Jesus nam je sprava nafhkih gréhov. — O kristjani! premishlujte pridno Kristufovo terpljenje! Kako shalofno je, de se danafhnji dan v kristjanfkih hi-
shah tako redko podoba krishaniga Kristufa

vidi! — Zerkev naf v zhetertkih svezhér Kristufove smertne britkoſti, in o petkih njegove smerti s svonenjem opominja. Ne posabimo takrat moliti! — Koliko kristjanov je s velikimi teshavami v fveto deshelo ró-malo, de fo vse kraje obiskali, kjer je Jeſuf shivel, terpel in umerl! Naméſti tega romanja je poſneje rajnki Leonard od Portu Mavrizio obiskovanje krisheviga póta raſ-fhiril, kteriga je vezh papeshev poterdilo, ki fo s njim odpuſtke podelili, kterih fo ſe poboshni romarji vdeléshili. Ni ſamo v zerkvi mogózhe, ſe téh odpuſtkov vdeleſheti; tudi domá (kadar ni mogozhe zerkve obiskati) zhe kdo pred ſhternajſtimi ſhtazioni, ktere je kak duhoven is réda ſvetiga Franzhiſhka ſhegnal, Kristufovo terpljenje premifhljuje in kako molitev po ſvoji volji opravi. — Opravljalj vezhkrat te ſvéte in svelizhavne opravila, poſebno o pétkih in v poſtnim zhafu. Hódi pa tudi na póti poterpeſhljivoſti ſa Kristufam, de boſh tudi po tej póti ſa njim v nebéſa priſhel!

Švéti krishevi pót.

Mój Bóg! moj odreſhenik! Glej me tukaj pred tvojimi nogámi. Shal ſo mi is vſiga ſerza vſi moji gréhi,

ker sim s njimi têbe, nar vèzhi do-
bróto, rasshalil. Raji hozhem um-
réti, kakor she kadaj tebe rasshaliti.

Pervi fhtaziòn.

Jesufa v smert obfódi jo.

Molimo te, o Jesuf! in hvalimo
te; sakaj s svojim svetim krishem si
svét refhil.

Premifhluj, kako je Pilat nedolshniga
Jesufa v smert obfodil, in kako se je tvoj
Svelizhar smertni obfoji vdal, de bofh od
vezhne smerti réshen.

O Jesuf! sahvalim se ti sa veli-
ko ljubésin in prosim te, ne obfódi
me k vezhni smerti, ktero sim saflu-
shil, de bom vréden vézhniga shiv-
ljenja. —

Ozhe nafh. Zhesheha si. Zhaft bódi
i. t. d.

Drugi fhtaziòn.

Jesufu krish naloshijo.

Mólimo te i. t. d. kakor gôri.

Premifhluj, kakó je Jesuf krish, kte-
riga so tvoji gréhi tako slo obteshili, na
svojo ramo vsél.

O Jesuf! daj mi gnado, de tvoji-
ga krisha fhe bolj ne obteshim s
novimi gréhi, in de svojiga s ref-
nizhno spokórnostjo ferzhno nósim.

Ozhe nash. Zheshehena si. Zhaft bodi
i. t. d.

Trétji fhtazió.

Jesuf pervi pót pade.

Mólimo te i. t. d.

Premifli, kakó je Jesuf pod svojim kri-
shem padel, ker breména, ktero fo mu na-
loshili, vezh ni mogel nositi, od truda in
bolezhin potlazhen.

O Jesuf! moji grehi fo krivi, de
si padel. Dodéli mi gnado, de ne
ponovim tvojih bolezhin s novimi
gréhi. —

Ozhe nash. Zheshehena si. Zhaft bódi
i. t. d.

Zheterti fhtazió.

**Jesuf frézha svojo presvéto
mater.**

Mólimo te i. t. d.

Premišli kakofhna bolezhina je Jesufovo ferzé prefunila, ko je Mario sagledal, in ferzé Marie, ko jo je Jesuf frezhal. Tvoji grehi so Šinove in materne shaloſti krivi.

O Jesuf! obudi v meni po prôfhnji Marie shivo bolezhino savoljo mojih gréhov, de jih v vſim ſvojem shivljenji objokujem in v ſmertni uri miloſt od tebe ſadobim.

Ozhe naſh. Zhefhena ſi. Zhaſt bódi i. t. d.

Péti fhtazióh.

**Šimon is Zirene je perſiljen
Kriſtuſov kriſh noſit.**

Mólimo te i. t. d.

Premišli, kako ſo Judje, ko ſo vidili, de nima vezh mozhi, kriſh noſiti, Jefuſu s hlinjenim uſmiljenjem kriſh odvséli.

O Jefuſ! meni ſe ſpodóbi kriſh noſiti, ker ſim greſhil. Štori, de te vſaj na kriſhevim poti ſpremim in is ljubésni do tebe kriſh nadlóg nóſim. —

Ozhe naſh. Zhefhena ſi. Zhaſt bódi i. t. d.

Šesti fhtazi3n.

Šveta Ver3nika Jesufu obras obrifhe.

M3limo te i. t. d.

Premifli, kako fe je ta fv3ta shena prisad3la, Jesufu terpljenje olajfhati, in kako ji je Jesuf to prisadevanje plazhati hotel, ker je fvoj obras v ruto, ktero je v rokah imela, vtifnjen puftil.

O Jesuf! dod3li mi gnado, svojo dufho od vsih madeshev ozhifiti; vtifni svoje svete terpljenje v mojo dufho in v moje ferze. —

Ozhe nafh. Zhefhena fi. Zhaft b3di i. t. d.

Šedmi fhtazi3n.

Jesuf drugi p3t pade.

M3limo te i. t. d.

Pomifli J3sufovo terpljenje, ko je drugi p3t padel. Ti fi mu ga s fvojimi gr3hi kriv, v ktere smeraj sopet padafh.

O Jesuf! kako oframoten ftojim pred teb3j! Daj mi gnado, is fvojih

gréhov tako vstati, de vezh va-nje ne padem. —

Ozhe nafh. Zhefhena fi. Zhaft bodi i. t. d.

Osmi fhtazióh.

Jesuf frézha Jerusalemfke shene.

Mólimo te i. t. d.

Premifli, kako Jesuf té shene opominja, ne nad njim, ampak nad fame feboj jokati, de te poduzhí, fe bolj nad svojimi gréhi jokati, kakor nad njegovim terpljenjem.

O Jesuf! daj mi folsé prave grévenge, de je fozhutje, ktero nad svojimi bolezhinami imam, meni v saflushenje. —

Ozhe nafh. Zhefhena fi. Zhaft bódi i. t. d.

Devéti fhtazióh.

Jesuf trétji pót pade.

Mólimo te i. t. d.

Premifli, kako Jesuf s ravno tolikimi

bolezhinami tretji pót pade, kakor perva dva póta. Tega je tvoja terdovratnost kriva, s katero vedno v nove gréhe padašh.

O **Jesuf!** terdno sim sdaj sklenil, se svojimu gréšhniku shivljenju sa smiraj odpovedati, de tebi tvoje terpljenje olájsham. Vterdi me v mojim sklépu in daj mi mozh s svojo gnado.

Ozhe nash. Zhefhena si. Zhaft bódi i. t. d.

Déféti fhtazióh.

Jesufa flézhejo in mu dajo sholzha piti.

Mólimo te i. t. d.

Premisli oframotenje, katero je **Jesuf** prestal, ko fo ga do nasiga flékli, in britkost, katero je zhutil, ko fo mu podali vino s sholzhem smeshano. Takó terpi sa tvojo neframnost in fladnost.

O **Jesuf!** obshaljujem gréshno veselje, katero si perpuštim, in nesmérnost, kateri sim se vdal. Terdno sklénem, s tvojo pomozhjó nikóli vezh tvojiga oframotenja in martranja po-

noviti, in prihodnje lepo in smérno shivéti. —

Ozhe nash. Zhefhena si. Zhaft bódi i. t. d.

Enajsti fhtazión.

Jesufa na krish perbijejo.

Mólimo te i. t. d.

Premifli neisrezhene bolezhine, ktere je Jesuf terpel, kò so Judje njegovo vse okervovljeno teló na krish raspéli, njegove presvéte roké in nogé prederli in s sheblji na krish perbili.

O Jesuf! vse tó savoljo mene terpish, jes pa bi savoljo tebe nizeh ne terpel? Perbij mojo opórno voljo na svoj krish. Terdno sklenem, nikoli vezh te ne rasshaliti in is ljubésni do tebe vse terpéti.

Ozhe nash. Zhefhena si. Zhaft bódi i. t. d.

Dvanajsti fhtazión.

Jesuf na krishi umerje.

Mólimo te i. t. d.

Premišli, de je tvoj odrefhenik, ko je tri ure smertne britkósti terpel, na krishi umerl, de je tebe svelizhal.

O Jesuf! kér si svoje shivljenje sa mene daroval, se mi spodobi, ostanek svojiga shivljenja tudi tebi darovati. To je mój terden sklép. Prosim te pomozhí, ta svoj sklép dopolniti, po saflushenji tvoje svete smer-ti. —

Ozhe nash. Zhefhena si. Zhaft bódi i. t. d.

Trinajsti fhtazióh.

Jesufovo teló is krisha snamejo.

Mólimo te i. t. d.

Premišli shaloft matere Boshje, ko je blédo, kervavo in mertvo teló svojiga Boshjiga fina v svoje narozhje vséla.

O presvéta Deviza! sprosi mi milost, de vezh ne bóm Jesufa s svojimi gréhi krishal, temuzh ga s djanjem kerfhanskíh zhédnoft vedno shiviga v sebi ohranim. —

Ozhe nash. Zhefhena si. Zhaft bódi i. t. d.

Šternajſti ſhtazion.

Jesufovo teló v grob poloshijo.

Mólimo te i. t. d.

Premišli, kakó ſo preſveto teló Jesufovo s vſo zhaſtjó v nov sa-nj perpravljén grób poloshili.

O Jesuf! ſahvalim ſe ti ſa vſe, kar ſi ſa moje odreſhenje terpel, in próſim te, daj, de ſe perpravim, s ſvéto vezherjo tvoje teló vredno pre-jéti, kteriga ſi ſa mene v ſmert dal. Pridi v mojo duſho prebivat.

Ozhe naſh. Zheſhena ſi. Zhaſt bódi i. t. d.

Šklèp ſvétiga krisheviga pota.

Uſmili ſe naſ, o Gospód! uſmili ſe naſ! Gospod! kteri ſi hotel ſnam-nje ſvétiga krissha s drago kervjó ſvojiga Šina poſvezhiti, próſim te, dodéli, de ſe bomo vſi tvojiga varſtva obveſélili, kakor ſe zhaſti ſvetiga krissha veſelimo; po ravno tiſim Gospodu naſhim Jesufu Kristufu. Amen.

Dufhe vernih mertvih kristjanov naj po milosti Boshji v miru pozhi-
vajo. Amen.

Šestkrat ozhenafh, zhefhena si in
zhaft bódi i. t. d. (poslédnji ozhe nafh v
namen rimfkiga papesha).

Molitev

**v spominj Kristusove smertne
britkósti o zhetertkih.**

Jesuf je shel s svojimi aposteljni
na Oljko goro in je sazhél shalo-
vati in otóshen prihajati. Rékel je:
moja dufha je shalofna do smerti. —

Ozhe nafh i. t. d.

Potém je padel na svoje koléna
in je molil.

Ozhe! ako je mogoze, naj gré
od mene ta kélih, pa vunder ne
kakor jes hozhem, ampak kakor
ti! —

Ozhe nafh i. t. d.

In ko je uméral, je tékel njegov
pot na semljo, kakor kapljize kerví.

In prifhel je angelj is nebél in ga je poterdil. —

Ozhe nash i. t. d.

Gospód, usmili se naf! Kriste usmili se naf! Gospód, usmili se naf!

O Jesuf! kteri si savoljo nashih gréhov umerl in kervav pót potil, profimo te, dodéli nam gnado, de vdáni v Boshjo vóljo vse sopernosti preftanemo in posébnó v smertni uri po tvojim svétim angelji mózh sadobimo. Amen.

Molitev

v spominj Kristusove smerti o pétkih.

Od fhéste ure se je tema storila po vfi semlji do devéte ure. — Ozhe nash i. t. d.

Okóli devéte ure je Jesuf s velikim glasam vpil, rekózh: Mój Bóg, moj Bóg! sakaj si me sapustil? — Ozhe nash i. t. d.

Jesuf je savpil s velikim glasam:

Ozhe! v tvoje roké srozhim svojo
dufho. In je nagnil svojo glavo in
umerl. Ozhe nash i. t. d.

Próximo te, o Gospód! poglej mi-
loftljivo na kerfhanfko ljudftvo, sa
ktero se je tvoj edinorojeni Šin Je-
sus Kristus v roke dal in s ſtrafhni-
mi bolezhinami na krishi umerl. Do-
déli nam, de bomo s ponishnoftjo in
s poterpeſhljivoftjo po njegovih ſto-
pinjah hodili, in de bomo neſkonzh-
niga ſafluſhenja njegoviga terpljen-
ja in njegove ſmertí deléſhni in vréd-
ni vezhniga ſhívljenja. Amen.

Gospódovi prasniki

in

ſvétí zhaſi.

Advent.

Beféda Advent pomeni prihod naſhiga
Gospóda Jeſusa Kríſtufa. Šhterji adventni

tédni naf opomnijo 4000 lét, ktere so ljudje na rojstvo Svelizharja zhakali. — S kakofh-nim hrepenenjem so svéti ozhaki in preróki obljubljeniga odrefhenika perzhakovali in so rékli: Vé, nebéfa, ga rofite, ti ga nam deshuj oblák! — Obudi tudi ti sheljo po Jesufu, de se ti v ferzu rodi in v tebi sa-zhne shivéti. — Posti se v sapovedanih post-nih dnéh; sakaj advent je zhaf pokóre. Uzhi se premagovati febe in pertergovati si, de bofh o Boshizhi novorojenimu Svelizharju tudi kaj darovati in v rojstni dar pernefti samogel. Varuj se bolj fkerbno gréhov; sakaj Jusuf pufti famo zhiftiga k svojim ja-flam. — Móli vezh, posebno v zhaft pre-zhifte Devize, kakor nji v zhaft tudi zerkev v adventu sornje mafhe bêre. Kolikor bòlj se perpravish k prasniku Kristufoviga roj-ftva, toliko vézhi bodo tudi gnade, ktere bófh prejél.

Molitev

V tém svetim zhafu, o Bog! ho-zhem svojo dušho sbrati, de se v tihi pobóshnosti na gnade polno roj-ftvo tvojiga Šina perpravim. Pridi, o mój Svelizhar, vezhna resniza! in rasfvitli me. Pridi, o vézhna ljubé-

sin! in ogrej me! Po tebi so moje sheljé, o Presvétí, kakor so bile sheljé prerókov in patriarhov po tebi. Is zéliga serza klizhem s njimi: Vé, nebéfa, ga rosite, in vi oblaki pravizhniga deshujte! Semlja, odpri se, in pernesi odreshenika! O kralj mirú! tvoje kraljéstvo pridi k nam, kraljéstvo pravize, resnize in mirú! Kaj samóre svét bres Jesufa? Vse je nezhimerno; samó tebe sposnati, ljubiti, v tebi se vezhno veseliti veljá. Pridi, Gospod Jesus! moje serzé je perpravljeno, tebe prejéti je perpravljeno moje serzé. Svôli v mojim serzu jaflize, o sladki Jesus! ostani vezhno per meni! Amen.

Kvaterni dnovi.

Zerkvi je na dobrih duhovnih veliko leshézhe. Nar vezhi shegen pernesejo vernim foséfkam. Sato nam sapoveduje zerkv v kvaternih dnovih, v kterih so bili duhovni shegnani, postiti se in Gospóda dobrih duhovnov profiti.

Molitev.

O Jezus! svéti, nedolshni, neomadeshevani vikshi duhoven noviga sakóna! Rasvétli shkófe svoje svete zerkve, de samo vrédne moshé sa duhovne posvezhijo, de nihzhe ne stópi v tvoje svetishe, kteriga ti nisi k temu poklizal. Daj, de vsi kteri shégne prejamejo, resnizhno premislijo, kam se podajo. Poshlji pridne, pobóshne, od tvojiga duha rasvetljene délovze v svoj vinograd; daj jim modro gorézhost, serzhno ljubésin do tebe in do blishnjiga, ohrani njih serza zhishe od gréhov; daj de bres graje hodijo pred tabo in pred svojim ljudstvam, po tvojim sgledu naj s besedo in s sglédam k svelizhanju dush ravnaajo, de pastirji in ovzé tebi dopadejo. Amen.

Boshizh.

Danaf obhaja zérkev prasník rojstva Jesufa Kristufa. Kakó zheshenja vredna je

fkrivnoſt. **Bóg** leſhi kakor otrók v jaſlah! **Vefeli** ſe, o zhlovek! de je **Bóg** tvoj brat poſtal. Toliko je ſtorila ljubedin do tebe! **Rêzi** s poſebno pobošnoſtjo: **Befêda** ſe je vzhlovezhila in je med nami prebivala! — **Sahvali** ſe **Bogú** ſa vzhlovezhenje, ktero je ſazhetek naſhiga povelizhanja. **Pojdi** proſto tje k **Jesufu**, kakor blagi paſtirji in proſi ga njegoviga ſhégna. **Otrôzi** ſe dajo lahko fproſiti. **Daruj** **Jesufu** ſvoje ferzé. **Œpoſhtuj** in **podpéraj** poſebno ta dan ubóge; ſakaj **Jesuf** je ſavoljo naſ révfino na-ſe vsél. **Poduzhi** tudi otróke in k jaſlam jih pelji. **Vefeli** ſe ta dan, tode v **Gospódu**!

Molitev.

Novorojeni Svelizhar ſvetá! **Œin** nar viſozhejſhiga in po zhloveſhki naturi naſh brat! pred tvojimi jaſlami perpognem ſvoje koléna v nar globozhejſhi ponishnoſti, in te s ſhivo véro in s gorézho ljubedinjo mólim, kakor ſvojiga **Gospóda** in **Bogá**, kakor ſta te molila **Maria** in **Joshef**, kakor ſo te molili **Betlehemſki paſtirji** in módri is jutrove deſhêle. **Próſim** te ſavoljo tvoje neſkonzhne

ljubesni, ktera te je v zhlovéshko revshino perpeljala: usmili se me in shegnaj me, kakor si svoje perve zhastivze poshégnal. Vesélo s angelji petje sapojem, s ktérim so tvoje milosti polno rojstvo obhajali: Zhast bódi Bógú na vishavah in mir na semlji ljudém svéte vólje! Amen.

Poflédnji dan léta.

Pomifli danaf nezhimernost svetá in kratkost shivljenja. Kakor senza sagine in kakor dim, kteriga sapa rasshene, kakor zvétliza, ktera v jutru zvetè, na vezher pa svéne. Ne vdajaj serza rezhém, ktere tako kmalo minejo. Uzhi se svoje dni shtéti, pomifli gréhe, ktere si v letu stóril in móli sa odpushenje, sahvali se tudi sa prejéte dobróte in gnade, posebno, de te Bog v fredí tvojih gréhov sakopaniga ni odtod poklizal, kakor je vezh tvojih snanzov v tém létu umerlo.

Molitev.

O Bog, ktéri si nad menoj nar nevrédnejshim svojo prezhudno do-

bróto rasodel, odpusti mi po svoji ne-
fkonzhni ljubésni moje gréhe, s kté-
rimi sim te v tem létu rasshalil, in
dodéli mi gnado, de velike dobróte,
ktére mi fkasujesh, prav sposnam,
zénim in se s njih dobrim obrazhanjem
tvoje Boshje ljubésni vrédniga fka-
shem. Amen.

Novolétnji dan,

in prasník Kriftufoviga obréso- vanja.

Danaf sazhnefh novo léto, morebiti je
poslednje tvojiga shivljenja. Bog ti ga da
k tvojimu poboljshanju. Pomisli svoje gréhe,
kterih she nisi opustil, in déljaj dobre fklépe.
Prosi Bogá njegoviga shégna. Sazhni v
imenu Jesufa, ktero je bilo danafhnji dan
Boshjimu otroku dano. Jesuf poméni sve-
lizhanje; pravo frézhó. Ako tadaj hozhefh
sebi in drugim frézhó vofhiti, vófhí, de bi
yfi Jesufa sposnali, ga ljubili in po njem
svelizhanje dofégli. Glej, danaf je pervo
kri sa tebe per obresovanji prelil. Obréshi
tudi ti svoje ferze od hudih nagibov, de
famo Jesuf v njem shiví.

Molitev.

S teboj in v tvojim iménu, o Jesuf! sazhnem to léto. Daj, de mi bo léto povelizhanja. Bódi mi, o Jesuf! kar tvoje imé pravi, pomozhnik, odrefhenik, svelizhar. Bodi moja terdnost, kadar me slabost nahaja, moj pomozhnik, kadar terpim, in mój svelizhar, kadar umerjem — moja nar vézhi dobróta, moje eno in vse. Sató v novim létu ponovim svéto savéso: Ako shivím, tebi shivím; ako umerjem, tebi umerjem; tvoj, o Jesuf! sim smiraj in vezhno. Amen.

Rasglafhenje Gospodovo

ali

prasník svétih tréh kraljev.

Ta prasník se imenuje rasglafhenje Gospodovo, ker zerkev ta dan tri prigodbe obhaja, s kterimi je bil Jesuf kakor obljubljeni odrefhenik svetá rasglafhen; namrezh: modri so Jesufa molili, Jesuf je bil v Jórdanu od Janesa kerfhen, in Jesuf je

pérvi zhudesh stóril v Kani, kjér je vodo v vino spreménil. — Svésda, ktera se je módrim v jutrovi desheli perkasala, naj ti poméni luzh vére. Sahvali se Bogú, de si k pravi véri poklizan. Obudi tri Bôshje zhednofti. Ponovi kerstno oblubo. Daruj se Bogú in daj mu v dar slató ljubésni, kadilo molitve in miro poterpeshljivofti v terpljenji.

Molitev.

O Bóg, kteri si danashnji dan svojiga edinorojeniga Šina ajdam po svésdi rasodel, dodéli nam, de bomo, ktéri smo te v luzhi vére shé spoznali, po tebi k gledanju tvojiga velizhastva perpeljani! Po ravno tistim Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Prasnik presvétiga iména Jésuf.

Drugo nedeljo po svétih tréh kraljih in naslednjih sedem dní sadobé tisti popolnoma odpustek, ktéri po dobro opravljeni spovedi in vrédno prejétim obhajilu k véliki masi pridejo in svojo molitev po misli zer-

kve poboshno opravijo. Dobro si sapishi v ferze imé Jesuf. Šveto imé je, ker se mu vse koléna vklanjati morajo; isgovôri ga vselej s pobóshnostjo. Mogózhno imé je; klizhi ga v vsaki skufhnjavi in v vsaki fili na pomózh. Vse, zhesar bomo Ozhéta v Jesufovim iménu profili, nam bo dal. Šladko imé je; ljubi ga in nosi ga vedno v svojim ferzu. Jesuf naj shiví!

Molitev.

O Bóg, kteriga si svojiga edino-rojeniga Šina v svelizharja zhlovéshkiga rodú naménil in sapovedal, ga Jesufa imenovati: dodéli nam milostljivo, de, kteri njegovo svéto imé na sêmlji zhasimo, svoje iména v nebésih v bukvah svólenih sapisane najdemo in Jesufovo oblizhje vezhno gledamo. Amen.

Šveti pôstni zhas.

Sdaj je zhas gnade, sdaj so dnovi povelizhanja! Zerkev potrése tvojo glavo s pepélam in te opominja: Špomni se, o zhlovek! de si prah in de bošh sopet prah. —

Sazhni se tadaj refnizhno pokoriti. Môli bolj pogóftama, poſti ſe o ſapovedanim poſtu, poglej vezhkrat v dnevu na krishaniga Jeſufa, in premifhluj Jeſuſovo terpljenje. Varuj ſe gréha, ſakaj gréh je Jeſufa krishal. Hódi pridno k pridigam in pripravljaj ſe dobro k velikonozhni ſpovedi.

Molitev na pepelnizo.

O Bóg! kdor ſe pred tabo ponisha, dobi gnado per tēbi, in kdór ſe ſa ſvoje gréhe pokori, vtolaſhi tvojo jéso. Vſliſhi naſhe proſhnje in iſlij nad ſvoje ſluſhabnike, kateri ſdaj s pepélam ſvoje glave potreſti dajo, obilni ſhégen ſvôje gnade. Napolni naſ s duham grévence in pokóre in odpuſti nam naſhe gréhe. Vterdi, o Bóg! ſvoje verne, de ſveti poſt vredno ſazhnêmo in v ſvoje ſvelizhanje konzhamo, po Kriſtuſu, Goſpódu naſhim. Amen.

Molitev v vélíki zhetertek.

Nar dobrótljivſhi Jeſuf! kateri ſi

nam s postavljenjem presvétiga sakramenta shívo snamnje svoje ljubésni in terdin spominj svojiga terpljenja sapustil; daj, de nikóli skrivnosti tvojiga teléfa in tvoje kerví ne vshijemo, bres de bi bili od hvaleshne ljubésni in voljne pokórfhine do tvojih sapoved vnéti. Daj, de nam svéti nauki tvojiga evangelja, ktere si s svojo kervó sapezhatil, po vrédnim vshitji te dúfhne jedí dober sad pri-nesejo. Daj nam nasadnje gnado, de nam vshitje te vezherje ljubésni ne bó k fhtrafiyni sodbi in k sa-vershenju, temuzh k svelizhanju in k vézhnimu shivljenju. Amen.

Molitev v véliki petek.

Tukaj vidim léf svetiga krísha, na ktérim je moj odreshenik visel, tukaj vidim vikfhiga duhovna noviga sakóna, kteri naf s rasferdenim Ozhetam spravlja. S kakfhnim saúpanjem, o **Jesuf!** se smém k fédeshu tvoje

milosti blishati? Ako so ravno moji gréhi tako veliki, mi jih vunder odpustish, zhe te s sgrévanim serzam prósim. Ti si Jagnje Boshje, ki gréhe svetá objemljesh. Poboshno kufhnem tvoje roké, ktére so me vstvarile, branile in shégnale; kufhnem tvoje nogé, s kterimi si me v mojih smotah tako dolgo ifkal; kufhnem tvojo sveto stran, ktero si prebošti dal, de samorem v tvoje ljubésni polno serze viditi. Mólim te, o Gospód Jesus Kristus! in hvalim te, sakaj s tvojim svétim krishem si svét odréshil. Moj Bóg! mój odreshenik! bodi mi ubógimu grefhniku milostljiv! V tvoje na krishi prebodéne roké isrozhím svojo dusho. Amen.

Molitev pred boshjim grobam.

O Jesus, odreshenik svetá! kteriga telo, ko je smertne bolezhine prestalo, v grobu pozhiva in blishnjiga vstajenja perzhakuje; sahvalim se

ti sa vse dobro, kar si mi v mojim shivljenji na semlji skasal, in sa vse terpljenje, ktero si sa odrefhenje zhlo-
véfhkiga rodú preftal. Daj mi vóljo
in mózh, po tvojih stopinjah hoditi
in tukaj tako shivéti, de mi smert
in grob ne bota strafhna, temuzh
ko preftop ali pot v bóljshi shivljen-
je vesela.

Velikonôzhnji prasník.

Danaf prasnuj s ferzhnim veseljem spo-
minj velizhafniga vftajenja Jefusoviga. S
fvitloftjo in s velizhaftvam je danafhnji dan
is groba k novimu shivljenju vftal, kakor
je lam od febe prerokoval. Njegovo pre-
rokovanje fe je fpolnilo, Šin Boshji je re-
fnizhno nafh odrefhenik, kateri naf je s svo-
jo smertjo od gréhov odkupil, in kateri nam
je s svojim vftajenjem sa poroka, de bodo
tudi nafhe teléfa enkrat vftale. Hvali Boshji-
ga frednika sa vse té gnade in veseli fe,
de je smert in grob premagal. Vftani is
svojih gréhov s vrédno velikonozhno spo-
vedjo in sazhi novo shivljenje.

Molitev.

Vftal si, o Jefus! kako veséla je

ta reſniza ſa mene! Tudi jeſ ne bom v grobu vézhno oſtal. Vſtal bom in v tvoji ſvitlobi bom prebival, zhe ſe ſdaj tvojiga terpljenja vdeleſhim. Tó ſi mi obljubil in to obljubo ſi ſ ſvojim vſtajenjem poterdil. Verujem tó in veſelim ſe v tej véri. — Velizhaſtni Jeſuf! bódi moj iſgled. Kakor ſi ti ſmert premagal in ſ novim, véžhnim ſhivljenji ſhiviſh: takó ho-zhem tudi jeſ ſtariga zhlovéka to je, nagnjenje h gréhu kriſhati, in novo bogoljubno ſhivljenje ſazhéti. O Jeſuf! premagovavez ſmerti in pe-kla! daj mi k temu ſvojo pomozh. Amen.

Kriſhev téden.

Tri dni pred Kriſtuſovim vnebohodam je zerkev k molitvi poſebno odlozhila. Švéti vienéſhki fhkóf Mamert na Franzóſkim je v ſheſtim ſtolétji po Kriſtuſu te molitve v-peljal, ker ſo takrat ogenj in potreſi, kakor tudi divje ſverine veliko neſgóde in ſtrahú delale. Vólja zerkve je, de te dní duhá pokore obudimo; per prozeſijah ſe molijo

litanije vseh svetnikov, in prósi se sa radovitnoŝt poljá.

Molitev.

Nebéŝhki Ozhe! ozhi tvojih otrók gledajo na tebe, de jim daŝh shiveŝha o pravim zhaŝu. Dobrotljivi Bóg! v tebi je vse naŝhe upanje. Ti nam daŝh vŝakdanji kruh; ŝvojo milo roko ŝtégnesh in vse je polno tvojiga ŝhégnana. Kar noben zhlovek ne more dati, ti ŝamoreŝh, Vŝigamogózhni! Daj nam tadaj, próŝimo te, vlašne rôŝe, rodovitniga deŝhá, topliga ŝolnza o pravim zhaŝu. Odverni po ŝvoji miloŝtni modróŝti vŝako nevarnoŝt od naŝhiga polja in od naŝhivih vinogradov, de nam dajo obilno ŝadú. Kar nam boŝh dal, hozhemo ŝadovoljni in ŝmirni vŝhivati, ŝvojim bratom miloŝtljivo podeliti in ŝe ŝ poboŝnim ŝhivljenjem tebi hvaléŝhne ŝkasati. Amen.

Kristufov vnebohod.

Kristuf je fhel v nebéfa. Glej, kakor apofteljni s ozhmi ljubesni in hrepenjenja sa njim. Nebefa fo tvoj dom, nebefa fo tvoja prava domazhija. Kristuf je fhel pred te-bój, ti tam meſto pripravit. O kakó lepe fo nebéfa! Glej, de ſi jih ſafluſhiſh. Nebéfa ſilo terpé, in ktéri ſi ſilo delajo, jih na-fe potégnejo. Odtergaj ſvoje ſerze od poſvétnih rezhi, in iſhi, kar je gôri, kjer Kristuf fedi na defnizi Ozhéta.

Molitev.

Šlavni premagovavez gréha, ſmer-ti in pekla! vidim te danaf s zhaſtjó v nebefa iti, ktere ſi s ſafluſhenjem ſvojiga terpljenja in ſvoje ſmerti greſhnim ljudém ſopet odperl. Is oljke gore ſe v prebivaliſhe vezh-niga veſelja vsdigneſh, is tiſte gôre, na kteri ſi ſmertne britkóſti terpel in kervav pót potil. Kako lepo me s ſvojim iſglédam uzhifh, de ſamo ter-pljenja in kríſha pót v nebefa pélje. Pred menój ſi fhel, ſa teboj hozhem hoditi in ſe ne nobeniga truda, no-

bene sopernosti bati, de nebéshko veselje dofeshem. Sdaj shé hozhem v duhu po nebésh hoditi in to sheléti, kar je gôri, kjer ti, Gospod **Jesuf Kristuf!** na desnizi **Ozhéta** sedish, shivish in kraljujesh vekomaj. **Amen.**

Binkufhtni prasník.

Danafhnji dan je prifhel f. Duh na aposteljne in jih je rasfvétlil, posfvétil in vterdil, de bi f. evangéli vsm narodam popolnoma in bres smote osnanoi, in boshje kraljestvo na semlji vterdili. Danaf je tadaj rojstni dan kerfhanfke zerkve; sakaj po prvi pridigi fvetiga Petra, ktero je po prihódu fvetiga Duha pridigal, se je perva kerfhanfka obzhina ali gmajna sbrala. Sahvali se Bogu, de si tudi ti ud kerfhanfke zerkve, in prosi fvetiga Duhá, de te rasfvetli v véri, vterdi v upanji, posfveti v ljubésni. Ponovi gnado, ktero si per birni prejél, in prosi, de fveti Duh vse duhovne in vse verne, kteri posebno to léto f. birno prejamejo, s svojo gnado napolni.

Molitev

Pridi, o svéti Duh! napolni moje serze s svojimi darovi, de bo tebi posvezheno, tvoje prebivalishe in tvoj tempelj. Duh resnize, uzhi me pota Gospodove, pokashi mi njegovo svéto vóljo. Duh luzhi! obvaruj me pred vsako smoto, pred vsim oslepljenjem od svojoljubnosti. Duh pobóshnosti! môli ti sam v meni s neisgovorljivimi sdihljeji. Duh mozhi! opashi me s svojo gnado, de ne omagam v skušnjava k gréhu. Duh posvezhenja! sbrishi v meni gréh in oblézi mojo dusho s praviznostjo. Duh tolashbe! daj mi mózh v terpljenji: daj mi mir, kteriga svet ne móre dati. Duh bogoljubnosti! oberni moje ozhi in moje serzé od semlje prozh prôti nebésam, de ishem, kar je vezhno in neminljivo. Duh ljubésni! daj de hozhem in storim samo, kar je dobra. Amen.

Prasnik presvete Trojize.

Glej spredej: „Od presvete Trojize“ stran 115.

Prasnik presvetiga reshnjiga Teléfa.

Vélíki zhetertek se obhaja postavljenje presvetiga reshnjiga Teléfa v tihi shalofti, ker se prasnuje kakor sadnja vezherja, od ktere je shel Jesus v svoje terpljenje. Danashnji dan pa obhaja zerkev vse svoje vefelje in kashe v prozésii presveto reshnje teló, ktero po ulizah mést in po travnikih in po polji nesejo. — Bodi is pobóshnosti ne is sijalofti per prozésii, sahvali se Bogu sa postavljenje presvetiga reshnjiga Teléfa in mashtva; prôsi Bogá odpushenja vfiga, s zhimur ga ljudje v tem sakramentu rasshalijo, in obifhi tifti téden po tém prasniku vezhkrat presveto reshnje teló in móli ga. — Glej spredej: „Od presvetiga reshnjiga teléfa“ stran 124.

Zerkvéno shegnanje.

Premifli obilnost gnad, ktere se ti v Boshji veshi delijo. Tukaj flifhifh Boshjo béfedo; tukaj si per daritvi svete mashe; tu sadobivash odpushenje gréhov, tu vshivash Jesusovo mesó in kri. Obshaluj, de

téh neshtétih gnad prav ne obrazhafh. — Štópi ves ponishen v zerkev; sakaj shivi Bog, Jesuf Kristuf, je tukaj refnizhno prizhijózh, ne famo kakor Bóg, ampak tudi v svoji svéti zhlovéshki naturi. — Špomni se, de je tudi tvoje teló tempelj Boshji, in varuj se, ga s kakim smertnim gréham ofkruniti.

Molitev

O Bog! kteri nam vsako léto dan posvezhenja tega svojiga tempeljna ponavljašh, in naš tvojih svétih skrivnost s veseljem deléshne délašh: uflishti prošnje svojiga ljudstva in dodeli, de se vsi, kteri v ta tempelj tvojih gnad profit pridejo, milostiviga uflishanja obveselé. Po Jesusu Kristusu, Gospódu našim. Amen.

Zhastenje presvéte Devize

in matere Boshje Marie.

„Glej, tvoja mati!“ Jan. 19, 27.

Tako je rekel umerajózhi Svelizhar Ja-

nesu, pa tudi nam jo je sa mater dal in mi vsi smo otrôzi Marie postalí. **O** blagor nam, kateri imamo tako dobro, tako mogočno mater! Kdo bi Marie ne zhaftil visoko, katero je **Bóg** sam tako pozhaftil, de jo je **Mater** svojimu **Šinu** isvolil? — **Mati Boshja** — to je neisrezhena zhaft! **Maria** je polna gnad, **mati Boshja** in deviza — deviza pred rojstvam, v rojstvu in po rojstvu njeniga **Šina** — bres gréha fpozhetá, bres gréha v shivljenji, shégnana med vsimi shenami, imenitna pred vsimi stvarmi, lépshi in flavnishi kakor angelji, kraljiza nebés in semlje. **H** komú samoremo sa **Bogam** s vézhjim saupanjem perbeshati, kakor k **Marii**? **Kaj** bo **Šin Boshji** odrékel materi **Boshji**, na ktére profhnjo je prvi zhudesh stóril v **Kani Galilei**? **Kdó** samore vse zhudesh fhtéti, kateri so bili od sazhetka zerkve po profhnji presvéte **Devize** storjeni? **Ne vé** se, pravi **f. Bernard**, de bi kdó ne bil pomozhi dobil od **Marie**, zhe jo je s saupanjem profil. — **O Kristian!** kako dobro bofh stóril, zhe se **Marii** posebno v varstvo perporozhish in jo kakor mater zhaftish! **Pozhafti** jo flednji dan, kadar angeljsko zhefhenje svoni, posvezhuj sabóte in shmarne prasnike s posebnimi molitvami, s postam, in s **f. spovedjo**; móli tudi vezhkrat **Marijni roshenkranz**. **Pred** vsim pa premishljuj lepe

zhednosti Marie, in glej, de jih posnemajh. Persadeni si posebno po svojim stanu zhisto shivéti, sakaj prezhista Deviza samore famo tiste ljubiti, kateri zhisto shivé.

Molitev

v zhaft zhiftiga spozhétja.

Zheskena si Maria, polna gnade! Zheskena si ti isvóljena, ktero je stvarnik od ure tvojiga spozhétja od vsiga madesha gréha zhisto obvaroval! Vsa zhista si, vsa lépa, ni ga madesha na tebi. O prezhista Deviza! ponishaj se in oberni svoje milostljive ozhi na mene ubosiga greshnika. Nisim famo v gréhih spozhét, tudi po prejéti kerstni zhistosti sim svojo dusho s mnogimi gréhi sopet omadesheval. O perbeshalishe gréshnikov! sprosi mi gnado od Bogá, de madeshe svoje dushe s drago ker-vjó Jesusa Kristusa in s solsami svoje grévenge sbrisnem in belo obléko isvoljenih sopet oblézhem, de se enkrat v nji s veseljem in saupan-

jem pred Bogam samorem perkasati.
Amen.

Molitev

v zhaft fédem shalost Marie.

O Bóg! hiti me otét;

Gospod! tēzi mi pomagat.

Zhaft bodi Ozhetu i. t. d.

1. Šerzhno usmiljenje imám s tebj, o preshalostna mati! savoljo shalosti, ktero je tvoje blago serze per Šimeonovim prerokovanji obzhutilo. **O ljuba mati!** savoljo svojiga shalosti polniga serza mi sprôfi zhédnost ponishnosti in dar strahù Boshjiga. — **Zheskena si Maria i. t. d.**

2. Šerzhno usmiljenje imám s tebj, o preshalostna mati! savoljo britkósti, ktero je tvoje materno serzé takrat obzhutilo, ko si v Egipt beshala in tam prebivala. **O ljuba mati;** savoljo britkósti tvojiga serza mi sprôfi zhédnost radodarnosti,

pošebno do ubosih, in dar poboshnosti. — Zhefhena si i. t. d.

3. Šerzhno usmiljenje imám s tebój, o preshalostna mati! savoljo shalosti, ktero je tvoje skerbnno serzé obzhutilo, ko si svojiga Jesusa sgubila. O ljuba mati! savoljo tvojiga prepadeniga serza mi sprosi zhednost zhištosti in dar uzhenosti. — Zhefhena si i. t. d.

4. Šerzhno usmiljenje imám s tebój, o preshalostna mati! savoljo grose, ktera je tvoje ljubesni polno serzé spreletéla, ko si Jesusa s kishem frezhala. O ljuba mati! savoljo svojiga od strahú oterpnjeniga serza mi sprôsi zhednost poterpeshljivosti in dar mozhi. — Zhefhena si i. t. d.

5. Šerzhno usmiljenje imám s tebój, o preshalostna mati! savoljo terpljenja, ktéro je tvoje terdno serze prestalo, ko so Jesusa krishali in ko je umerl. O ljuba mati! savoljo svojiga v britkósti vtopljeniga ser-

za mi sprôsi zhednost smernosti in dar svéta. — Zheskena si i. t. d.

6. Šerzhno usmiljenje imám s teboj, o preshalostna mati! savoljo globôkih ran, ktere je tvoje usmiljenje serzé takrat prejelo, ko so Jesufovo stran presunili. O ljuba mati! savoljo svojiga od bolezhin rasterganiga serza mi sprôsi zhednost ljubésni do blishnjiga in dar umnosti. — Zheskena si i. t. d.

7. Šerzhno usmiljenje imám s teboj, o preshalostna mati! savoljo tihe shalosti, ktero je tvoje od terpljenja omagano serze per Jesufovím pogrebu terpélo. O ljuba mati! savoljo svojiga na vso mózh shaljeniga serza mi sprôsi zhednost stanovitnosti in dar modrósti. — Zheskena si i. t. d.

V. Prôsi sa nas, o preshalostna mati!

O. De bomo vrédni obljud Krišufovih!

O Maria, preshalostna mati, kra-

ljiza marternikov! vsemi milostivo to mojo molitev, v kateri sim tvoje neisrezhene britkósti premishljeval, in sprôsi mi gnado prave grévenge in odpušhenja mojih gréhov. Šposnam, de so moji gréhi tvojimu Boshjimu Šinu takó globoke rane vfékali in tvoje materno serzé s mêzhem bolezhin presunili. O mati usmiljenja, o perbeshalifhe gréshnikov! ne serdi se nad nevrédno stvarjo, ktéra ti je toliko serzhne shalosti storila, ktéra se pa sdaj spokoriti in pobóljshati shelji. Daruj saflushenje svojih britkóst sa-me ubosiga gréshnika, de se odsihmal poshténo pokorim in vsak teléfní in dushní krish, kteriga mi bo Bóg v svoji milosti poslal, poterpehljivo nósim, k odpušhenju svojih gréhov in k sadobljenju vezhniga shivljenja. Amen.

Molitev

v zhaft fladkiga serza Marie.

O serze Marie, matere Boshje in

nafhe, preljubesnivo serze, nad kterim imá presvéta Trojiza svoje dopadajenje, vrédno, de angelji in ljudjé zhasfijo in ljubijo, serze nar bôlj podobno Jesufovimu serzu, kteriga nar bolj popolnoma podoba si ti, serze polno dobróte in usmiljenja s nasho revshino! otájaj léd nashih serz, in stori, de se vse vernejo k serzu nashiga Boshjiga Svelizharja. Navdaj jih s ljubésnijo do tvojih zhednost, vnêmi jih s tistim nebésfhkim ognjem, od kteriga si ti vedno vnéta bila. Objemi s svojim serzam svéto kerfhansko zerkev, varuj jo in bódi ji védno sladko prebivalishe in nepremagljiv tabor soper vsak naklep njenih sovrashnikov. Bodi nasha pót do Jesusa, in besédniza, po kteri prejamemo vse gnade, kterih nam je treba k svelizhanju. Bódi nasha pomozh v silah, nafhe olajshanje v teshavah, nasha mózh v skufhnjavah, nafhe perbeshalishe v preganjanji, posebno v nashim posléd-

njim vojskovanji shivljenja v smertni uri, kadar se bo ves pekel soper naš vsdignil, de bi naše dushe vsél, v tisti ostri uri, ko nam bo shlo sa naše vézhnost. O takrat, premilostna Deviza! nam pokashi sladkost svojiga materniga serza in mózh svoje prošnje per Jesusu, de nam gotovo perbeshaliske odpresh k tému viru usmiljenosti, od kodar samoremo kje priti, ga s teboj v raji hvaliti vekomaj. Amen.

Molitev

sa varstvo Marie.

Presvéta Deviza in Boshja porodniza! Jes I., ako ravno nevréden v shtevilo tvojih flushabnikov vsét biti, te vunder poln saupanja v tvojo spreveliko milost in usmiljenost danaf prizho svojiga svétiga angelja in vsih svetnikov nebésških sa svojo pomozhnizo in preljubo mater svolim. Terdno sklénem ti pokórno flushiti

in te kot otrok zhaštiti. Persadeti si hozhem tudi, kolikor mórem, de te bodo drugi spodobno zhaštili. Sató te o gnade polna mati! po presvéti kervi tvojiga preljubiga Šina Jesufa Kristusa ponishno prosim, de me v shtevilo svojih flushabnikov in otrók vsamešh in mi od Bogá gnado sproshish, de se v mislih, besédah in delih védno tako sadershim, de bom Bogu in tebi ves dopadel in de se enkrat s frezhno smertjo is tega shivljenja lozhim. Amen.

Marijni róshenkranz.

Róshe, is kterih poboshni kristiani Marii vénez ali kranzelj spletajo, je vezhkrat po versti ponovljena Zhesheha si Maria, v ktéri se po besedi „Jesuf“ rasni isréki perštavljajo, kteri shivljenje, terpljenje in povelizhanje Kristusa in Marie sadévajo. Ti perštavljeni vmesni isréki se imenujejo fkrivnosti. Sazhne se roshnikranz s: Vérujem v Bogá Ozhéta, potem se móli en Ozhenafh in Zhesheha si Maria petdesetkrat. Po vsaki deseti Zhesheha si Ma-

ria se móli Ozhenafh, s kterim se róshenkranz v pět rasstavkov rasdeli; fkrivnosti, ki se v rasne rasstavke sa besedo: Jesuf — devajo, fo té le:

1. v vesélim délu.

1. *Ktériga si deviza spozhela.*
2. *Ktériga si deviza v obiskanji Elisabete nosila.*
3. *Ktériga si deviza rodila.*
4. *Ktériga si deviza v tempeljnu darovala.*
5. *Ktériga si deviza v tempeljnu nashla.*

2. v shalostnim délu.

1. *Ktéri je sa nas kervav pót potil.*
2. *Ktéri je sa nas gajshlan bil.*
3. *Ktéri je sa nas s ternjem kronan bil.*
4. *Ktéri je sa nas teshki krish néfil.*
5. *Ktéri je sa nas krishan bil.*

3. v zhaštilim délu.

1. *Ktéri je od smerti vstal.*
2. *Ktéri je v nebésa shel.*
3. *Ktéri je svétiga Duhá poslal,*
4. *Ktéri te je v nebésa vsél.*
5. *Ktéri te je v nebésih krónal.*

Vsi trije roshenkranzi imajo 150 zhefhena si Maria, ktere se sato Marijni pfaltar imenujejo, ker imá Davidov pfaltar 150 pfalmov ali duhovnih pésem. Ne framuje se, roshenkranza (ali paternofhtra) v roko vséti in nanj moliti. Ravno ta molitev je neuzhenim in uzhenim enako perpravna, ker je silno lahka in ker je s perstavljenimi fkrivnostmi, ktere se naj premifhlujejo, prav polna naukov in lepa. Kar je svéti Dominik to molitev vpeljal, ga ni fvetnika, kteri bi je ne bil molil.

Molitev

o prasnikih Marie.

Poleg svétiga Efréma.

O Maria, zhfsta in neomadeshavana Deviza, mati nafhiga Bogá! Ti si kraljiza nebés in semlje, upanje v vsakim upanji, nafha pomozhniza, polna zhafsi, polna zhednost in gnad. Zhes vse si, kar nebésa obfeshejo. Švitloba te obdaja, lepshi kakor fonza luzh Ti si bila edino saupanje nafhih ozhakov, flava

prerókov, hvala aposteljnov, króna
 vsih deviz in svetnikov. Ti si tista
 mladika Jése, ktera je nar lépsfi zvet-
 lizo obrodila. Ta zvetliza je tvoj
 Šin, kteri je Bóg in zhlovek; in ti,
 ktera si njegova mati, si tudi deviza,
 — deviza pred rojstvam, v rojstvu,
 po rojstvu svojiga Boshjiga Šina, vse-
 lej neomadeshevana, vselej zhistá. —
 O devishka mati! po tebi je prishel
 odreshnik k nam, kteri nas je s Bo-
 gam spraval; po tebi smo sadobili
 vse svelizhanje, vso gnado. Ti si
 saupanje gréshnikov, perbeshalifhe
 révni, pomozh bolnikov, tolashba
 shalostnih, tí si veselje vsiga svetá.
 Varuj nas pod senzo perót svoje ma-
 terne ljubésni; usmili se nas! V gréhu
 in velizih révshinah kopernimo; po-
 magaj nam, o pomozhniza kristjanov!
 V tebe saupamo, o milosti polna De-
 viza! s solsnimi ozhmi te prófimo,
 profi milostivo sa nas, de nas tvój
 Šin ne savershe savoljo nashih gré-
 hov, in nas ne poséka, kakor nero-

dovitne drevéfa, temuzh nam zhaſ in gnado da k pokóri. Eja, naſha fredniza, naſha pomozhniza! ſpravi naſ s ſvojim Œinam, perporozhi naſ ſvojimu Œinu, poſtavi naſ enkrat po nadlogah tega ſhivljenja pred ſvôjiga Œina, de ſe s njim in s teboj veſelimo. Amen.

Zhaſtenje ſvetih angeljev.

„V oblizhji angeljev ti hozhem hvalo péti, o moj Bog!“ Pfalm 37.

Angelji ſo zhiſti duhovi, ktéri imajo bolj popolnoma in boljſhi voljo, kot zhlovek teleſa pa ne; ſató imajo tudi flavne iména. Œvétí Pavl imenuje te nebéſhke duhove Kerubine, Œerafine, Trone, Goſpoſke, Mozhi, Oblaſti, Vojvodſtva, Arhangelje in Angelje. Devét korov angeljev je tadaj, po redu njih poſebnih laſtnoſt in flushb. Od Boga ſo vſtvarjeni, de ga molijo in mu flushijo, in s tem vezhno svelizhanje vſhivajo. Njih

fhtevilo je nefkonzhno veliko. Ker imajo angelji prosto voljo, fo iméli tudi svoje fku-fhnje od Bogá. Veliko njih fe je soper Bogá vsdignilo, in savoljo svojiga napuha fo bili v fhtrafengo vezhno v pekel versheni; imenujejo fe hudi duhovi ali hudizhi. Tifti pa, kateri fo Bogú svefti oftali, fe sdaj Boshjiga oblizhja v nebésih vezhno vefelé in fpolnujejo s vfo pokórfhino njegovo fvéto voljo. Ti dobri angelji fo Boshji pofli ali póti do ljudi, in tudi njih varhi. Vſak verni kristjan imá svojiga angelja varha, ki ga opominja, poduzhuje, fvarí, tolashi, na duſhi in na teléfu varje. — Prófi vſak dan svojiga fvétiga angelja varha, de je povſod per tebi, de te povſod vidi, in vbógaj ga, kar ti v ferze daje; ſakaj njegov glaf je Boshji glaf. — Zhaſti tudi poſéбно ſvetiga arhangelja Mihaela; ſakaj on je varh vſe zerkve, brambovez vére in ſpremljevavez iſvoljenih duſh, katerim v ſmertni uri poma-ga, soper hudiga ſovrashnika fe vojſkovati in ga premagati.

Molitev

k ſvétimu angelju varhu.

Švéti angelj, moj ſvésti prijatel
in tovarſh na póti tega ſhivljenja,

od nebéshkiga Ozhéta meni sa varha poslan! sahvalim se ti sa vſo ljubésin in ſkerbnoſt, s ktero nad mojo duſho zhujesh. Klizhem in próſim te, próſi sa mene pred ſedeshem Boshjim. Obvaruj me vſih duſhnih in teléſnih nevarnoſt; brani me ſoper ſovrashnike mojiga shivljenja; ſpróſi mi gnado, de vedno v ſtrahu in v prizhijózhnoſti Boshji hódim; ſtóri me paſljiviga in previdniga, de v nikakorſhin gréh ne dovólim. Pomagaj mi vſe ſkuſhnjave premagati; daj mi mózh v vſih krishih in teshavah, poſebno v ſadnjim voſfkovanji s ſmertjo, in pélji mojo duſho k Bogu, njenimu ſazhetku in konzú. Amen.

Molitev

k ſvétimu arhangelju Mihaelu.

O ti od Bogá iſvóljen kneſ nebéshkih mozhi, ſvéti Mihael, kateri ſi napuhnjeniga Luziferja s njegovim derhalam v pekel pahnil, varh in

brambovez zerkve, ktera se vojfkuje, in spremljevavez vſih duſh, ktere ſe iſ tega ſhivljenja v gnadi Boshji lózhijo! Pridi Boshjimu ljudſtvu na pomozh, brani katoljſhko zerkev, ktéra ti je perporozhena, ſoper vſe naklepe ſovraſhnikov, ohrani in vterdi pravo véro, bodi naſh ſhkit v ſhivljenji in v ſmerti. Odverni od naſ hudiga duhá, kteri neprenehama po naſhkih duſhah ſtréshe, in pomagaj nam, de ga premagamo v vojſki ſadnje ure ſvojiga ſhivljenja. Pelji naſ naſadnje k trumi iſvelizhutih, de bomo prepevali hvalo Bogú ſ teboj in ſ vſimi ljubi angelji vekomaj. Amen.

Zhaſtenje ſvétnikov.

„Hvalite Bogá v njegovih ſvetnikih!“ Pfalm 150.

Poglej, o kriſtian! v nebéſa in premiſhluj neſhteto mnoshizo ſvetnikov od vſih narodov in zhaſov in rodov, ſ krono ſvetóſti na glavi in ſ venzam premage v roki, ker ſo na ſemlji veliko ſhaloſti preſtali, v nedolſhnoſti ſhivéli ali ſe ojſtro pokorili.

Sdaj vshivajo plazhilo svojiga terpljenja — vezhno svelizhanje! Povej fam: Ali ni-fo vrédne nebéfa, sanje kaj preštati? Vse-mi si tadaj fvetnike v isgled; flabi zhloveki fo bili, kakor ti. Ravnaj s Boshjo gnado, kakor fvetniki, in tako zhaft samorefh do-fézhi. Isvôli si posebno nekte-re ismed fvet-nikov v isgled, kateri se tvojimu ftanu po-dajo, in posnemaj jih. Beri vezhkrat shiv-ljenje fvetnikov, de sposnash, koliko fo si persádéli, in kako malo si ti persadénefh. — Prosi fvetnike tudi, de sa-te per Bogu prófijo, sakaj oni samorejo veliko v nebé-fih. Isvôli si svoje patróne, to je, varhe. Tudi njih podobe zhafti in njih fвете teléfa ali druge oftanke od njih.

Molitev

v zhaft svétiga Joshefa.

Bódi pozheshen, mósh po vólji Boshji, svéti Joshef! Tebe je ljubi Bóg pravizhniga nashel na semlji in te je svôlil shenina gnade polne de-vize, in rednika svojiga preljubiga Šina. Veliko gnad si od Bogá pre-jél, veliko veselja si vshil v Jesufovi

in Marijni družini, pa tudi révfino, fkerbí in terpljenje si s njima svésto delil. Sakaj ti si hotel, kakor je Bóg hotel in Boshja previdnost je bila tvoje saupanje v sopernostih téga shivljenja. Sató redi tudi mojo dusho, o sveti rednik Joshef! fkerbi s ljubesnijo sa-njo, pelji jo na pot vére k njenimu naménu. Sprôsi mi otrozhjo véro in terdno saupanje, sveštobo in pridnost v mojim poklizu, mirno voljnost in poterpeshljivost v krishih, in vedno zhifost teléfa in dushe. Pofébnó v sadnji uri bódi moj varh, in mi pridi na pomózh s Jesufam in Mario, de prizho val, o Jesuf, Maria in Joshef! svojo dusho dobrotljivimu stvarniku isrozhim. Amen.

V dan svétiga Marka.

Ta dan, 25. maliga Travná, je prozéfia sa odvernjenje rasnih nefrézh in deshélnih nadlóg od Bogá sprôfiti. V letu 580 je reka Tibera veliko povódinj naredila, po kateri so hude bolésni prifhle. Sa-

tó so papesh Gregor, Véliki s iménam, ta dan molitve in pokóre postavili. Móli ta dan litanije vsih fvetnikov, obudi grevengo zhes svoje gréhe in prosi sa odvernjenje vsih zhasnih in vézhnih slegov.

Molitev

v zhaft svétiga Janesa Nepomuzena.

Švéti Janes Nepomuzen, kteri si savoljo sveštiga molzhanja spovedne skrivnosti nar štrahnejši martre in tudi smert stanovitno prestal, sprôsi nam gnado, s jesikam se ne pregrešhiti, temuzh o pravim zhasu govoriti in molzhati, de bomo enkrat s tebój, o serzhni osnanovavez evangelia in zhasiti marternik molzhézhosti! v nebéshkim veselji sdrusheni. Amen.

Molitev

v zhaft svétiga Alojsia Gonzage.

V zhaft téga angeljskiga mladenzha,

kteri je bil ob perloshnosti, ko so ga Papesh med svetnike perfhitetiga isrekli, mladosti sa patróna perporozhen, se sheftnedélfjka poboshnost ali andaht obhaja, v spominj sheftih lét, ktere je v redu svete drushbe Jesufove preshivel. Papesh Klemens XII so dodelili popolnoma odpustek sa vsako sheftih nedélfj, ktere se ali ravno pred njegovim godam (21tiga roshniga Zvéta) ali pa ob kakim drugim zhafu (tode saporedama) v zhast téga svetnika obhajajo, zhe se vfako teh sheft nedélfj po dobro opravljeni spovedi svéto obhajilo prejame in druge pobóshne djanja opravljajo (postavim premishljevanja, molitve ali druge kerfhanske déla). — Š. Alojzi je isgledni uzhenik in patrón zhiftofi.

O svéti Alojzi, angeljski mladénezh! tvoj nar nevrédnejshi zhastivez ti zhiftofi svoje dushe in svojiga teléfa poséбно priporozhim. Prosim te savoljo tvoje angeljshe zhiftofi, perporôzhi me neomadeshevanimu Jag-njetu Jesusu Kristusu in njegovi materi, devizi vsih deviz, in varuj me pred vsakim smertnim gréham. Ne perpufti mi, se s kakim madeshem

nezhistöfi ofkruniti, temuzh odverni, kadar me v skufhnjavi ali v nevarnosti gréha vidish, vse nezhiste misli in shelje od mojiga serza; obudi v meni spominj vezhnosti in krishaniga Jesufa, vtisni globoko v mojo dusho sveti strah Bôshji; ogrej me s Boshjo ljubésnijo, de tvoj isgled na semlji posnémajozh saflushim s tebój per Bogu v nebésih se veseliti. Amen.

Molitev

v zhaft svétiga Janesa Kerstnika.

Švétí prehájník Jesufa Kristusa, Janes, ktéri si bil posvezhen shé pred svojim rojstvam in ktéri si s isglédam svojiga ojstriga shivljenja kakor tudi s mozhjó svojih pridig veliko ljudi spreobernil: profi sa mene per Bogu duhá vére in pokóre, de po póti vezhniga svelizhanja hódim, oprán v kervi Boshjiga Jagnjeta, ktero si s perstam kasal. Amen.

Molitev

**v zhaft svétih aposteljnov Pétra
in Pavla.**

Šveta firšhta aposteljnov Péter in Pavl, ktera šta evangéli toliko národám osnаноvala in ga nasadnje s smertjo marternikov v Rimu poter-dila: varujta milostivo zerkev, ktera se na semlji vojskuje, in pomagajta ji s svojimi možnimi prošnjami njene sovrashnike premagati. Posebno svéti Peter, škala, na ktero je Jesus svojo zérkev sidal, varuj rimski stol, na katerim si enkrat sedel, in shégnaj svojiga naflédnika papesha, kteriga kakor vidniga poglavarja zerkve in kakor obzhinškiga Ozhéta vsih kristianov zhaštimo. Shégnaj ga, de modro páse zhèdo, ktera mu je is-rozhena, in ji s isglédám svetósti svéti. Amen.

Molitev

v zhaft svéte Ane.

Zhefhena bodi, svéta Ana, mati

presvéte Boshje porodnize in stara mati Jesufa Kristufa! Kako velika je mogla tvoja svetost na semlji biti, ker te je Bog vrédno nashel, nar svetejsi stvar, nar zhisetsi devizo in mater Boshjo spozhéti in roditi! Kako velika mora tvoja zhasť v nebésih biti, kjer si v drushbi svojiga Boshjiga vnuka Jesufa in svoje visoko shégnane hzhére, kraljize nebéshke Marie! Sato, o mila mati Ana! te prósim poln saupanja, móli sa mene, in prósim te, sprosi mi v vsih mojih dushnih in teléfnih potrebah sheljéno pomozh. Amen.

Molitev

v zhasť svétiga Leopolda.

Ta svetnik je v nashim zefarstvu patron tako imenovane Leopoldinske bratovshine, ktere bratje ubógim osnanovayzam prave vére v Ameriki pomagajo, in vsak mesez popolnoma odpustek sadobiti samorejo, zhe rasun majhniga darú en mésez vsak dan en Ozhenash in eno zhesheha si

Maria s pristavkam: „Svéti Leopold! prôsi sa nas!“ mólijo in zhe sveto spoved in obhajilo opravijo; — ravno tako v dan svestiga Leopolda in zhistiga spozhetja Marie.

Švéti Leopold, kateri si nekadaj svojo ljubo domazhijo v modrósti in v Boshjim strahu vladal, in jo sdaj v nebésih s svojimi prošnjami varjesh: poshegnaj nashiga zesarja ródo vino in varuj jo pred všimi sovrasniki; poshegnaj tudi vse zesarfke deshêle in ohrani sveto véro v njih, kakor tudi terdno svestost do zesarja, de se bodo prave frezhe veselile sdaj in vekomaj. Amen.

Molitev

v zhaft svétiga Šhtéfana.

Švéti Šhtéfan, pervi marternik, kateri si s he umérajozh sa svoje sovrasnike molil: sprôsi mi gnado od Bogá, všim svojim sovrasnikam is serza odpustiti, de Bóg tudi meni moje grêhe odpusti in de v svéti ljubésni umerjem. Amen.

Molitev

v zhaft svojiga svetiga patróna.

K tebi, o svéti I., kateri si mi bil per svetim kerstu sa patróna dan, per-beshim in te prósim, vsémi me sa svojiga rejza in ne sapusti me nikóli. Vodi me po póti svojih zhednost in sprosi mi od Bogá gnado, de po dolshnostih svojiga stanú poboshno shivim; odverni od mene vso dušhno in teléno nevarnost; pomagaj mi vsaki zhaft, posebno v moji smertni uri, de s teboj pridem pred oblizhje Boshje. Amen.

V prásnik vsih svétnikov.

Isvóljeni prijatli Boshji, neshtéti svetniki is vsih naródo, stanov, spollov in zhafov! zheshen bodi ta vash dan! Zhesheni bodite, vi svéti ozháki in preróki, vi zhaftitljivi aposteljni in uzhénzi Jesufovi, vi slavni marterniki, vi stanovitni sposnovavzi, vé

kakor limbarji zhište devize! Hvaljeni bodite vsi, vi vézhno frézhni, kateri sdaj neisrezhenó plazhilo sa svoje zhédnosti vshivate; profíte sa mene in sa vse svoje brate na semlji, de se po vašim svetim isglédu ravnamo, in se enkrat s vami v nebéshkim veselji sdrushimo. Amen.

Molitve

sa rasne ofébe in potrebe.

1. Sa svéto zerkev.

Gospod Jesus Kristus, kateri si v svelizhanje vsih ljudi svéto zerkev postavil, in nas po svoji neskonzhni usmiljenosti ude te zerkve narédil, profimo te, varuj jo s svojo mozhjó soper vse njene sovrashnike in ras-shiri jo po vsi semlji, de se vsi ná-ródi resnizi podvershejo in sdrusheni

v véri vezhno svelizhanje doféshejo.
Amen.

2. Sa svétiga ozhéta papesha.

O Jesuf, nevidna glava zérkve, ktero si na Petra t. j. na skalo postavil, varuj in vodi svojiga namétnika na semlji, rimskiga papesha, de po isglédu svetiga aposteljna Pétra, kteriga naflédnik je, s stanovitno véro s terdno serzhnostjo in s svéto gorézhostjo tvojo zerkev vlada in kakor svéft vikfhi pastir s svojo zhedo v vezhno shivljenje pride. Amen.

3. Sa shkófa.

Jesuf, pastir in shkof nashih dush! profimo te sa shkófa te shkofije, de ga s svojim duham napolnish, s vsimi zhednostimi dobriga pastirja osalishash in mu svéste sodelavze perdrushish, de s njimi netrudama v tvojo zhaft déla, sebi in nam, svojim ovzhizam pa vézhno svelizhanje doféshe. Amen.

4. Sa dušhne pastirje in vse duhovne.

O Bog, kteri si duhovnam osnovanje svoje beséde, opravilo svéte mashe in deljenje sakramentov isrózhil: daj všim duhovnam, posebno našim dušhnim pastirjam gnado, de svoje dolshnosti svesto spolnujejo, nam s isglédam pobóshnosti svétijo in sa svelizhanje svojih in naših dušh skerbé. Amen.

5. Sa spovednika.

O Bog, kteri si meni v mojim spovedniku vidniga angelja in vodnika na poti svelizhanja dal, rasvitli ga s svojim duham in vôdi njegov jesik, de mi ojštro in s ljubesnijo pót tvojih sapoved kashe. Poshegnaj njegovo pobóshno persadevanje in stóri, de ga tvojiga naméštnika spofhtujem in mu kot otrok saupam, in de me s tvojo gnado v vezhno svelizhanje pelja. Amen.

6. Sa zefarja.

Nar vikſhi Gospód nebéf in semlje! Kralj vſih kraljev in Gospód vſih oblaſtnikov! profimo te sa frezho tvojiga isvoljenja, naſhiga zefarja in vie njegove rodovine. Nagni njegovo ferze k ſpolnovanju tvoje ſvéte poſtave in k varovanju katoljſhke zerkve; de pravo frézho ſvojih podlóſhnih s pravo véro in ſtraham Boſhjim, in s módrimi in pravizhnimi poſtavami povékſha in po dolgim, frézhnim vladanji poſvetno króno premenja s króno nebéfſhkiga kraljeſtva. Amen.

7. Sa vſe deſhélfke goſpófke.

O Bóg, od ktériga is-haja vſa oblaſt v nebéfih in na ſemlji, ſhégnaj naſhe goſpófke in dodéli, de naſ s kerſhanſko ljubéſnijo in pravizhnoſtjo vodijo, in de mi pokorno in v miru ſhivimo v njih modrim vodſtvu. Amen.

8. Molitev otrôkov sa staršhe.

O Bog, kateri si zhasno in vézhno frézho obljubil otrókam, kateri svoje staršhe spósfhtujejo, daj mi gnado, de jih vedno rasveseljujem s spofhtovanjem, s pokorshino in s ljubésnijo. Poshégnaj jih in poverni jim vse dobro, kar imám od njih. Daj jim dolgo in frézho shivljenje, obilnost v vsm dobrim, po smerti pa nebésško veselje. Amen.

9. Molitev staršhev sa otrôke.

O Bóg! bódi ozhe mojim otrókam. Tebi jih isrozhim, ker sim jih is tvojih rók v dar prejél in ker si mi jih ti saúpal. Daj mi mozh, de jih v tvojim strahu in v vsm dobrim sredim. Navdaj jih s ostudnostjo pred vsm gréham, ohrani jih v pravi véri in varuj jih pred vsako skušnjava. Daj jim tudi toliko posvetniga, kolikor v svelizhanje dushe potrebujejo, po smerti pa meni in njim vézhno veselje v nebésih. Amen.

10. Shégen zhes otroke.

Otrok moj! imaj vsak dan svojiga shivljenja Bogá pred ozhmi in ne prelomi njegovih sapoved. Poshegnaj te vfigamogozhni Bog in te varuj vfiga hudiga na dusli in na teléfu, Ozhe, Šin † in sveti Duh. Amen.

11. Sa sakónfke.

O Bog, ktéri si svéti sakon postavil in v sakrament povsdignil, daj nama gnado, de se v terdni svestosti ljubiva, s kerfhanfskim gospodarstvam svoji drushini sgled dajeva, poterpeshljivost in edinost ohraniva in po tvoji svéti vólji v vsih rezhéh shiviva, de se, kakor sva na semlji sklenjena, tudi v nebésih enkrat najti samoreva. Amen.

12. Sa shlahtnike.

O Bóg! prosim te sa tvoje flushabnike in flushabnize, kteri so s

kervjó s menoj bòlj svesani; poshegnaj jih in dodéli jim vse, kar jim je na dushi in na telésu k pridu, posebno, de tebi, o Gospod! v pravi veri in v svešti ljubésni flushijo, in po teshavah tega shivljenja enkrat v nebéfa pridejo. Amen.

13. Sa prijatle in dobrótnike.

Ozhe nebésniki, ktéri ljubésin posvezhujesh in vse dobro plazhujesh, poglej milostljivo na moje prijatle in dobrótnike, poshégnaj in ohrani jih, in poverni jim dobróte, ktere mi skashejo, s zhasnim in vezhnim plazhilam. Amen.

14. Sa sovrashnike.

O Jesuf, kteri si na krishi sa svoje sovrashnike molil! profim te, odpušti všim, ktéri so me rasshalili, in poboljšhaj jih s svojo gnado. Vsemi is mojiga serza vse sovrashtvo in britkost, in daj mi mózh, de hudo s

dobrim povernem in tako tudi od tebe odpušhenje grehov sadobím. Amen.

15. Sa spreobernjenje nevérnih in gréšnikov.

Vfigamogózhni vezhni Bóg, kateri hozhefh, de so vsi svelizhani in refnizo sposnajo! poglej milostljivo na dushe nevérnih in krivovérzov, de svojo slepôto sposnajo in se v narózhji katoljshke zerkve sdrushijo. Daj tudi, o Ozhe usmiljenja! vsm, kateri so v smertnih gréhih, gnado prave grévenge in spreobernjenja savoljo saflushenja tvojiga edinorojeniga Šina, ktéri s tebój in s svétim Duham enaki Bog shivi in kraljuje vekomaj. Amen.

16. Sa bolnike.

Gospod Jesus! tvoj flushabnik, kteriga ljubish, je bolán. Ne daj, de bi mu bolésin v smert bila, temuzh v tvojo zhaft in njegovo po-

svezhenje. Daj mu poterpeshljivost v terpljenji, vſim pa, kateri mu ſtréſhejo, pravo ljubésin, de imajo s to bolésnijo on in drugi prilóshnoſt ſi nebéſa saflushiti. Amen.

17. Sa umérajozhe.

Gospod shivljenja in ſmerti! ſtvarnik vſih ljudi! uſmili ſe umérajozhiga, poſhlji mu pomozh v njegovim sadnjim voſtkovanji, odpuſti mu njegove gréhe, daj mu v tvoji gnadi umréti, in plazhaj ga po terpljenji téga shivljenja s vézhnim veſeljem v nebésih. Amen.

18. Per volitvi ſtanú.

Mój Bóg in moj Ozhe! véſh, de hozhem svelizhan biti in perpravljén ſim, sa svelizhanje ſvoje duſhe vſe darovati. Gospód! kaj hozheſh, de ſtorim! Daj mi tvojo ſveto voljo ſposnati. Pokaſhi mi ſtan, de ga svólim. Raſſvitli me in daj mi pomózh, de

se ne dershim svojiga nagnjenja ali posvétnih rezhí, temuzh de tvojo svéto voljo spolnim in to svolim, kar mi je v povelizhanje. Amen.

19. Ob zhafu shalosti.

Gospod! tvoja roka me slo teshi. Tode ne memráam soper tebe, ki si pravizhen v svojih sklepih, in poln usmiljenja v svojih sodbah. Greshil sim in rad se pokorim sa svoje gréhe. Tvoja volja se isidi! Daj mi lé poterpeshljivost in mozh v terpljenji, de v prid svoje dushe terpim in réshi me is moje révshine, ako je tvoja volja. Špomni se, o Gospod! moje slabósti, in bódi mi milostiv, de tvoje imé s hvalo prepévam in tvojo usmiljenost povikshujem vekomaj. Amen.

20. Popótni shégen.

Shégnaj te vsigamogózhni Bog in ti daj svojiga svétiga angelja sa

vodnika in tovaršha, de sdrav in frézhen pridešh, kamor je Boshja volja. Pojdi v miru v iménu Ozhéta, in Šina † in svetiga Duhá. Amen.

Molitve

sa

bolnike in umérajozhe.

„Všakimu zhlovéku je naménjeno, enkrat umréti.“
Hebr. 9, 27.

Umréti moramo, in le enkrat bomo umerli, pa ta ena smert bo zhes všo vézhnost raslozhila. Vše našhe shivljenje naj je tadaj perpravljanje k smerti. „Zhujte, govori Kristuf, sakaj ne veste ne dnéva ne ure!“ Sató fe ne perpravljajmo she le v bolésni k smerti, temuzh she v dnévih sdravja. Shivimo pobóshno, de svetó umerjemo; odtergajmo she sdaj svoje ferze od posheljenja po zhafnih rezhéh, ker moramo po smerti vse sapustiti. Šprashujmo vsakdán svojo vést in prejмимо vezhkrat

svete sakramente, ker nam v smertni uri morebiti ne bo mogó zhe se spovedati; prosimo vezhkrat Bogá frezhne smertne ure; obiskovajmo svoje bolne prijatle in druge, in pomagajmo umérajozhim, de se is premifhljevanja smerti uzhimo frezhno umréti; tudi v dnevih sdravja poravnajmo svoje posvetne rezhi in testament naredimo, de se bomo v bolésni famó s Bogam pezhati samogli. — Kadar réf sbolimo, vse-mimo bolésin s mirno voljnoftjo is Boshjih rók; naj nam je k dufhnimu pridu; terpimo jo poterpeshljivo in perpravljeni bodimo k vsimu, kar pride. Prejmimo préd, ko je mogo zhe, svete sakramente in tudi svetiga poslednjiga volja ne odlafhajmo do sadnjiga. Kteri fo per bolniku, imajo ojftró dolshnóft na véfti, fkerbéti, de se bolnik dozhafa pre-vidi. Po prejétih svetih sakramentih bolnik ne smé drusih misel iméti, kakor od vére; Bogú naj se isrozhi, svoje terpljenje naj s Jefusovim sdrushi in ftori na tanko vse, kar mu sdravnik veléva; to je Bogú prav pri-jétna pokóra. Svojim foverashnikom naj is ferza odpufti, in tudi s tiftimi naj bo poln ljubésni, kteri mu sfreshejo. S prasnim shlobodranjem, s nepotrébним in pogóftim obifkanjem bolnika ne nadlegovati; famo bogabojézhi ljudjé, posebno spovednik, naj pridejo vezhkrat k bolniku. Bolnik naj fi

pusti od zhasa do zhasa Kristusovo terpljenje brati, in litanije od prefladkiga iména Jesufoviga, od prezhiste devize Marie in od vsih svetnikov naj se mu mólijo; prav perpravne sa bolnika so sdihovavne molitvize. Kadar se sadnja ura blisha, se mora bolnik opominjati, s toliko vézhi gorzhoftjo in saupanjem na krishaniga svelizharja poglélovati, krish naj se mu v roko dá, posebno tak, na kteriga je odpustek sa smertno uro dan; vezhkrat naj se s shegnano vodó pokropi, in opomniti ga je, véro, upanje, ljubésin, grévengo zhes svoje gréhe, poterpeshljivoft in voljnoft obuditi. Kadar v sadnjih sdihljejih shivi, se mu naj vezhkrat presvéto imé Jesus in Maria isgovarja.

Molitev

sa frézhno smert.

O Bóg! zhlovéku je namenjeno enkrat umréti. Tvoj sklép je pravizhen! tvoja vólja se isidi! Šamo te gnade te prófim, de me smert, kakor tat ponozhi, neperpravljéniga ne salasi, temuzh zhujozhiga v mo-

litvi najde. Ne poklizhi me poprej is shivljenja, prédenj se ne spokorim; strahno bi bilo, bres pokóre têbi v roke pasti. Daj, de nikóli ne posabim, de je sa frezhno smert pobóshne molitve tréba. Daj, de pravizhen pred tvojim oblizhjem hódim, tvojo voljo sposnujem in se tako k ojsri smertni uri perpravim. —

Trojedini Bog! daj mi frézhno umréti. Ozhe, daj mi smertni strah frezhno premagati. Jesus! bodi na krishi umerajózh pred mojimi ozhmi, in daj mi flishati beséde: Danas she bosh per meni v raji. — Švéti Duh! rasfvitli in vterdi me, de v svoji véri stanoviten ostanem, se vsm skufhnjavam soper njó vbranim in kakor ud rimfke katoljfhke zerkve umerjem. — Šveta Maria! mati usmiljenosti, mati Boshja, kraljiza nebés in sêmlje, angeljev in ljudi, posébna besédniza in sa Bógam perbeshalifhe gresfhnikov, pomozh kristianov, hzhi Ozhéta, mati Šina, nevésta svétiga Duhá! poglej

na mene ubosiga gréshnika. K tebi vpijem: Bódi mi tisto uro v pomôzhi, na kateri je toliko leshézhe, in savoljo ktére sim te vsaki zhaf klizal. — Švéti Joshef! prosi sa mene, de kakor pravizhen umerjem. Švéti angelj varh! varuj me in ne sapusti me, dokler do konza svojiga popotovanja ne pridem. Amen.

Duhovni testament.

V iménu Bogá Ozhéta in Šina in svetiga Duha. Amen. Jes I. dam svojo dusho Bogú, svojimu stvarniku, in svoje teló semlji, is ktére je narrejeno. Prostovoljno sapustim vse veselje téga shivljenja in vse posvétne rezhi. Gréhe obsháljujem vse is zéliga serza. Savershem in sovrashim jih vse, ker jih ti, o nar ljubesnivshi Bog! sovrashish. Is ljubésni do tebe odpuštim všim sovrashnikám is dná svojiga serza. Verujem v trojediniga Bogá Ozhéta, Šina in svetiga Duhá,

svojiga stvarnika, odrefhenika in posvezhnika, svojiga neskonzhno mogochniga, dobrotljiviga in modriga Bogá in Gospóda. Verujem terdno, kar mi prava katoljshka zérkev verovati sapoveduje. Švésto upam od Boshje dobróte odpushtenje svojih gréhov, gnade k dóbrimu in vezhno shivljenje. Ljubim Bogá is zéliga serza, is zéle dushe in vse svoje mozhi. Podvershem se vsiga in popolnoma nar svetejshi, nar modrejshi in nar bolj zhashtljivi vólji Boshji. Perpravljén sim vse od tebe vséti, o Bog! bolésin ali sdravje, shivljenje ali smert, kar tebi dopade, tvoja volja se isidi nad menój. Amen.

Švoje teló in svojo dusho perporozhim proshnji prezhashtite devize Marie, svoje ljube matere, svetiga Joshefa, svojiga svétiga angelja varha in vsih svetnikov, ktere sdaj vesponishen prosim, de bi mi pomagáli v moji smertni uri. Moje sadnje beféde naj bodo: „Jesuf, Maria, Jo-

shel! v vaših rokah hozhem shivé-
ti in umréti!“ — O moj Bóg! v
tvoje roké, v tvoje svéte rane, ktere
si is ljubésni do mene ubosiga gré-
šnika na svojim svétim telésu pre-
jél, isrozhim svojo dusho, svoje ser-
zé in svoje teló. O Bog! bódi mi
ubogimu gréšniku milostljiv! Amen.

Poslédnji sdihljeji umérajó- zhiga.

Mólim te, o shivi resnizhni Bóg!
Verujem v tebe, o vézhna re-
sniza!

Upam v tebe, o neskonzhno u-
smiljenje!

Is ljubésni do tebe, hozhem um-
réti, o Jesuf! ktéri si is ljubésni do
mene umerl.

O dobrótljivi Bóg! ne perpušti,
de te sgubim! O neskonzhna dobró-
ta! ljubim te is zéliga svojiga serza.

Is ljubésni do tebe, o neskon-
zhna dobróta! mi je shal, de sim te

kadaj rasshalil. Nikoli vezh vse vézhne zhase nozhem greshiti.

O Jesus! v kratkim bom stal pred teboj, svojim sodnikom; oh, usmili se me!

O Jesus! bódi moj odreshnik in rešhi me!

O Jesus! tebi shivím, tebi umerjem, tvój sim shiv in mertev. Amen.

V tvoje roké isrozhím svojo dušo. Amen.

Umerjem, o Jesus! de tebe vidim.

Maria, mati Boshja! prôsi Jesusa sa mene!

O Deviza Maria! o ne odverni svojih usmiljenih ozhi od mene, in pokashi mi Jesusa, shêgnan sad svojiga teléfa. O dobrotljiva, o usmiljena, o sladka Deviza Maria! prôsi sa mene!

O Maria! skashi se mi mati!

O Maria! ne sapusti me, svojiga otrôka, v nar vézhi fili!

O lépe nebéfa, moja vézhna domazhija! Kadaj vas bom vidil?

O presvitli Bog! kadaj te bom popolnoma ljubil in gledal od oblizhja do oblizhja?

O Jesus! kadaj bom gotov te nikoli vezh ne sgubiti?

Moj Bog in moje vse!

Vse rad sgubim, zhe le tebe, moj Bóg! dobim!

O moj Bog! imaj usmiljenje s menój savolj Jesusa, mojiga odreshe- nika!

Vse rad terpim, tudi vize voljno prestojim, ako lé tebe, moj Bog! vezhno ljubiti smém.

Usmili se, o Jesus! svojiga flushabnika, kteriga si s svojo drago kervjó odréshil.

Moja ljubésin je krishani Jesus! Gospód! hiti me otét; Gospód! tezi mi pomagat!

Oh! kmalo upam v nebésa priti. Jesus! tebi isrozhim svojo dúsho, ktero si odréshil.

Šveti arhangelj Mihael! vojfkuj se sa mene!

Šveti Joshef! pridi mi pomagat!

Šveti angelj varh! ne sapusti me!

Vsi svetniki Boshji! pomagajte mi in profite sa mene!

O Jesuf! umerjem v saupanji v tvoje neskonzhno saflushenje.

O Jesuf! svoje gréhe obshaljujem.

O Jesuf! v tvojih svétih rokah hozhem umréti.

O Jesuf! v tvoje presvéto milo serze isrozhim svojo dusho.

Pridi, o Jesuf! réshi me!

Pridi, o Jesuf! vterdi me!

Pridi, o Jesuf! in pelji me v nebésa!

O Jesuf, Maria in Joshef! pomagajte mi in usmilite se moje ubóge dushe.

Umréti hozhem, o Jesuf! v pokoro sa svoje gréhe.

Umréti hozhem, o Jesuf! kér si ti sa mene umerl.

Umréti hozhem, o Jesuf! de samorem tebe viditi in te vézhno ljubiti.

Jesuf, Maria in Joshef, vselej
v mojim serzu!

Jesuf! Maria in Joshef, vselej v
mojih mislih!

Jesuf, Maria in Joshef! vselej na
mojim jesiku!

Jesuf, Maria in Joshef, mojo po-
slédnja misel, moj poslédnji sdihljej!

Jesuf, Maria in Joshef: vašh sim
shiv!

Jesuf, Maria in Joshef, vašh sim
mertev!

Jesuf! verujem v tebe, Jesuf!
upam v tebe; Jesuf! ljubim te zhes
vse.

Jesuf! bodi meni ubogimu gré-
shniku milostljiv: Jesuf! Jesuf! Jesuf!

Jesuf! v tvoje roké isrozhim svo-
jo dusho.

Jesuf, Maria in Joshef! v vashe
roké isrozhim svojo dusho!

Po smerti.

Pridite na pómozh, svetniki Boshji!

Pridite naproti, angelji Gospodovi! Sprejmite to dušho in peljite jo pred oblizhje Narvikshiga! Naj te sprejme Kristuf, kateri te je poklizal, in angelji naj te nesó v Abrahamovo narózhje.

Gospod! usmili se!

Kriste! usmili se!

Gospod! usmili se!

Ozhe nash i. t. d.

Gospod, uflishi mojo molitev!

In moje upitje naj do tebe pride!

Molitev.

Tebi, o Gospod! perporozhimo dušho tvojiga flushabnika (tvoje flushabnize) I. de, ker je svétu odmerl (odmerla), tebi shivi, in ker je po zhlovéshki slabósti v shivljenji greshil (greshila), ti po svoji neskonzhni milosti in dobróti odpusti in isbrishi. Po Kristufu, Gospódu nashim. Amen.

Gospod! daj mu (ji) vézhni mir in pokoj!

In vezhna luzh naj mu (ji) sve-
ti! Amen.

Molitve sa mertve.

„Blagor mertvim, kateri so v Gospódu umerli.“
Škrivno rasod. 14, 13.

Šveta in svelizhavna mifel je, sa mertve moliti, de bodo od njih gréhov odrefheni. S temi besédami naf shé f. písmo stariga sakona opominja, ubosih dufh se pogóstim spominjati in jim s molitvijo, postam, almoshino in dobrimi délni pomagati. Posebno svete mashe in odpuŝtki jim veliko pomagajo, ktere se sa-nje darujejo. Oh ne samujaj, ubógim dufham pomagati! sakaj njih terpljenje je veliko. Vse bolezhine shivljenja na semlji, pravijo svéti ozhétje, niso tako velike, kakor je terpljenje dufh v vizah. Uzhimo se tadaj is tega grehe sovrashiti, pa ne famo smertnih grehov, tudi male. Nar manjŝhi madesh, ktériga imá dufha per lozhitvi od teléfa na febi, je ne puŝti v nebéfa, temuzh jo obŝodi v vize. Sakaj Boshji svetosti je tudi nar majŝhi gréh ostuden. Pokorimo se tadaj v tem shivljenji in ozhítimo se sdaj od svojih gréhov, ko je she zhaf gnade; de ne pademo v roke neisproshljive pravizhnosti Boshje.

Molitev

sa mertve verne kristiane.

Pokrepzhaj val Bog Ozhe; od-
 réfhi val Bog Šin; potolashi val
 Bóg svéti Duh. Prôsi sa val mati
 usmiljenosti; pamagajo naj vam vsi
 svéti angelji; pomagaj vam molitev
 vsih pravizhnih na semlji; pomagajo
 naj vam vse daritve svéte mashe, ob-
 hajila in odpustki; pomagajo naj vam
 vsi sdihljeji ubósih, jetnikov, bolni-
 kov, réveshev in umerajózhnih; po-
 magajo naj vam vsi sveti darovi u-
 smiljenja in dobre dela vsih kristianov;
 pomagajo naj vam vse molitve ne-
 dolshnih otrozhizhev; pomagaj vam
 zhístoft, pokorshina, in pokóra me-
 nihov in vsih pobóshnih; pomagaj
 vam vzhlovezhenje, terpljenje in smert
 Jesufa Kristusa; pomagaj vam moje
 serzhno sheljenje, de bote kmalo re-
 shene. To daj in val vsemi v ne-
 bésa presvéta Trojiza. Vi pa hva-

lite Gospoda v mojim imenu in mi pomagajte v moji smertni uri. Amen.

Molitev

sa rajnike staršhe.

O Ozhe našhiga Gospoda Jesusa Kristusa! s prostim saupanjem pridem, te profit odrešenja mojih staršhev, kterih dushe se morebiti sše v hudih vizah zhištijo. O nar dobrotljivšhi Ozhe! odpušti jim njih gréhe, kterih so morebiti vezh savoljo mene storili. Darujem ti vso otrózhjo ljubésin in svestóšt, ktero ti je tvoj pokórni Šin na semlji skasal, in vse, s zhimur je svoji ljubi materi postrégel. Savoljo tega darú odréšhi dushe mojiga ozhéta in moje matere od hudih shtrafing in vsemi jih v svojo nebéshko svitlobo. Amen.

Molitev

**sa rajnike shlahtnike in dobrót-
nike.**

O Bóg! kteri si v našhe serza

všadel ljubésin do svojih shlahtnikov; ponishno te prósim, de, zhe bi she kteri mojih shlahtnikov v vizah terpéti vtegnili, jih po svoji milosti is njih réshish. Tudi téga te prósim, de dushe mojih dobrótnikov s vézhnim shivljenjem plazhafh. Darujem ti vso ljubésin, ktero je tvoj Boshji Šin svoji shlahti skasal, in vse usmiljenje, ktero je s njimi na krishi imel. Ravno tako ti darujem veliko saflushenje vsih teléfnih in dusfnih dél usmiljenja, ktere je Jesus na semlji skasoval, in prósim, de vse te obilne dela k dobrimu sarajtafh dusham, ktere v vizah terpé. Amen.

Litanije

od presvétiga iména Jesufoviga.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jesuf, flifhi nas!

Jesuf, uflifhi nas!

Ozhe nebéhki, vsigamogozhni Bog,
 Šin vsiga svéta refhnji Bog,
 Švéti Duh refnizhni Bog,
 Švéta Trojiza, en fami Bog,
 Jesuf, Šin shiviga Bogá,
 Jesuf, nar mogozhnifhi,
 Jesuf, nar mozhnejfhi,
 Jesuf, nar popolnamfhi,
 Jesuf, nar zhaftitljivfhi,
 Jesuf, nar zhudnifhi,
 Jesuf, nar vesélifhi,
 Jesuf, nar ljubesnifhi,
 Jesuf, zhistejí kakor solnze,
 Jesuf, lepfhi, kakor luna,
 Jesuf, svitlejshí kakor svésde,
 Jesuf, vse zhafti vréden,
 Jesuf, nar ponishnejfhi,
 Jesuf, nar uboshnejfhi,
 Jesuf, nar krotkejshí,
 Jesuf, nar poterpeshljivfhi,
 Jesuf, nar pokórnifhi,
 Jesuf, nar zhistejshí,
 Jesuf, prijatel zhistofhi,
 Jesuf, prijatel mirú,
 Jesuf, nafha ljubésin,
 Jesuf, ogledalo shivljenja,
 Jesuf, sgled zhédnofti,
 Jesuf, lepôta poboshniga sadershanja,
 Jesuf, goréznoft dufh,
 Jesuf, nafhe perbeshalifhe,

Jesuf, Ozhe ubósih,
 Jesuf, tolashba shalostnih,
 Jesuf, shlahтни kamen,
 Jesuf, bramba popolnomosti,
 Jesuf, dober pastir ovzhiz,
 Jesuf, morska svesda,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modróft,
 Jesuf, nefkonzhna dobróta,
 Jesuf, veselje angeljev,
 Jesuf, kralj patriarhov,
 Jesuf, rasvetlovavez prerókov,
 Jesuf, vishar aposteljnov,
 Jesuf, uzhenik evangelistov,
 Jesuf, mózh marternikov,
 Jesuf, svitloba sposnovavzov,
 Jesuf, shénin deviz,
 Jesuf, króna svetnikov.

uſmili ſe naſ!

Bódi nam miloſtljiv, sanéſi nam, o Jesuf!
 Bódi nam miloſtljiv, uſliſhi naſ, o Jesuf!

Od vſiga hudiga,
 Od vſiga gréha,
 Od ſvoje jéſe,
 Od fkufhnjav hudizhevih,
 Od kuge, lakote in voſfke,
 Od prelomljenja tvojih ſapoved,
 Od nevarnoſti vſiga hudiga,
 Škosi fkrivnoſt ſvojiga ſvétiga vzhlove-
 zhenja,
 Škosi ſvoj prihod,

réſhi naſ, o Jesuf!

Škosi svoje rojstvo,
 Škosi svoje obresovanje,
 Škosi svoje bolezhine,
 Škosi svoje gajshlanje,
 Škosi svojo smert in svoj pokòp,
 Škosi svoje svéto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi svojo nebesko zhaft,
 Škosi svojo nar ljubesnivihi mater,
 Škosi proshnjo vsih svojih svetnikov,
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 sanesi nam, o Jesuf!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 uflishi nas, o Jesuf!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh,
 usmili se nas, o Jesuf!
 Jesuf, flishi nas!
 Jesuf, uflishi nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Krite, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

réfhi nas, o Jesuf!

Molitev.

O Bóg, kteri si svojiga edinoro-
 jeniga Šina sa svelizharja zhlovésh-
 kiga rodú naménil in ga Jesusa ime-
 novati ukasal, dodéli milostljivo, de,
 ktéri njegovo svéto imé na semlji

zhaštimo, svoje iména v nebesih v
bukvih svoljenih sapifane najdemo,
in se oblizhja Jesufoviga vezhno ve-
selimo, po ravno tistim Gospodu na-
shim, Jesufu Kristufu, kateri s tabo
shivi in kraljuje v edinosti svetiga
Duhá Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Litanije

od terpljenja in smerti Jesufa
Kristufa.

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebéhki, vsigamogozhni Bog!

Šin vsiga svetá refhnji Bóg!

Švétí Duh, refnizhni Bog!

Šveta Trojiza, en fami Bog!

Jesuf, kateri si ponishno v Jerusalem fhel,

Jesuf, kateri si svojim uzhénzam noge

umival,

Jesuf, kateri nam kakor shivi kruh mozh

dajesh,

ufmili se naf!

Jesuf, kateri naš s svojo sveto kervjó
 rasvilitjuješh,
 Jesuf, sa tridefét frebernikov prodan,
 Jesuf, na svoji dušhi do smerti shalošten,
 Jesuf, kateri si v vertu Getsémanu ker-
 vav pot potil,
 Jesuf, na oljčki gôri od angeljev po-
 terjen,
 Jesuf, od Judesha Škerjóta isdán,
 Jesuf, s vervmi in kétnami svésan,
 Jesuf, od svojih uzhénozov sapušhen,
 Jesuf, pred Anasa in Kajfsha postav-
 ljen,
 Jesuf, sa uhó udarjen,
 Jesuf, od krivih prizh tóshen,
 Jesuf, trikrat od Petra satajen,
 Jesuf, kakor hudodélnik Pilatu isdán,
 Jesuf, per Pilatu krivizhno toshen,
 Jesuf, v bélim oblazhilu sanizhevan,
 Jesuf, menj kakor rasbojník Baraba ob-
 rajtan,
 Jesuf, neufmiljeno gajshlan in rastepen,
 Jesuf, v fhkerlatašt plajsh sanizhljivo
 oblézhen,
 Jesuf, s ternjem kronan,
 Jesuf, v svéti obras sapljuván,
 Jesuf, s terštam po glavi tolzhen,
 Jesuf, nedolshno k smerti obfojen,
 Jesuf, hudobnim Judam v oblast dan,
 Jesuf, s teshkim krishem obloshen,

Jesuf, kakor nedolshno Jagnje k smerti
 pelján,
 Jesuf, na gori Kalvarii do nasiga flézhen,
 Jesuf, sa noge in roke na krishi pribit,
 Jesuf, kateri si na krishi sa fovrashnike
 profil,
 Jesuf, na krishi od Judov sanizhevan,
 Jesuf, od léviga hudodélnika na krishi
 preklinjan,
 Jesuf, kateri si défnimu hudodélniku, ki
 se je spreobernal, svéti raj obljudil,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo shalofstno
 mater uzhenzu Janesu isrózhil,
 Jesuf, na krishi s jésiham in sholzhem
 napojen,
 Jesuf, kateri si vse dopolnil, kar je bilo
 od tebe prerokovano,
 Jesuf, svojimu nebéfhkimu Ozhétu do
 smerti pokóren,
 Jesuf, kateri si na krishi svojo dusho v
 roke svojiga nebéfhkiga Ozhéta is-
 rózhil,
 Jesuf, kateri si na krishi s nagnjeno gla-
 vo umerl,
 Jesuf, na krishi s fulizo v ferze pre-
 boden,
 Jesuf, s zhaftjó is krisha fnét,
 Jesuf, v tanzhizo savit,
 Jesuf, v nov grob poloshen,
 Jesuf, kateri si Ozháke is tamniz réfhil,

ufniti se nafi

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh,
sanesi nam, o Gospód!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh,
uflifhi naf, o Gospód!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjempljesh,
uasmili se naf, o Gospód!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospód, uasmili se naf!

Kriste, uasmili se naf!

Gospód, uasmili se naf!

Molitev.

Gospód **Jesuf Kriste!** kateri si s svojo smertjo na krishi svét, pekel in smert premagal, prosim te, dodé-li, de skosi tvoje bitko terpljenje in smert kakor v shivljenji tako tudi posebno v smerti svoje sovrasniké premagam, in de moja dusha is te doline nadlóg od tvojih svétih ange-ljev sprémljena enkrat v nebéshko domazhijo v vezhno veselje pride.
Amen.

Lauretanske litanije

v zhaft prezhiste devize Marie.

(O prasnikih matere Boshje in ob sabótah.)

Gospod, ufmili se naf!

Kriste, ufmili se naf!

Gospód, ufmili se naf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe nebéshki vsigamogozhni

Bog,

Sin vsiga svetá réshnji Bog, } ufmili se naf!

Sveti Duh, refnizhni Bog,

Svéta Trojiza, en fami Bog,

S. Maria,

S. Mati Boshja,

S. deviz deviza,

Mati Kristusova,

Mati milosti Boshje,

Mati prezhista,

Mati bres madesha,

Mati nedolshna,

Mati presvéta,

Mati ljubesniva,

Mati prezhudna,

Mati nafhiga stvarnika,

Mati nafhiga odreshenika,

sa naf Boga prófi!

Deviza modra,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza hvale vrédna,
 Deviza mogózhna,
 Deviza ufmiljena,
 Deviza vérna,
 Podóba pravize,
 Šédesh modrofti Boshje,
 Šazhéték nashiga vefelja,
 Pofoda duhovna,
 Pofoda zhafti vrédna,
 Pofóda vse fvetófti,
 Skrivnóftna rósha,
 Turn kralja Davida,
 Turn flonokofteni,
 Hifha slata,
 Škrinja mirú in fprave,
 Vrata nebéfihke,
 Sgódnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe gréfhnikov,
 Trófhtarza shaloftnih,
 Pomózh kristianov,
 Kraljiza angeljev,
 Kraljiza ozhákov,
 Kraljiza prerókov,
 Kraljiza apofteljnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza fposnovavzov,
 Kraljiza deviz,

sa naf Bogá prófti!

Kraljiza vsih svetnikov, sa nas Bogá prôsi!
 Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh;
 sanesi nam, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe sveta odjemljesh;
 uflishi nas, o Gospod!

Jagnje Boshje, ki gréhe svetá odjemljesh;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, flishi nas!

Kriste uflishi nas!

Ozhe nash i. t. d. Zhefhena si Maria
 i. t. d.

Molitve.

1. K presvétimu réshnjimu Te- léfu.

(Kadar je ispostavljeno.)

V. Kruh is nebéf si jim dodélil.

O. Ktéri imá vso sladkost v sebi.

Molimo!

O Bóg! ktéri si nam v prezhud-
 nim sakramentu spominj svojiga ter-
 pljenja sapustil, daj nam, te prófimo,
 svéte skrivnosti tvojiga teléfa in tvoje
 kerví tako zhasiti, de sad tvojiga
 odreshenja védno v sebi zhutimo.

Ktéri shivish in kraljujesh s Bogam Ozhétam v edinosti svétiga Duhá Bog vékomaj. Amen.

2. K sveti devizi, materi Marii.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o svéta Boshja porodniza! ne saversi nashih proshinj v nashih potrebah, temuzh réshi nas vselej od vsih nevarnost. O zhasitljiva in shégnana deviza; nasha gospá; nasha frédniza; nasha besédniza; nasha pomozhniza. S tvojim Šinam nas spravi; tvojimu Šinu nas perporôzhi; tvojimu Šinu nas isrôzhi.

V. Prôfi sa nas svéta Boshja porodniza!

O. De bomo vrédni obljud Kristusovih.

Molimo!

Dodéli nam, tvojim flushabnikom, profimo, GospodBóg! de védno sdravje na dushi in telésu vshivamo; in de bomo po zhasitih proshnjah presvéte Marie vselej devize od sadan-

je shalosti rešheni, in vézhuiga veselja deléshni.

3. K svéti devizi, materi Marii.

Od I. adventne nedélje do Boshizha.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebéshke in sgodnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti ki si svojiga stvarnika prezhudno rodila, deviza pred in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejéla zheshenje, usmili se gréshnikov.

V. Angelj Gospódov je osnanil Marii.

O. In je spozhela od svétiga Duhá.

Molimo!

Svojo milost, prófimo, Gospod! v nashe serza vlij, de, ki smo po angeljevim osnanenji vzhlovezhenje Kristusa tvojiga Šina sposnali, po nje-ga terpljenji in krishi zhasitljivo vstajenje dofeshemo.

Od boshizha do svézhnize.

Usmiljena mati Svelizharjeva, ki ostanesh vrata nebéshke in sgódnja daniza! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa sheli vstati; ti, ki si svojiga štvarnika prezhudno rodila, deviza préd in potlej ostala, ko si is Gabrielovih ust prejéla zheshenje, usmili se gréshnikov.

V. Po poródu si deviza zhistá ostala.

O. Prôsi sa naf, Boshja porodniza!

Molimo!

Bóg! ktéri si po rodovitnim devishstvu svéte Marie zhlovéshkimu rodu dar vézhniga svelizhanja dodélil; daj, prósimo, de njo sa naf profiti obzhutimo, po ktéri nam je frézha doshla prejéti shivljenja sazhétnika, Gospóda nashiga Jesusa Kristusa, Šina tvojiga.

Od svézhnize do véliziga zhetertka.

Bódi zheshena nebés Kraljiza, zhe-

shena angeljev gospá; zhefhena korenina, zhefhena ti, ki si svétu pravo luzh rodila! Bódi posdravljena, deviza zhashtita, memo vsih lépa; bódi posdravljena, preljubesniva, in prôsi sa naf Kristusa!

V. Naj te hvalimo, deviza .prefvéta.

O. Daj nam mózh soper fovrashnike tvoje.

Molimo!

Dodéli milostivi Bóg! bramba nashi slabósti, de, ki svéte Boshje porodnize spominj obhajamo, s pomozhjo njenih proshenj od svojih gréhov vstanemo.

**Od vélike sabóte do I. nedélje
po binkufhtih.**

Veséli se, kraljiza nebéshka, aleluja! Ktériga si saflushila nositi, aleluja, je vstal od smerti, kakor je rékel, aleluja! Prôsi sa naf Bogá, aleluja!

V. Veséli in raduj se, Deviza Maria, aleluja!

O. Ker je réf vstal Gospod! aleluja!

Molimo !

O Bog! ki si po vstajenji svojiga Šina Gospoda našhiga Jesusa Kristu-
fa svét rasvesélil; dodéli, prófimo,
de po njegovi materi devizi Marii
doféshemo vezhniga shivljenja ve-
felje.

**Od I. nedélje po binkushtih do
I. adventne nedélje.**

Zhefhêna bódi, kraljiza, mati mi-
losti, shivljenje, sladkóšt in upanje
našhe, bódi zhefhêna! **K** tepi vpije-
mo sapušheni Evini otrôzi; k tebi
sdiujemo shalostni in objókani v tej
dolini sols. Oh, oberni tadaj, našha
pomozhniza! svoje milostive ozhi v
naš, in pokáshi nam po tém révnim
shivljenji Jesusa, shégnani sad tvo-
jiga teléfa: o milostiva, o dobrótljiva,
o sladka deviza Maria!

V. Prosi sa naš, svéta Boshja porodniza!
O. De bomo vrédni obljud Kristufovih.

Molimo!

Všigamogózhni vézhni Bóg! ki si dušho in teló zhašite devize matere Marie, de bi vrédno prebivališhe tvojiga Šina biti saflushila, s pripomózhjó švetiga Duhá pripravil, daj, de bómo, ki se njeniga spominja veselimo, po njenih milostivih prošnjah od prihódnih slegov in vézhne smerti réšheni.

4. K švétimu Joshefu.

Glejte, švésti in módri hlapez, kteriga je poštaval Gospód zhes svojo drushino.

V. Prôsi sa naš, švéti Joshef!

O. De bomo vrédni obljud Kristušovih!

Molimo!

Naj nam, próšimo Gospód! saflushenje shénina tvôje presvéte matere Marie pomaga, de, kar našha slabóšt ne premóre, nam bóde po njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Sa vse potrebe.

Ponishno, Gospod! te profimo, rasvéshi po svoji milosti nashih gré-hov vesi, in ohrani po prošnjah svoje isvoljene matere, ljube devize Marie, in vsih svojih svetnikov naf svoje flushabnike, nafhe dobrótnike in nafhe pohishtvo v vsi svetósti, tu-di ozhisti vso nasho rodovino in nafhe prijatle od hudôbe in gréhov, in napolni jih s lépimi zhednostmi; do-déli nam mir in sdravje, odverni od naf vidne in nevidne sovrashnike, in odshêni vse hude sheljé; daj nam sdravo vrême in dobro létino, skashi milost nashim prijatlam in nepri-jatlam, in obvaruj to faro s vsimi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potrésa, povódnji, in dodéli milostivo vsm vérnim kerfhe-nikam, shivim in mertvim, v nebésh-kim kraljéstvu vezhno shivljenje, mir in pokoj. Obvaruj nashiga papesha I., nashiga shkófa I., nashiga svet-

liga zesarja I., in vſo naſho duhovſko in deſhéfko goſpófko, in vſe kerſhanſko ljudſtvo vſih nadlóg in vſiga sléga. In tvoj ſhégen pridi is nebéf dôli na naſ, in bódi vſelej nad nami. Po Goſpódu naſhim Jeſufu Kriſtufu, ſinu tvojim, ktéri s tebój ſhivi in kraljuje v edinofſti ſvé-tiga Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Boſhja pomózh oſtani vſelej pri naſ.

O. Amen.

Ozhe naſh i. t. d. Zheſhena ſi Maria!
i. t. d. (*pétkrat*).

Litanije

vſih ſvetnikov.

Goſpód, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Goſpód, uſmili ſe naſ!

Kriſte, ſliſhi naſ!

Kriſte, uſliſhi naſ!

Ozhe nebéfki, vſigamogózhni Bóg,	} uſmili ſe naſ!
ſin vſiga ſvéta réſhnji Bóg,	
ſveti Duh, reſnizhni Bóg,	
ſveta Trojiza, en ſami Bóg,	

S. Maria,
 S. mati Boshja,
 S. deviz deviza,
 S. Mihael,
 S. Gabriel,
 S. Rafael,

sa naf Bogá
 profi!

Vsi svéti angelji in arhangelji, sa naf Bogá profite!

Vse svéte verste svelizhanih duhov, sa naf Bogá profite!

S. Janes Kerstnik, sa naf Bogá profi!

S. Joshef, sa naf Bogá profi!

Vsi svéti Ozhaki in preróki, sa naf Bogá profite!

S. Péter,
 S. Pavl,
 S. Andrej,
 S. Jakob,
 S. Janes,
 S. Tomash,
 S. Jakob,
 S. Filip,
 S. Jernej,
 S. Matevsh,
 S. Simon,
 S. Tadej,
 S. Matija,
 S. Barnaba,
 S. Lukesh,
 S. Marka,

sa naf Bogá
 profi!

Vsi svéti apósteljni in evangelisti, sa naš Bogá profíte!

Vsi svéti uzhenzi Gospodovi, sa naš Bogá profíte!

Vsi svéti nedolshni otrôzi, sa naš Bogá profíte!

S. Shtefan, }
 S. Lavrenz, } sa naš Bogá prôfi!
 S. Vinzenz, }
 S. Fabian in Sebastian, }
 S. Janes in Pavl, }
 S. Kosma in Damian, } sa naš Bogá profita!
 S. Gervasi in Protasi, }

Vsi svéti marterniki, sa naš Bogá profíte!

S. Silvester, }
 S. Gregor, } sa naš Bogá
 S. Ambrosh, } prôfi!
 S. Augufhtin, }
 S. Hieronim, }
 S. Martin, }
 S. Mikolavsh, }

Vsi svéti fhkofi in sposnovavzi, sa naš Bogá profíte!

Vsi svéti uzheniki, sa naš Bogá profíte!

S. Anton, }
 S. Benedikt, } sa naš Bogá prôfi!
 S. Bernard, }
 S. Dominik, }
 S. Franzhifhk, }

Vsi svéti mafhniki in leviti, sa naf Bogá profite!

Vsi svéti mnihi in pufhavniki, sa naf Bogá profite!

S. Maria Magdalena,

S. Agata,

S. Luzia,

S. Neshá,

S. Zezilia,

S. Katarina,

S. Anaftasia,

Vse svéte devize in vdove, sa naf Bogá profite!

Vsi fvetniki in fvetnize Boshje, sa naf Bogá profite!

Bódi nam miloftiv, sanesi nam, o Gospod!

Bódi nam miloftiv, uflifhi naf, o Gospod!

Od vsiga hudiga;

Od vsiga gréha,

Od svoje jése,

Od shibe potréfa,

Od nagle in neprevidne smerti,

Od fkufhnjav hudizhevih,

Od jese, sovrafhtva in vse hude volje,

Od duha nezhistofti,

Od tréfka in hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Škosi fkrivnóft fvojiga fvetiga vzhlo-
vezhenja,

Škosi svoj prihod,

sa naf Bogá profite!

refhi naf, o Gospod!

Škosi svoje rojstvo,
 Škosi svoj kerst in svéti póst,
 Škosi svoj krish in svoje terpljenje,
 Škosi svojo smert in svoj pokop,
 Škosi svoje svéto vstajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi prihod Trofhtarja svetiga Duhá,
 V dan sodbe,
 Mi gréshniki,
 De nam sanefesh,
 De nam odpuštih,
 De naš k pravi pokóri pripelješh,
 De svojo svéto zerkev vishash in ohranish,
 De pastirja apostoljskiga in vse zerkvéne stanove v svoji svéti véri ohranish,
 De sovrashnike svéte zerkve ponishash,
 De kershanskim kraljam in oblastnikom mir in pravo enovoljnost darujesh,
 De všimu kershanskimu ljudstvu mir in edinost dash,
 De naš vse v svoji svéti flushbi poterdish in obdershish,
 De naše misli k nebéshkim sheljam povsdignesh,
 De všim našim dobrótnikom vezhne dari dodelish,
 De dušhe naše, in naših bratov, blišnjih in dobrótnikov od vézhniga pogubljenja réshish,

rešhi naš, o Gospodi!

prošimo te, šišhi naš!

De fad semlje dafh in ohránifh,
 De vſim vernim duſham vezhni pokoj }
 dodelifh, } proſimo te,
 De naf uſliſhifh, } ſliſhi naf!
 Œin Boſhji,
 Jagne Boſhje, ki gréhe ſvetá odjempljeſh;
 ſaneſi nam, o Goſpód!
 Jagne Boſhje, ki grehe ſvetá odjempljeſh;
 uſliſhi naf, o Goſpód!
 Jagne Boſhje, ki gréhe ſvetá odjempljeſh;
 uſmili ſe naf, o Goſpod!
 Kriſte, ſliſhí naf!
 Kriſte, uſliſhi naf!
 Goſpod, uſmili ſe naf!
 Kriſte, uſmili ſe naf!
 Goſpod, uſmili ſe naf!
 Ozhe naſh (i. t. d. tiho).

V. In naf ne vpélji v ſkufhnjavo:

O. Temuzh réſhi naf od hudiga. Amen.

M o l i t e v

po litanijah,

v dan ſ. Marka in krishev tjéden.

69. *Pſalm.*

O Bog! hiti me otét;
 Goſpód! tezi mi pomagat.

Omóteni in oframoteni naj bódo kateri mi strešejo po shivljenji.

Odstópijo naj, in fram jih bódi, kateri mi hozhejo hudo.

Obernejo naj se sdajzi oframoteni, kateri pravijo: **Haha! haha!**

Vsi pa, kateri tebe ishejo, naj se veselé in radujejo.

Vedno naj rekó. **H**valjen bódi **B**og! kateri ljubijo tvoje odrefhenje.

Jes pa sim révesh in fromak, o **B**og! hiti k meni.

Mój pomozhnik in mój odrefhenik! **B**og! nikár se ne mudi.

Zhaft bodi **O**zhétu i. t. d.

V. Pomagaj svojim flushabnikam,

O. Ki v té saupajo, mój **B**óg!

V. Bodi nam, **G**ospod! mozhen turn,

O. Pred sovrashnikam.

V. Nizh naj ne opravi sovrashnik per nas,

O. In otrok krivize naj se ne loti nam fhkodovati.

V. **G**ospod! ne ravnaj s nami po nashih gréhih,

O. In ne povrazhúj nam po nashih hudobijah.

V. Molimo sa nashiga papesha **I.**

O. Ohrani ga, **G**ospod! oshivljaj in ofrészhi ga na semlji, in ne daj ga v voljo njegovih sovrashnikov.

V. Molimo sa svoje dobrótnike.

O. Poverni, Gospod! milostivo savoljo svojiga iména vezhno shivljenje vsim, kéri nam kaj dobriga storé.

V. Molimo sa verne mertve.

O. Gospód! daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim svéti.

V. Naj pozhivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo sa svoje brate, kérih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim flushabnikom, ki v té saupajo, moj Bóg!

V. Poshlji jim, Gospód! pomózh is svetisha.

O. In varuj jih is Šiona.

V. Gospod! uflishi mojo molitev;

O. In moje vpitje naj do tebe pride!

Molimo!

O Bóg! ki ti je lastno, usmilite se vselej in persanesti, uflishi nashe pohlévne proshnje, de nas in vse tvoje flushabnike, ktere gréhov ké-tina véshé, milost tvoje dobróte odvéshé. Uflishi, te profimo, o Bóg! nashe pohlévno molitev, in odpusti nam gréhe, ki se ti jih obtóshimo, de nam dobrótljivo s tvojim odpushtenjem vred mir dodelish.

Škashi nam dobrótljivo, o Gospod! svojo neisrezhenó milost, de naš od vsih gréhov odvéshešh, in od shtrafeng, ktere sa - nje saflushimo.

Bóg! ki te gréh rassháli in pokóra potolashi, osri se milostivo na profhnjo k tebi klizhejózhiga ljudstva, in shibe svoje jése, ki jih sa svoje gréhe saflushimo, od naš odverni.

Všigamogózhni vézhni Bóg! usmili se svojiga flushabnika I., našhiga papesha, in vôdi ga po potu vézhniga svelizhanja, de bo s tvojo pomozhjó, kar je tebi dopadljivo, shelel, in s všo mozhjó stóril.

O Bóg! od kteriga pridejo svéte shelje, dobre misli in pravizhne déla, daj svojim flushabnikom tak mir, ki ga svét ne móre dati, de bodo našhe serza tvojim sapovedim vdane, in po satertim strahu sovrashnikov zhaš s tvojo pomozhjó varni in mirni.

O Bog! ushgi našhe serza s ognjam svojiga svetiga Duhá, de ti

bomo s zhištim teléšam flushili, in s ozhišhenim ferzam dopadli.

Bog, stvarnik in odrešhenik vsih vernih! dodéli dušham svojih flushabnikov in flushabniz odpušhenje vsih gréhov, de milostivo odpušhenje, ktériga so vselej sheléli, po bogabožézhih prošnjah doféshejo.

Sazhni, prošimo, Gospód! s svojim Duham nashe djanje, in sprém-ljaj ga s svojo svéto pomozhjó, de se vse nashe molitve in déla vselej is tebe sazhnó, in is tebe sazhéte tudi v tebi konzahajo.

Všigamogozhni vézhni **Bog**! ki gospoduješh zhes shive in mertve, in se usmilíšh vsih, ktére is vére in dobrih dél sa svoje sposnášh, prošimo te pohlévno, de vsi, sa ktére smo se namenili moliti, ktéri so she pri shivljenji, ali pa so se shé is svetá lozhili, po prošnjah vsih tvojih svetnikov od tvoje dobróte odpušhenje vsih svojih gréhov doféshejo. Po

Gospodu našim Jesusu Kristusu Sinu
tvojim, kateri s teboj shivi in kralju-
je v edinosti svetiga Duhá Bog vé-
komaj. Amen.

V. Bog, uflifhi mojo molitev,

O. In moje upitje naj pride do tebe.

V. Vfigamogozhni in ufmiljeni Bóg naj naš
uflifhi.

O. Amen.

V. In vernih dushe naj po milosti Boshji
pozihvajo v miru.

O. Amen.

Molitve

po litanijah per popoldanji flushbi Boshji ob ne-
déljah in prasniki, ktéri niso matere Bôshje.

K svétimu réshnjimu telésu.

(Kadar je ispostavljeno).

Molimo!

O Bóg! ktéri si nam v prezhud-
nim sakramentu spominj svojiga ter-
pljenja sapustil, daj nam, te prósimo,

svéte skrivnosti tvojiga telésa in tvoje kervi takó zhasiti, de sad tvojiga odreshenja vedno v sebi zhutimo. Ktéri shivish in kraljujesh s Bógam Ozhétam v edinosti svetiga Duhá Bóg vekomaj. Amen.

Sa odvernjenje vsih nadlóg in nevarnost.

Vsigamogozhni vézhni Bóg, nebéhki Ozhe! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe réve in nadlóge. Usmili se vsih vérnih kristianov, sa ktére se je tvój edinorojeni Šin, nash Gospod in Svelizhar Jesus Kristuf, voljno gréshnikam v róke dal, in je tudi svojo drago kri na lésu svetiga krisha prelil. Po tém Gospódu Jesusu odverni, milostivi Ozhe! saflushene shibe, sadanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojfko, kugo, lakoto, dragino, bolésin in shalostne révne zhase.

Vsigamogozhni, vézhni Bóg! usmili se svojiga flushabnika nashiga

papesha I., in vodi ga po pótu vézhniga shivljenja, de bo s tvojo pomozhjó, kar je tebi prijétno, shelel, in s vfo mozhjó stóril.

O Bog, pastir in vishar vsih vernikov! glej milostivo na svojiga flushabnika nashiga shkófa I., ki si ga pastirja nafhe shkofije postavil; dodéli mu, de tistim, zhes ktére je postavljen, s besédo in s djanjem k dobri-
mu flushi, in tako s zhedo, ki mu je srozhená, vézhno shivljenje do-
féshe.

Bog, varh vsih kraljéstev, dodéli svojimu flushabniku nashimu zesarju I., tvojo pomózh, s ktero se sovrashnik premaga, sposnati in zhasiti, de bo, ker je is tvoje vólje zesar postal, tudi v tvojim varstvu vselej mogozhen.

Rasvetli in poterdi v vsm dobri-
m duhovske in deshelfke oblastnike
in gosposke, de naf bodo na vse to
napeljevali, kar samóre k tvoji Bo-
shji zhasi, k nashimu svelizhanju in

k miru in srézhi vsiga kerfhanstva pripomôzhi.

Próximo tudi, kakor hozhefh, de nam je profiti, sa svoje prijatle in neprijatle, sa sdrave in bolne, sa vse shalofne in révne kristjane, sa shive in mertve.

Vsigamogózhni vezhni Bóg, ki gospodujesh zhes shive in mertve, in se usmilish vsih, ktere is vére in dobrih dél sa svoje sposnash, pohlévno te próximo, de vsi, sa ktére smo se namenili moliti, ktéri so she pri shivljenji, ali pa so se shé is svetá lozhili, na prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje dobróte odpushenje vsih svojih gréhov doféshejo.

Dodéli nam, o Bóg mirú! pravo edinost v véri bres vsiga rasdertja in lozhitve. Preoberni nashe serza k pravi pokóri in k poboljšhanju našiga shivljenja. Ushgi v naš ogenj svoje ljubésni. Daj nam gorézhe shelje po vsi pravizhnosti, de ti bomo kakor tvôji pokórni otrôzi v shiv-

ljenji in v smerti prijétni in dopadljivi.

Tebi bódi vedno perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in nasha smert. Daj nam tvojo milost tukaj vshivati, in tamkaj s všimi isvóljenimi dosézhi, de te bomo v vézhnim vesélji in svelizhanji hvalili in molili. To nam dodéli, o Gospod nebéshki Ozhe! po Jesusu Kristusu tvojim ljubim Šinu, Gospodu nashim in odresheniku, ktéri s tebój shiví in kraljuje v edinosti svetiga Duhá Bog vekomaj. Amen.

V. Boshja pomózh ostani vselej pri naf.

O. Amen.

Ozhe nash i. t. d. Zhesheha si Maria!
i. t. d. (petkrat.)

Pésem

per fvéti mafhi.

K sazhétku.

1.

Pred tabo na kolénih
 O Bóg, te mólimo,
 In polni shelj ognjénih
 K tebi sdihujemo.
 Daritev fvéte mafhe
 Ši daj, o Bog, dopaš',
 In sdihovanje nafhe
 Povikfhaj tvojo zhaft!

2.

Ko Jesuf se je lózhil,
 Je per vezherji tam
 Prelomil in isrózhil
 Ta kruh prijatelam,
 Pofvétil je to vino
 Ter ga uzhenzam dal,
 To k mojimu spominju
 Štorite! je pridjál.

3.

Teló je tó, vseмите,
 Teló in moja kri;

Nikdár ne posabite,
 Kaj Jesuf vam stori.
 Sa vaf on hózhe umréti
 (O zhlovek pomni tó!)
 De dá ljudém shivéti,
 De jim odprè nebó.

4.

To nafhe darovanje
 Usem, o Bog, od naf,
 Uflifhi sdiho vanje,
 In nafhe profhnje glaf.
 Teléta fo ozhaki
 Dajali nekadaj,
 Sdaj dari nifo taki,
 Nafh dar je Kristuf sdaj.

H glorii ali flavi.

1.

Zhaft, hvala in hvaléshnoft
 Je tvoja blá in bo;
 Nepokoj in betéshnoft,
 O Bog! odverni jo.
 Daj nam mirú in tebe,
 Bog! vedno dershat' fe;
 U teb' ifkati tebe,
 Vefél' zhaftiti te.

2.

Sa nafhe hudobije,
 Sa naf se pokorish,
 11**

Šmert ta nam gréh odmije,
 Tud' gréha mik pobrífh,
 Bod' hvala svetim Duhu,
 Tud' njemu zhašt gré fhe,
 Sbuduje ferze gluho,
 Švoj oginj v njem ushgé.

Pred evangéliam.

1.

'S uft Boshjih se is-haja
 Svet evangélium,
 V ferzé se nam ufaja,
 Nam rassvetljuje um.
 Bog govori, Bóg vézhen,
 Per Bogú ni lashi,
 O frézhén, trikrat frézhén,
 Katér se ga dershi.

2.

Befede Boshje véra
 Nam kashe pravo pót,
 Gotovo fleso, ktera
 Gré v nebefa od tód'.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naf.
 Daj nam potém veselje
 Šebój na vezhni zhašt.

H kredo ali véri.

1.

Bog Ozhe, mi sposnamo,
 De vse je tvoja stvar,

Kar je in kar imamo,
 Dobróte tvoje dar.
 Od tebe, Ozhe, ide
 Šin rojstva vézhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha fvétiga.

2.

Maria je rodila
 To Boshje détize,
 Devifhtva ni sgubila,
 Ne préd tud potlej ne.
 Nafh gréh je njega vmóril,
 Sa gréh je bil prodán,
 In kakor je govóril,
 Je vřtal on trétji dan.

3.

Na défni rok' Ozheta
 Je v fvétim raji sdaj,
 Šhe pride, to obéta,
 Šamó ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se iside
 Sa svet odmerjen zhař,
 Pové nam, de fpet pride
 Ozhitno fodit naf.

4.

Šoféřko kerřhenikov
 Al' zerkev verjemo,
 Tud obzheřtvo svetnikov
 Sedinfivo v en teló.
 Tud grehov odpufhenje
 Na temu fvetu sdaj,

Shivôta réf vftajenje
Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bóg, dopade tebi,
Kar ti darujemo;
Šzer kruh je sam na febi
In vino sgolj famó;
Pa 's kruha in is vina
Bo kmalo, kar sdaj ni,
Edin'ga tvojga Šina
Teló in prava kri.

2.

To nafhe darovanje,
O Bog! ne sversi ga;
Vse miſli in vse djanje,
Vse ferza, v dar jih na!
O daj, de bomo svéſti
Ti, Ozhe, v vſih rezhéh,
Odvsem s'nad nafhe véſti
Teshilo vſih pregréh.

3.

Vſe nafhe premoſhenje
Vef shivesh in teló,
Blagó in tud shivljenje,
Vſe to naj tvoje bó.
Daj nam po ſvoji vólji
Sdaj desh, sdaj ſolnzhni fej
Pokashe ſe na pólji
Dobróta tvoja nej.

K Ŝanktusu.

1.

Povsdignimo, kristjani,
 Vŝi ŝvojo pefem sdaj,
 Sapojmo ŝkupej sbrani:
 Ŝvet, ŝvet na vekomaj!
 V nebefih in na semlji
 Ŝe vidi njega mózh;
 Nevérzam, Bóg! pojemlji,
 Ovsem jim uma nózh!

2.

De ŝveto luzh, katére
 Dosdaj ne vidijo,
 Ŝposnajo, udje vére
 S nam' tvoje bódejo:
 De zhaŝt mu ŝkup pojemo,
 K nebó ga dá med naf,
 Hrup mu veŝel ŝhenemo,
 S angeljzi vŝi v en glaŝ!

O povsdigovanji.

1.

Molimo klezhijózhi
 Bogá ŝakritiga,
 Oko ga ne raslózhi
 Pa vera ŝnat' ga da.
 Sdaj tukaj bres pogléda
 O Bog! te vidimo.
 Sadofŝi je beŝéda
 De tebe vidimo.

2.

Na léfu nekđaj krisha
 Je Bog sagernjen bil,
 Sđaj, véra naf previsha,
 Je zhlovek tud' fe fkril.
 Ta dar dobróte tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni mifli moje,
 De, Bog, si same umerl.

3.

Naj spere dufho mojo,
 O Jesuf! tvoja kri,
 Dodéli miloft svojo,
 Ti morje milofti!
 Kar sđaj te nam sagerne,
 Naj sgine, o Bog! spred naf,
 Naj enkrat fe odgerne,
 Nam gledat', tvoj obras!

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh fe odkriva,
 Vel'k zhudesh fe godi,
 Gospod fe sđaj ushiva,
 Tud' vera 'ma ozhi.
 Podóba je fzer vina,
 Podóba kruha vfa,
 Ne vid' fe nizh spremina,
 Teló in kri je pa.

2.

O frézhen, kdor verjame,
 De tukaj jagnje je,

Katero nam odvsame
 Tol'k' gréhov butare.
 Le to je jed, to véra
 Krístjane poduzhi,
 (Ljubésni neismera!)
 Od ktere dufha sh'vi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja
 Po vrédnim vshijemo,
 Še smertniga štrafhenja
 Vezh bal' ne bódemo.
 Teshave in britkósti
 Še tift 'ne bode bal,
 Katermu bo v flabósti
 Ta kruh pomozh mu dal.

4.

O Jesuf! zhaft in hvala
 Naj ti povfótna bó:
 Ljubésin nam je dala
 Ljubésin tvoja tó
 Ta vshitek, Bog! teléfa,
 In tvoje té kervi;
 Shivljenje in nebéfa,
 Vefelje v vezhnošti.

5.

Daj tega nam sheléti,
 Goréti všim v njega!
 Daj prav nam ga prejéti,
 Ko pride lozhitba,
 De bodemo s temišim
 Na pot fe vsdignili,

In pa is ferzam zhištim
V nebefa, va-nje fhli.

K ite Missa est.

1

Ker fmo sdaj mafho fvéto
Špodobno flifhali,
Povs'mimo zhašt odpéto
In hvalo s angeljzi.
Dopade naj mu djanje
Odpravljen'ga darú,
Svirk gnade bod' to darovanje,
Nam dolshna zhašt Bogú.

2.

Dershimo pomózh' boshje
Še fkos' in fkos' terdnó,
Le tá naj nam oróshje
Pred všo hudobo bó.
Bres gréha da naj ftáti
Pred sodbo sadnji dán;
Po angeljih naf sbrati,
Na njega defno fran.

Druga pefem

per

sveti mafhi.

Kirje.

1.

Pred ftolam tvoje milofti
 Tvoj verni ljud klezhi:
 In tebe, Bog, v' ponishnofti
 Švojiga ferza zhafii.
 Štor' miloft tim, kater' shelé
 V' folsah oprat laftne dolgé.
 Odpufti ozhe grešnikam,
 In fkashi fe dobrotliv nam,
 Dobrot — liv — nam
 Dobrotliv fkashi fe nam.

2.

Ob dari tvoje fmo prihfli
 Kakor sgubleni fin:
 In kakor ovze fmo safhli,
 Sgubili tvoj fpomin.
 Al Ozhe vfiga ufmiljenja
 Na ferza polne sgrevanja

S' dopadajenjam dol poglej,
 In svojo gnado sopet dej
 In gna — do — dej •
 In gnado sopet dej.

3.

Šmo delo fej vſi tvojih rok,
 In tvoja laſtna ſtvar
 Opri ſlaboſti ſvojih otrok
 Ti velki Goſpodar.
 Sa ſpravo sdej darujemo
 Tvojiga ſinú ſrozhujeſmo
 O Bog, ſkos njega ſveto kri
 Vſe naſhe grehe nam odmi
 Vſe nam — od — mi,
 Vſe grehe nam odmi.

Glorija.

Zhaſt bodi na viſokofſti
 Bogu na vekomaj
 In mir po ſhirokoſti
 Na ſemlji bod' vſelej.
 V' ponishnoſti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe ſgol prejmemo
 Reſhenje iſ nadlog. (dvakrat.)

Evangelij.

Iſ tvojih uſt iſide
 Švet evangelium
 Na dno leto ſe ſnide
 Vſih kriſtjanov um,

Modroft naf fama visha ,
 Refniza naf uzhi:
 Kdor fe pod njo ponisha ,
 Ta frezhen prav shivi. (dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod pred tabo s' trepetanjem
 Te tvoja verna stvar sposna!
 In verje s' shivim spofhtovanjam,
 Na tebe praviga Boga,
 Tud verje v' tvoj'ga ljub'ga fina
 Špozhet'ga od fvet'ga duha,
 Ko Jefova ga korenina
 V' divishkim zvetju je fzvedla. (dvakrat.)

2.

De je prifhel is gol ljubesni,
 Ljudi naf fpravit, Bog! s' tebó,
 De na-fe vsel je vfih bolesni
 Prelil na krishu kri svojó
 De fpet je vftal; pekel premagal,
 Na defnim tebi sdaj fedi:
 De naf bo enkrat vse prevagal
 Šodnik pravizhni vfih stvaru. (dvakrat.)

3.

De fveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno sh' njo:
 De kdor fe k' njim v' folsah perblisha
 Od grehov fpet ozhifhen bo:

Sopet de enkrat bomo vftali
 Vſih ſvetih drushba ſproſi nam,
 De bomo fkupej uſhivali
 Shivlenje vezhno s' Jefufam. (dvakrat.)

Ofrovanje.

1.

Tvoj maſhnik sdaj ofruje,
 Goſpod leté dari,
 S' njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In s ferzam kvifhk puhti.
 Zhift kruh je ino vino
 Sa grehe naſhe dar
 K' tvojiga Œina ſpomino
 Je obloſhen altar. (dvakrat.)

2.

Vsem Bog, leto darvanje
 Dobrotliv Ozhe naſh,
 Omezhi te sdihvanje,
 De nam ſpet gnado daſh.
 Le ſmert in kri preſveta
 Tvojiga ljubga Œinu
 Nam da troſht de bo vseta
 Ta proſhnja gor v' nebú. (dvakrat.)

Œanktus.

1.

Poj: Œveti, Œveti, Œveti,
 Je Bog in naſh Goſpod,
 S' angelzi pojte: Œveti
 Œi ti Bog, Œabaot.

V' nebesih, no na semlji
 Vfo hvalo, zhaft vfelej
 Štvari, Bog! svojih jemlji
 Sdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Vefeli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 Shivo ga vfi sprejmemo
 Njega svojiga Boga,
 Ko nam v' imenu pride
 Gospoda nashiga
 Vef fvet se h' zhafti fnide
 Šinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povsdigovanju.

1.

Poglej o Ozhe s' visokosti
 Vef milostliv na ta altar!
 Ti na -nj postavmo po dolshnosti
 Sdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj sin edini,
 Is sgol ljubeshni darovan:
 Sa naf perfojen umornini
 Štrahno na krishu bil saklan. (dvakrat.)

2.

Šlabosti on vse nafhe nosi,
 De naf perpravi v' sveti raj.
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' s' njim shiveli vekomej,
 Naj te ljubeshen ta ognjena
 Škos profhnje, Jesuf, omezhi,
 De fe ta tvoje smerti zena
 Nad nam nikdar ne sgubi. (dvakrat.)

Agnus Dej.

Poglejte boshje jagne:
 Kak tozhi fvojo kri,
 Kako sdaj glavo nagne.
 Kako sa naf medli.
 On grehe nam odjemlje,
 On nofi vse dolge
 Pokrajne zeze semlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod! jest nifim vredén, (dvakrat.)
 Deb' tebe danf savshil,
 Al rezi de bom vreden (dvakrat.)
 Ter bodem sopet shiv.
 V' duhu tebe prejeti
 Is ferza jest shelim,
 Daj shenin nafh presveti, (dvakrat.)
 De gnado sadobim.

Per konzuzi svete mashe.

Ta ofer fmo konzuzali
 Ta dar je Bog, tvoj Šin:
 Mi fmo vfi fkup sposnali
 Tvojih darov spomin.
 Škos njega fmo prejeli
 Refhenje s' nafhiv ves.
 Sdaj sadnizh nam dodeli
 Švoj shegen is nebef. (dvakrat.)

97 Pred pridigo.

O Jesuf, dufha moja
 Je shejna flifhat' te,
 Ker le beseda tvoja
 Refniza vezhna je;
 Osnani nam povelje
 Shiviljenja vezhniga,
 Besedo, k' nam vefelje,
 Nefkonzhno frezho da.

Tvoj nauk nam tamôto
 Dufh nafhieh rasfvetli,
 In pameti flepôto
 S refnizo rasjafni.
 Šlep zhlovek sam od sebe
 Ne ve, kaj je hudo,
 In dobriga bres tebe
 Šposnal nikol' ne bo.

Beseda tvoja kashe
 V nebefa pravo pot;
 Zhe nafha pamet lashe,
 Naf ona varje smot.
 Le ona da sposnanje
 De vidimo svetost,
 Odverne grefhno djanje,
 Podpira nam flabost.

Oh, ojſtra je, bolezhha,
 In dufho v shivo fkli,
 Ognjena je, gorezha;
 Pa vender tud hladi;

Poterdi vero nafho,
 Oshivlja jo povfod;
 Daj vfelej nam to pafho,
 Te profimo, Gospod!

Je grefhnik marfkatéri
 V nefrezho sam goljfan,
 Miru ne ifhe v veri
 Tizhí v pregreh' safpan,
 Ti k dufhi grefh safpani,
 Ter grefhñika sbudifh,
 Mu pravifh: grefhnik vftani,
 De vezhno ne safpifh!

O de b' befeda tvoja
 Ne vtihnila nikdar.
 O daj, de dufha moja
 Prejema ta tvoj dar;
 Daj v krifh, daj v fkuftnjavah,
 V fkerbeh nam, Bog, ga daj,
 Naf vefeli v teshavah
 Naf pelje v fveti raj.

Osnanenje Marije Devize.

Bod', Marija, pozhefhena!
 Pravi angelj k nji poflan,
 S miloftjo fi obdarjena
 Danfi, ta tvoj vélki dan!
 Miloft boshja je svolila
 Tebe ismed vñih ftvari;

Dvizo te je posvetila,
Med shenami take ni.

Kaj se bošh, Marija, bala?

Bog sa tvojo zhistoft vé;
Šina bodefh fvetu dala,
Jesuf bo njegovo ime.
Velik bo po zelim fvetu,
Boshji Šin fe bo imenval;
In po Davidu ozhetu
Vekomaj bo kraljeval.

Kak fe to sgoditi hozhe?

Mi, Marija, govorish!
Al pri Bog' je vse mogozhe,
Tud zhe dviza bit' shelish.
Lej, Marija svojo teto,
Dolgo ni bla vflifhana,
Le poglej Elisabeto,
S sinam je poshegnana.

Šlifhala je to povelje,
Oftermelo je serzé;

Pa storit' ji je veselje,
Kar Gospod ji sapové.

Lej, Gospodova sim dekla,
Kar sheli, sгоди se naj!

Je Deviza zhistá rekla;
Angelj fe poverne v raj.

Lej, Deviza je spozhela,
Ohranila dvifhki zvet;

Mater' boshje zhašt prejela,
In ofrezhila ves svet.

Boshje zhuda sdaj molimo,
 Boshjo fkrivno premodroft,
 Njega miloft sahvalimo,
 Predobroto in svetoft.

Adventna.

(Is nemfhkiga.)

Vi, oblaki, ga rofite!
 Ali semlja naj ga da!
 Ve nebefa ga pofhljite
 Škôr Svelizharja sveta!
 Milo fo ljudje shihvali,
 V greh in v temi jezhali;
 Bog je bil semljo preklel,
 Greh nebo zhloveku vsel.

Ozhe fe nebefhki vfmili,
 Vidi tolko bolezhin;
 De bi fe ljudje refhili,
 Še ponudi boshji Ŝin;
 Dvizo Gabriel posdravi,
 In Marija zhifta pravi:
 Lej, pokorno je ferzé,
 Kar Gospod mi sapové.

Sgodba sveta in vefela,
 Nam odklene vŝim nebo:
 Lej, Deviza je ŝpozhelela,
 In Befeda je meŝo!

Pred Gospoda pokleknimo,
 Njega milost sahalimo.
 Blagor tebi, grešni svet!
 Jesuf pride greh odvset.

Bratje! dosti she je spanja,
 Glas nebeski klizhe naf,
 Dan se blisha, nozh odganja,
 Sdaj prihaja frezhni zhas.
 Odversimo vso hudobo,
 Oblezimo pa svetlobo.
 De preide grehov nozh,
 In naf vodi boshja mozh.

Ne shivimo vezh pregresfno,
 Svet apostelj naf uzhi.
 Ne nezhisto, ne poshresfno,
 Nevofhljivost naj beshi;
 Naj se vsak pred njim ponisha,
 Kterga prihod se nam blisha,
 De bo s zhistim ferzam vsak
 Le Svelizharju enak.

O Svelizhar! pridi fkorej,
 De se spolni, kar shelim,
 O pernesi mozh od sgorej,
 De se zhisto spokorim,
 Ti pernesi mir nebeski,
 De ga vshiva duh zhlovesfki;
 Daj, de pridem fodnji dan
 Med ovze, na desno stran.

Šveti vezher.

Poglejte zhudo fe godi!
 Kaj more nek' to biti?
 Nebefhki dan o polnozhi!
 To mora kaj pom'niti;
 Lej angelja pred nami ftat'!
 Luzh svetla ga obfega;
 Od grose moram trepetat',
 Povejte, kaj bo 's tega?

Tako pastirji govore,
 Pa angelj fe oglasi:
 Veselje osnanjujem le,
 O frezhni, frezhni zhafi!
 Svelizhar fe nozoy rodi,
 Ni treba nizh fe bati,
 Je vboshin, v jaflizah leshi,
 Lahko ga je posnati.

Saflifhijo nebefhkih trum
 Zhafit' Boga na nébi,
 Veséle mü shenejo shum,
 De fvet otme v potrebi.
 Njih petja glas raslega fe
 Veselo po fhirjavah:
 Mir vam, ki dobre volje ste,
 Bogu zhast po vifhavah!

Pastirji fe rasveselé,
 Ko flifhjo to novizo,
 Do Betlehema hrepené,
 Šposnat' shelje refnizo.

Pogledat pojdmó, pravijo,
 Kar angelji so rekli;
 Teko in se ne vstavijo,
 De k jaflam so pritekli.

Tam Dete vglédajo lepo,
 De ni se mozh nagledat',
 Tak ljubo in tako sveto!
 Shelé mu dopovedat',
 De ljubijo ga is ferza,
 De vse bi radi dali;
 Nauke vse, katere da,
 De bodo spolnovali.

Tud mi sdaj k jaflizam pojdmó,
 In bodmo ga veseli,
 Sahvalo, zhaft Bogu dajmo,
 De smo pomozh prejeli.
 Posdravljen bod', Svelizhar moj!
 V fak rezi sam per febi,
 De si prifhel do naf nozój,
 De b' vezhno bli per tebi.

Terpljenje Jesufovo.

(Is nemshkiga.)

Daj mi, Jesuf, de shaljujem,
 Šmert, terpljenje objokujem,
 K' si ga, Jagnje, ti prestal,
 Grehe sbrifal, milost dal.

Jesuf! daj de tvoje rane
 Naš presunejo kristjane,
 To terpljenje prebritko
 Nam pomozh naj v smerti bo.

Naš odrefhit' smert si svolil,
 Pred Ozhetam trikrat molil,
 Ši kervavi pot potil,
 Kelh terpljenja zhisto spil.
 Jesuf, daj i. t. d.

Tolovaji te obdali,
 Te svesali in peljali,
 Uklenili ti roké,
 Ktere zeli svét dershé.
 Jesuf, daj i. t. d.

Trinogi so te fodili,
 Krishaj ga, hudobni vpili,
 Tepli, bili, de se kri
 Is bolezhnih ran zedi.
 Jesuf, daj i. t. d.

Ternje bôde zhelo tvoje,
 Sa velike grehe moje,
 Tebi, Jesuf, Kralj sveta!
 Zeptar, terst, se v roke da!
 Jesuf, daj i. t. d.

Oh! na krish so te raspeli,
 In na krishu te fhe kleli!
 Oh, sa naš si tolk' terpel!
 In sa našhe grehe umrel.

Jesuf, daj i. t. d.

Našhi grehi so te sdali,
 Tebe, Jesuf, saframvali;

Sa nafh greh tepen si bil,
 In na krishi kri prelit.
 Jesuf, daj i. t. d.

Daj nam tebe le ifkati,
 Švoje grehe objokvati,
 De se tvoja refhnja kri
 Kdaj nad nami ne sgubi.
 Jesuf, daj i. t. d.

Shalofna Mati boshja.

(Is latinfke.)

Shalofna je Mati ftala,
 Še pod krishem mil' jokala,
 Kjer je vifel njeni Šin.
 V shalof je ferze vtopljeno,
 Vfe pobito, prebodeno
 S mezhem dufhnih bolezhin.

O, kaj shalofsi prestati
 Mogla je presveta Mati,
 Ktere Šin je refhil svet!
 Shalofna stoji jokaje,
 Sdiha, gleda trepetaje,
 Kaj nje Šin terpi rasset.

Kdo bi fols ne jel tozhiti,
 Zhe Marijo vglveda biti
 U britkofu, ko je ta?

Kdo preferzhno ne shaljuje,
 Zhe to Mater premifhljuje,
 Ki terpeti tol'ko ima?

Grehe ljudstva nase vseti,
 Vidi, Jesufa terpeti,
 Šhibam vdati se voljno.
 Gleda svojga Šina milo,
 Ki je vse ga sapufilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! sgled ljubesni prave!
 Daj mi zhutit' te teshave,
 Daj mi fols pregrenkih dar.
 Šturi mi ferze se vneti,
 In sa Jesufa goreti,
 De mu bom prijetna fivar.

Šveta Mati! to te profim,
 Rane Kristufa naj nofim,
 Vtifni mi jih u ferze.
 Naj te rane tvojga Šina,
 Nafhij grehoy bolezhina
 Tud mene vshivo fklé.

Daj, de s tabo rad shaljujem,
 Švoje grehe objokujem,
 Dokler tukej fhe shivim;
 Poleg krisha de prebivam,
 In s teboj folse prelivam,
 Š zeliga ferza shelim.

O deviz ufih deviza,
 V shalofsti nam tovarfhiza,
 Daj, de jokam se s teboj;

Šmert de Jesufa oftane
 Meni v ferzu, naj tud rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navsamem,
 In od krisha vef unamem,
 Kristufu de bom udan.

Dufho vneto in gorezho
 Varuj, Mati, u nefrezho,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvojga Šina krish me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomozh in milost daj.
 Ko bo smert felo sadéla,
 Daj de bo takrat prejela
 Dufha moja sveti raj.

Velikonozhna.

(Is nemfhkiga.)

Svelizhar gre is groba
 Ob mozh je smert, trohnoba!
 Velikonozhno jagnje bil,
 Je same drago kri pretil.

Alleluja!

Otet je zhlovek, réfhen!
 In v bresdno fatan trefhen!
 Šmert nima svojga sêla vezh,
 Odpert je grob in kamen prezh!

Alleluja!

Odrešhil je ozhete
 Veliko zhafa vjete;
 Zhaštito jih pelja febo
 V saperto s greham pred nebo!
 Alleluja.

O, kak se fvetjo rane
 Nevsmiljeno mu dane!
 Vefelje angeljsko verfhi,
 De smert je mertva naf uzhi.
 Alleluja!

Je terdna nafha vera,
 Refniza jo podpera:
 Svelizhar je od smerti vftal;
 Tud naf ne bode grob konzhal.
 Alleluja!

Le kratka nozh bo v grobi,
 Ker angelj kmal' satrobi;
 Telo tud potlej popeljá
 Svelizhar v raj, in smert nehá.
 Alleluja!

Dopolnit nafhe shelje,
 Perpraviti nam vefelje
 Grefh ti, Svelizhar, pred menoj,
 Prifhel bom, upam, tud sa t'boj.
 Alleluja!

Shivljenje ponoviti,
 Tako v nebo daj priti,
 Kjer per Ozhetu ti sedifh,
 In vftim pravizhnim lon delifh.
 Alleluja!

Pred sodbo bom postavljen,
 Po svatovski napravljen,
 S kervjo bom Jagnjeta opran,
 Med tvoje svate svat odbran.
 Alleluja!

Alleluja! Alleluja!
 Alleluja! Alleluja!
 Po tvoje, Jesuf, bratam brat,
 Daj tudi nam od smerti vstaj',
 Alleluja!

Krishev teden.

(Is nemshkiga.)

Bog, kter gresnike shtrafujesh,
 In pravizhne sveljajesh,
 V nebu ti nad nam' shivish,
 Shugash, tepesth in krotish.
 Slifhi naf, stvari uboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Sdrave, v miru naf ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan!

Slednji dan naf is dobrote
 Preskerbifh lahko firote;
 Ši mogozhin Gospodar,
 In fkerbifh sa vfako stvar.
 Slifhi naf, i. t. d.

Ti daješ stvarém shiveti,
 De gre desh, in solnze sveti,
 De polje lepo zvete,
 Shito upanje daje.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Zhe shivali nam fhkodljive
 Pridejo na vert, na njive,
 Tvoja volja je tako,
 Šlushimo fi s greham to.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Zhe od neba le deshuje
 De nam shivesh potonjuje,
 Pride to is tvojih rok,
 Savolj fpazhenih otrok.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Zhe poleti sa vrozhino
 Vsame tozha nam poljnino,
 De selen'ga vidit ni,
 Šmo pregreghili fami.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Zhe gromi, fe krishim blifka,
 De fe vsak oftrafhen stifka,
 Greghnik tvojo mozh sposna,
 V svojih grehah trepeta.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Svojo mozh prav pokasati
 Hotel fi Egiptu dati
 Rodovitnost fedem let,
 Ino fedem lakot spet.
 Šliffhi naf, i. t. d.

Israelze si poſvaril,
 S dolgo fuſho jih udaril,
 Ko je Ahab kralj njih bil,
 Deſh tri leta ni rofil.
 Œliſhi naſ, i. t. d.

Je nebo ſaperto bilo,
 Polje ni deſhja dobilo,
 Israel je malikval,
 Ti pa, Bog! ga obikval.
 Œliſhi naſ, i. t. d.

Pa Elija ſi ohranil,
 Zhudno lakoti ubranil,
 K' je ſatirala ſtraſhno
 Zelo Judovſko ſemljo.
 Œliſhi naſ, i. t. d.

Ker ſe ljudſtvo ſpreoberne,
 Œhibe tvoje ſi odverne,
 Ko Elija proſ' ſa nje,
 Kmalo doſt deſhja dobé.
 Œliſhi naſ, i. t. d.

O Bog, tudi naſ ſe vſmili!
 Ki ſmo te mozhno ſhalili,
 Kader bodeſh tepel naſ,
 Vliſhi proſhnje tiſti zhaſ.
 Œliſhi naſ, i. t. d.

Tebi v voljo ſe zhmo ſdati,
 Œvoje polje obdelvati,
 Ti odpri roko, Goſpod!
 In napolni naſ dobrot!

Šlifhi naf, fivari uboge,
 Odverni nam vse nadloge,
 Sdrave, v miru naf ohran',
 Daj nam kruha vsaki dan.

Binkofhti.

Prid', sveti Duh! aposteljniam dan,
 Ker si bil danfi vanje poslan,
 De zhuda boshje pravijo,
 Šovrashnikam se vstavijo.
 Prid', sveti Duh! te prosi kriftjan.

Prid', sveti Duh! daj svoje dari,
 In jih med svoje verne rasli;
 Refnizo de poslufhajo,
 In nje fladkost okufhajo.
 Prid', sveti Duh rasfvetli naf ti.

Prid', sveti Duh! omezhi ferze,
 Sashgi nam v ferzih svete sheljé;
 Ljubit', kar je pravizhniga,
 Še varvati krivizhniga.
 Prid', sveti Duh! ljubesni sveté.

Prid', sveti Duh! podpiraj flabofst,
 Poterdi v ferzih pravo svetofst;
 Daj, de se ne spodtaknemo,
 V ljubesni ne premaknemo.
 Prid', sveti Duh! ti nafha krepkofst!

Prid', sveti Duh! ti svesti vodnik!
 Vefelje nafhe, nafh pomozhnik!
 O, vòdi naf do vezhnofti,
 Perpelji naf do frezhnofti.
 Prid', sveti Duh! ti nafh poterdnik!

Šveto refhnje Telo.

(Is latinškiga.)

Prasnika fvetiga
 Danf vefelimo fe,
 Prav is unetiga
 Šerza naj hvala gre.
 Štaro preide naj,
 Vfe novo bodi sdaj,
 Mifli, djanje vsak prenavljaj.

Danfi prasnujemo
 Sadnje nozhi fpominj,
 Ker fe fpomnjujemo
 Kako je boshji Šin
 Švoje prijatle sbral,
 Jagnje jim jesti dal
 S tem sapoved judov dostal.

Vzhenzi savshivajo
 Velikonozhno jed,
 Sadnjizh dobivajo
 Refhnje Telo prejet'.

Jesti jim ga daje,
 Pa rasdeli se ne;
 V fak posebej zelga prejme.

Kadar prejamejo
 Šlabi njega Telo,
 Še ga navsamejo
 Mozh jim je prava to,
 Kelih jim tud srozhi,
 Da jim ga in veli:
 Vsi ga pite, moja je Kri.

Tak je postavljeno
 Njega Telo u dar,
 Dufham perpravljeno,
 De ga savshiva stvar.
 Mafhniki to floré,
 De od njega shivé,
 In ga vrednim vernim delé.

Sdaj od nebeshkiga
 Kruha nafh duh shivi,
 Š kruha zhloveshkiga
 Še nam prav Bogu sturi.
 Zhudi se, o kristjan,
 Jesuf je vsm jed dan,
 Bod' si reven in sanizhvan.

Dansi te profimo,
 Trojni, edini Bog!
 V ferzih te nosimo,
 Vari naf vsih nadlog;
 Shivi naf flabe sdaj.
 K tebi nam priti daj,
 In te vshivat na vekomaj.

Pred f. refhnim Telefam.

(Is nemshkiga.)

Pridi molit, o kristijan!
 Od ljubeshni svete vshgan,
 Kjer je Jeshuf v Sakramentu
 Is ljubeshni dan.

Tukej fo fveté rezhi:
 Jeshufa Telo in Kri;
 Dufha, ktera njega vshiva,
 Še ne pogubi.

Bod' zhesfhen Odrefshenik!
 U nadlogah pomozhnik,
 Svojim vernim, tebi svestim
 Varh in uzhenik.

Pofvezhuj naf ti saref,
 Zhudapolni kruh s nebes!
 Ti otmi naf vfih nevarnost
 Dufh ino telef.

Špokorjenja daj folsé.
 Grehov sbrifhi nam dolgé;
 Vera, upanje, ljubeshen
 Naj u naf goré.

Kader umerje telo
 Vsemi dufho ti v nebo,
 De fe bomo vefelili
 Vekomaj s tebo.

Šveto Šerze Jesufovo.

(Is nemfhkiga.)

Tam v Kruhu vse svetofiti,
 Nebefhkiga fladu,
 V saftavi in skrivnofiti
 Ljubefni in miru
 Šposnano, hvaljeno,
 Zhefheno, ljubljeno
 Naj Jesufovo ferze
 Od vsih naf vedno bo.

She pred naf je ljubilo
 Šerze Svelizharja,
 Bo vse nam dodelilo,
 Kar tukaj profmo ga.
 Šposnano, i. t. d.

Štoji nam v fim odperto
 Ufmiljeno Šerzé;
 Špokorno in rasterto
 Tud miloft upat' fmé.
 Šposnano, i. t. d.

V Šerza presveti rani,
 Ki nam odperto je,
 Še nafhim dušham hrani
 Švet mir, svelizhanje.
 Šposnano, i. t. d.

V to Šerze sakleniti
 Še hozhmo sadnji zhaf,
 K' bo hotel Jefuf priti
 Šhe v' Sakramentu v naf.
 Šposnano, i. t. d.

O Jesuf! naj omije
 Nas Œerzà tvojga Kri,
 Nej grehe nam pokrije,
 In miloŒt dodeli.
 Œposnano, i. t. d.

Zhaft Marie.

O Marija! lepŒi zvet!
 Ko je kdaj imel ga Œvet,
 Od Boga smed vsih Œi sbrana,
 Mati miloŒti nam dana,
 De pred Jesufam ŒojŒih,
 GreŒnikam pomozh deliŒih.
 Œveta Mati vsih dobrot!
 Œpomni Œe naŒ, revnih frot,
 V ferzu maternim naŒ nòŒi,
 In pred Bogam Œa naŒ pròŒi;
 On Œ veseljem vŒe Œturi,
 Kar ga profiŒih, Mati, ti.
 Nam pomozh, Marija, daj,
 De poboljŒhamo Œe sdaj;
 PròŒi boŒhjiga Œodnika,
 Njega miloŒt je velika,
 De nam on odpuŒtil bo
 Œturil miloŒtno Œodbo.
 GreŒnik! grehe objokuj,
 Vredno Œanje ŒadoŒtuj;

Zhe fe bomo spokorili,
 Ino Jesufa ljubili,
 Bo Marija sadnji zhaſt
 Miloſt ſklizala zhef naſ.

Sahvalna.

Hvala bod' Goſpod Bogu!
 Vſe ſtvari ga sdaj molite!
 Œtvarnika, dobrotnika
 In Ozheta ga zhaſtite!
 Kerub, Seraf mu pojo,
 Hvali ſemlja in nebo.

Œveti, ſveti, ſvet' Goſpod!
 Vſe je polno tvoje hvale;
 Trume ſvoljenih, o Bog!
 Vezhno zhaſt ti bode gnale;
 Vſi ſvetniki te zhaſté,
 Vſi pravizhni te flavé.

Zhêſhen bodi trojni Bog!
 Ozhe, Œin in ti Duh ſveti!
 Zerkve tvoje nauk veſ
 Moramo ſveſto verjeti;
 Jeſuf Kriſtuſ, boſhji Œin
 Je ſapuſtil ga v ſpominj.

O preljub' Svelizhar naſh!
 Kolka je ljubesen tvoja!
 V grehe ſim bil ſakopan,
 Revna je bla duſha moja,
 Ti pa prideſh k nam na ſvet.
 Œmert, pekel in greh ſatret.

Vezhni Bog, in kralj nebes
 Še ponisha brat nam biti;
 Nam shivi in nam vmerje,
 Nam nebefa saflushiti;
 Njega sveta refhnja kri
 Nas ozhifti vse ljudi.

Na defnizi boshji sdaj
 Ga s'he imamo pomozhnika,
 Šodnji dan ga grefhnik bo
 Vidil ojstriga fodnika,
 Miloft, grefhnik, le dobifh,
 Dokler s'he na svet' shivifh.

Jesuf bod' usmiljen nam,
 V flushbi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo daš sa nas,
 Greh konzhaj, per nas oftani;
 Pêlji nashe dushe v raj
 Délesh svoljenih nam daj.

Švoje ljudstvo frezhno stur',
 Sdaj in vselej nas obvari;
 Obdaruj in povikfhuj
 In svelizhaj svoje stvári!
 Hvalo bomo peli ti
 Tukaj in u vezhnosti.

Milostljiv nam bodi danš,
 Pota v grehe nam sagrađi;
 Šveti in preljubi Bog!
 Daj de sturmo dobro radi.
 V tebe upamo vsak zhaš,
 De ne bofh savergel nas.

Špokorna.

Vezhno frezhno je shivljenje,
 Zhe je greha sadolshenje,
 Ljubi Ozhe ti odvsel,
 Te otroka spet sprejel.

Greha rane nam sazeli,
 Milost, o Gospod, dodeli;
 Milost profi sa dolgé
 V grehah shalofno ferzé.

Oh, pogosto ref fim padal,
 Vedno greh na greh nakladal;
 Grehov vezh, ko lás imam,
 Oh, grehnil fim, sam sposnam.
 Greha rane i. t. d.

Shalost, grosa me obdaja.
 Štrah po udih me sprehaja;
 Mir je sginil is ferza,
 Greh vefelja vezh ne da.
 Greha rane i. t. d.

Sginila tolashba moja,
 Ki jo da ljubesen tvoja,
 Kjer fim se bres vsfga strahu
 Tvojga imenoval Šinu.
 Greha rane i. t. d.

Al me hozhefh tud savrezhi,
 Zhe v ljubesni sdaj gorezhi
 Teb' moj duh obljubo ftri,
 In se greha fpokori?
 Greha rane i. t. d.

Ne pravizhniga osdravit,
 Le sgubljenja k feb' pripravit,
 Šerzhno najdenga objet
 Ši prifhel s nebes na svet
 Greha rane i. t. d.

Magdaleno pred nogami
 Vidish sdihovat' s folsami,
 Vidish jokat' tam na tleh,
 Odpustish ji velik greh,
 Greha rane i. t. d.

Zhe jest serzhno sdaj shaljujem,
 Angelze rasveseljumem;
 Me v prijatla spet sprejmó,
 Zhe imam folsno oko.
 Greha rane i. t. d.

Štrit' pokoro fim odlafhal,
 Ti pa, Ozhe, si sanafhal;
 Tvoji jesi de vbeshim,
 Še poboljšhat prez shelim.
 Greha rane i. t. d.

Danf je dan sposnati smoto
 Danf me vabish grefhno froto;
 Danf tud klizhe revna stvar,
 Ne saversi je nikar!
 Greha rane nam sazeli,
 Milost, o Gospod dodeli;
 Milost profi sa dolgé
 V grehah shalofno ferzé.

Vera, upanje in ljubesen.

Shivo verjem, terdno upam,

Šerzhno ljubit' te shelim.

Daj mi, Bog, tvoj glaf sprejeti,

Smotam pa ferze sapreti;

Sej is rok ljubesni tvoje

Je prifhlo shivljenje moje.

Vero, upanje povikfhaj,

De v ljubesni vef gorim.

Shivo verjem i. t. d.

Zhe tud zel fvet v smote sajde,

V tebi fe refniza najde;

Teb' ni fkritga, Bog presveti,

Bres fkerbi ti smem verjeti.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

Tri perfhone fo v fkrivnosti,

Le en Bog u svoj' svetosti;

V bistvu fo mozhi enake,

Zhudne dela fo od vfake.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

V tebe, Ozhe, na vishavah

Bom saupal u teshavah;

Tvoja roka me podpéra,

Zhe me fvet, pekel satéra.

Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.

Jesuf, tvoje odreshenje

Naj me varje v pogubljenje;

Je nebefa odklenilo,
 Upanje nam uterdilo.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Ti me, sveti Duh, podpéraj
 Štrah u ferzi mi satéraj;
 De fe vterjen ne preganem,
 Shiv ud Jesufov oftanem.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 V tebi, Bog, fe veseliti,
 Tebe vekomaj zhaftiti,
 V dobrih delih hozhem rafti,
 Tebi v vsih rezheh dopafti.
 Vero, upanje i. t. d.

Shivo verjem, i. t. d.
 Tebi hozhem sveft oftati,
 Švet naj shuga me konzhati,
 Le do tebe zhem hiteti,
 In s veselim ferzam peti:
 Ljubi Ozhe! tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Shivo verjem, i. t. d.
 Kader ura mi odbije
 In me tamni grob sakrije,
 Ko trohljivost shvot rasdere,
 Naj fe v mojim ferzu bere:
 Ljubi Ozhe, tebe ljubim,
 Tebe ljubit' hrepenim.

Poflédnji dan.

Štrafhin dan bo dan plazhila,
Semlja fe bo v prah sdrobila,
Prizha David in Šibila.

Grôsin ſtrah bo ſvet obdajal,
Kadar bo fodnik prihajal,
K ojſtri fodbi zhlovek vſtajal.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K fodbi priti jim veleti.

Šmert, natura bo ſtermela,
Kadar bode ſtvar oſh'vela,
K boſhjimu fodniku h'tela.

Bukve bodo perneſhene,
Dela bodeſh bral ſturjene,
Dobre vſe, in nepoſhtene.

Bo fodnik tedaj ſe vſedil,
Vſe, karkol' je kdo naredil,
Zeli ſvet bo tiſtkrat ſvedil.

Reveſh, kam ſe zhem podati?
Kje prijatla tam iſkati?
Komaj dobrim bo obſtati.

Kralj neſmerne viſokofſti!
Reſhiſh ſvoje brës vrednoſti,
Reſhi v moji me ſlaboſti.

Špomni fe, o Jesuf mili!
De fo same te vmorili,
Profim, tifti dan fe vfmili!

Trudin hotel fi hoditi,
Same svojo kri prelitl;
Daj k svelizhanju to biti.

Daj te iméti pomozhnika,
Nafhih dufh Odrefhenika,
Predenj vidmo te fodnika.

De fim kriv, to fam sprizhujem,
Šam pred sabo fe framujem,
Pa sanefi, Bog! sdihujem.

Rane grefhnize sazeli,
Tolovaja fi svefelil;
Meni upanje dodelil.

Nifim vredin odpufhanja;
Vender, Bog pomilovanja!
Varuj v ogenj me jokanja.

Med ovzé me den' ovzhizo,
Refhi smed koslov frotizo,
In poklizhi na defnizo.

Ko savershene preklete
Pahnil v ogenj bofh ujete,
Dêni me takrat med fvete.

Šlifhi profhnjo, Bog! pohlevno,
Dufho glej pobito, revno;
Škerbi same ftvar nevkrevno.

Dan jokanja, polin straha,
 Ko bo zhlovek vstal is praha!

Naj mu njega hudobije
 Milost tvoja, Bog, omije

Daj jim Jesuf, nash pastir,
 Vezhni pokoj, vezhni mir.

Pristavik.

Prava véra.

„Bres vére ni mogózhe Bogú dopasti.“ Hebr. 11.

„En Gospod, en Bóg, en kerst, en Bóg in Ozhe vsih!“ (Efes. 4.) sakaj nobeno drugo imé pod nébam ni dano ljudém, v ktérim bi mogli svelizhani biti, (Djanje apoft. 4, 12) kakor imé Jesuf. Kakor je pa lé en fam Jesuf Kristuf, tako je tudi ena fama prava kerfhanska zerkev, ktere vidna vikshi glava je rimski papésh, ki je naslednik svétiga Petra in naméstnik Kristufov na semlji. Tej zerkvi je Kristuf obljudil, per nji ostati do konza svetá (Mat. 28, 20.); tej zerkvi je Kristuf svetiga Duha obljudil, de jo uzhi „vso refnizo.“ (Jan. 16, 13.) Ona je tadaj steber in terdnjava vse refnize (2. Tim. 3, 15.), in svéti Krisostom pravi, de bo poprej ogenj solnza v-gafnil, kakor bo rimska katoljshka zerkev od prave vére odstopila.

Veséli se tadaj, o Katoljzhan! de si ud prave, famo svelizhajózhe zerkve, in

rêzi vezhkrat s fveto Teresio: **O**trok katoljfhke zerkve sim! — Veruj terdno in nedvomno, kar katoljfhka zerkev sapoveduje verovati, naj je v fvetim pismu sapifano ali ne. Sakaj veliko rezhi apofteljni nifo sapifali, ker fo jih famó s ufmi uzhili. Veruj tó vse, ne, ker to tvoja pamet sapopade, (sakaj kako malo boshjih fkrivnoft sapopade flabi zhlovek!) ampak sató, ker te uzhi katoljfhka zerkev, ktero fveti Duh vódi, de fe ne móre smotiti. Ne premifhljaj s ofhabno vedosheljnoftjo naukov fвете vére; sakaj kdor velizhaftvo sapopafthozhe, pod njim omaga. (Pregov. 25, 17.) **S** neverniki, s pofvétnimi modrijani, s sanizhevavzi vére, ali s takimi, ki fo druge vére, fe prevezh ne pezhàj; tudi tazih bukev ne bêri, ktére soper katoljfhko véro uzhé. Hodi rajfhi h katoljfhkim duhovnam, in daj fe jim poduzhiti — v fhóli — v pridigah in kerfhanfkih naukih — v fpovednizi. Samorejo ti tudi lépih bukev nafvetovati, de jih beresh. Tudi fe ne framuj, vzhafi katekifem ponovljati, sakaj vezh dobriga in lépiga je v njem, kakor v ftó pofvetnih bukvah.

Grêh je is sanikernofti v naukih fвете vére nevéden oftati. Gorjé pofebno ftarfham in goshpodarjam, kteri, ki fo fami nevédni, tudi fvoje otróke in podloshne v ne-

védnosti pušté rafti! — Pa tudi ni sadofti, katoljfhki nauk vediti in verovati; tudi pokasati fe móra, to fe pravi, ozhitno fe mora pokasati, in s délni vére, namrezh s prejémanjem svétih sakramentov, s obifkovanjem zérkve, s molitvijo in s pobóshnimi delmi fe mora katoljfhka véra na snanje dajati. „Kakor je telo bres dufhe merto, tako je tudi vera mertva bres dobrih dél.“ (Jak. 2, 26.)

Vfakimu zhlovéku, kadar fe paméti savé, je treba vediti in verovati, de bo svelizhan:

1. De je en Bóg.

2. De je Bóg pravizhen sodnik, kteri dobro plazhuje in hudo fhtrafuje.

3. De fo tri Boshje ofébe, eniga bitja in ene nature. Ozhe, Šin in svéti Duh.

4. De je druga Boshja ofeba, Bog Šin, zhlovek postal, naf s svojo smertjo na krishi odreshiti in vezhno svelizhati.

5. De je zhlovéfhka dufha neumerjózha.

6. De je gnada Boshja k sveli-

zhanju potrebna, in de bres gnade Boshje zhlovek nizh sa vézhno shivljenje saflushenja vrédniga ne more storiti.

Dalje mora katoljfhki kristjan tudi té rezhi véditi, in velik greh bi bil, zhe bi jih is sanikernosti ne vedil, namrezh:

1. Apostoljsko véro.
2. Gospodovo molitev.
3. Desét Boshjih sapoved in pét zerkvénih sapoved.
4. Šedem svétih sakramentov.

Apostóljska véra se móli:

Verujem v Boga Ozheta vsigamogózhniga, stvarnika nebés in semlje. In v Jesusa Kristusa Šinu nje-goviga, ediniga Gospóda nashiga. Ktéri je spozhét od svétiga Duhá, rojen is Marie Devize. Terpel pod Ponziam Pilatam, krishan bil, terpel, umerl in v grob poloshen. Dôli je shel pred pekel, trétji dan od mertvih vstal. Gôri je shel v nebésa,

sedí na desnizi Boga Ozhéta vsigamogozhniga. Od ondód bo prishel sodit shive in mertve. — Verujem v svétiga Duhá, svéto katoljshko zerkév, gmajno svetnikov, odpushenje gréhov, vstajenje mesá in vezhno shivljenje. Amen.

Gospódova molitev se tako móli:

Ozhe nash, ktéri si v nebésh. Posvezhenó bódi tvoje imé. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Sgôdi se tvoja vólja, kakor v nebésh, tako na semlji. Daj nam danaf nash vsakdanji kruh. In odpušti nam nafhe dolgé, kakor tudi mi odpushamo svojim dolshnikam. In naf ne vpelji v skushnjavo. Temuzh réshi naf od hudiga (od slega). Amen.

Angeljko zhefhenje se tako móli:

Zhefhena si Maria, gnade polne
13**

Gospod je s tebój. Shegnana si med shenami in shégnan je sad tvojiga teléfa, **Jesuf. Švéta Maria, mati Boshja**, prôsi sa naš gresfnike, sadaj in ob našhi smertni uri. **Amen.**

Defét sapoved **Boshjih**

in

pét zerkvénihi sapoved,

glej spredaj: „Sprashevanje vesti, kjer jih najdefh stran **67** in **76**.”

Švéti sakramenti so:

1. Švéti kerst.
2. f. birma.
3. f. réshnje teló.
4. f. pokóra.
5. f. poslednje ólje.
6. f. masfnikovo posvezhenje.
7. f. sakon.

De bi v véri zeló nevedni ne ostali, bi dobro bilo, zhe bi starfhi in gospodarji fkerbéli, de bi njih otrozi in podlósni vfako

jutro rasun vére, ozhenafha in zhefhena fi Maria, tudi defét Boshjih in pet zerkvénih sapoved in svete sakramente glasno molili.

Pôftna sapoved.

She pervima zhlovékama v raji je Bog poftna sapoved dal, ker jima je sapovedal, fadja eniga drevéfa ne jésti. Po ftorjenim gréhu je bil poft navadna pokóra. Judje fo iméli fvoje poftne dni; Jefuf in apofteljni fo fe poftili. Pervi kristiani fo se posebno ojftró poftili, pred vsmi pa tifti, kateri fo se pokorili. Danafhnji dan je zérkev poftno sapoved slo olajfhala; pa vunder je ljudjé ne fpolnujejo. V marfikterih hifhah pa nanjo malo ali fhe zlo vezh ne porajtajo. Oh, ali fo taki zeló posabili, de mora vfe shivljenje kristiana pokora biti? Ali mar menj grefhimo, kakor fo prvi kristiani grefhili? Ali fmo morebiti preflabi, de bi nar manjfhiga pofta preftati ne mógli? Škufhnja uzhi, de ne poft, ampak nesmernoft tako veliko ljudi pomori. — Jefuf je mogel na krishi tolikfhno shejo terpéti, ti pa bi fi ne hotel nizh pertergati, kar se tvojim gerlu perleshe? O mehkushni zhlovek! sakaj fi tako mozhán v gréhih, in tako flab v poftu?

Nihzhe ne fmé rezhi: „To je lé zerkvena sapoved; sakaj zérkev imá od

Kristufa oblást, vernim vezh rezhi prepovedati ali pa sapovedati; kar tadaj sapové, stori v Boshjim iménu.“ Kdór vaf poslusha, je rékel Jesuf aposteljnám, mene poslusha, in kdór vaf sanizhuje, mene sanizhuje. „In na drugim kraji govori Kristuf: Kdor zerkve ne poslusha, ga imaj kakor ajda in zolnarja.“ Gorjé tistim starsham, gorje tistim gospodarjam in gospodinjam, kateri is nemarljivosti ali sanizhevanja po ajdovsko gospodarijo, in ne pugublajo famo febe, temuzh tudi dushe svojih otrók, shlahtnikov in podloshnih! Gorjé vsm, kateri s prelomljenjem postne sapovedi zeló drusim ozhitno pohujshanje délajo in zerkev sanizhujejo! Kdór ne móre zéle postne sapovedi dershati, kakor je postavljena, mora fáj toliko storiti, kolikor samore, in druge poboshne dela mora opravljati (molitve, dela ljubésni, almoshino); ktere mu spovednik naloshi. Tudi se kristjanu spodóbi, v fák postni dan si kaj pritergati, in ufta, ktere le po dobrih in svoljenih jedéh mika, s tem premagovati, de je sprofto in menj dishézho jedjó sadovóljen. S tem teléšnim pôstam se mora tudi dushni post sdrushiti, namrezh, hude nagnjenja in strasti se morajo saterati, jesa, jesizhnoft, ozhi se morajo bersdati, s eno besédo, greha se je varovati.

Duhovne orôshja.

Pomózhki soper gréh fploh fo:

1. Vezhkrat in dobro svojemu fpovedniku gréhov se fpovédati in duſho s ſvetim obhajilam vterditi.

2. Šlednji dan svojo veſt ſprafhati in popolnoma grévengo obuditi.

3. Poſtopanja in hudih druſhin ſe varovati.

4. Pridigo paſljivo poſluſhati.

5. Duhovne bukve brati.

6. Pridno moliti in tudi podnévi Bogá vezhkrat klizati.

7. Prizhijózhnoſti Boſhje in ſvetiga angelja varha ſe pridno ſpominjevati.

8. Na ſhteri poſledne rezhi: ſmert, ſodbo, pekel in nebéſa ſe vezhkrat ſmiſliti.

9. Kriſtuſovo terpljenje premišljevati, ali vſaj kriſhaniga Svelizharja vezhkrat poboshno pogledati.

10. Poſtiti in premagovati ſe, ozhi, uſheſa, jeſik, roke dobro varovati.

11. Déla ljubésni in uſmiljenja opravljati.

12. Škuſhnjavam kój v ſazhetku soperſtati.

Poſébni pomozhki soper nezhiſtoſt, ktera ſe vedno bolj po ſemlji raſſhirja, fo:

Satri kój nezhiſte miſli in ſheljé; sa-

kaj té fo she velik gréh, zhe jih radovóljno imáfh. Kadar te taka fkuſhnjava obide, poglej v nebó, in rezi ſam ſebi: Nizh nezhiſtiga ne more v nebéſa priti. Ne, ne! rajſhi zhem umréti, kakor greſhiti! Jeſuf, Maria, pridita mi na pomózh! — „Varuj ſvoje ozi, de ſe ne osérajó predersno in poſheljivo; varuj ſvoje uſhéſa, de ne poſluhajo nezhiſtih pogovorov; varuj ſvoj jeſik, de nizh neſpodóbniga ne govori; varuj ſvoje roké, de nizh hudiga ne ſtoré! Sakaj nezhiſti pogledi, pogovori, poljubki (kuſhljeji) dotikljeji, objémki fo shé gréh in kmalo v vézhi gréhe ſapeljejo. — Ne pôj dvoumniſ neſpodobniſ péſem, ne beri gerdiſ bukev, ne hodi na pléſ, ſakaj tukaj pijeſh ſladki ſtrup, ki tvojo duſho umori. —

S oſébami drusiga ſpóla bódi módriga, reſnóbniga in framoshljiviga ſadershanja; ſakaj Bóg je per tebi, ki vſe vidi! — Béſhi is prilošnosti in nevárnosti h grehu; ponozhi ne vaſúj in ne bódi nikoli ſam s oſébami drusiga ſpóla; kój, kój opuſti njih druſhino; ſakaj kdor nevarnoſt ljubi, v nevarnoſti pogine. — Bódi framoshliv ſam ſ ſebój, in ſpomni ſe, de je ſvétí angelj varh povſod per tébi; v ſvoji obléki bódi poſhten, ſakaj napúh gré pred padeſhem. — Premišljuj vezhkrat krishaniga Jeſufa; ali niſo poſebno gréhi nezhi-

stofti njegoviga devifhkiga teléfa tako ras-
 mefarili? — Perporôzhi se materi Boshji,
 nar zhistejfhi devizi; ftóri s privoljenjem
 fvojiga fpovednika od zhaſa do zhaſa ob-
 ljubo zhiſtofti; zhaſti tudi fvetiga Joſhefa,
 fvetiga Janesa evangelifta in angeljfkiga
 mladénzha Alojsia kakor patrona zhiſto-
 fti. Premifhljuy vezhkrat zhaſt, ktero zhiſti
 v nebéfih vſhivajo. Pervi fo pred Boshjim
 fedeshem; povfód fpremljajo Jagnje Bosh-
 je, kamor gré; novo pésem pojejo, ktere
 drugi fvetniki péti nesnajo. — Premifhljuy
 ſtraſhne martre, ktere nezhiſtniki v peklu
 terpé. Njih ogenj ne vgafne, njih zherv
 ne pogine! Oh, kako ſtraſhno je, ſavoljo
 kratkiga meſniga veſelja v vézhnim ognji
 terpeti! — — Pojdi na kako pokopalifhe!
 poglej grobe! Koliko trupel tam trohni, ktere
 fo ſe nekadaj s fladnoſtjo pregreſhile; ſdaj
 fo ſhivesh zhervov! — Ali kjé fo njih du-
 ſhe? Pred ſtol vézhniga ſodnika fo priſhle,
 in kakó ſtraſhna ſodba jih je ſadéla! —
 De tej ſtraſhni ſodbi odideſh, ſe vojkúj s
 meſam in s kervjó, pokôri ſvoje teló in
 ſhivi fpokorno. Sakaj mehkushnoſt,
 neſmérnoſt in veſelje fvetá fo pot k
 nezhiſtofti. Varuj ſe nezhiſtofti! Nizh
 nezhiſtiga ne pride v nebéfihko kra-
 ljéſtvo! Nebéfhkiga kraljéſtva ne bo-
 do gledali ne nezhiſtniki ne preſheſh-

to vavzi! Blagor jim, kateri so zhištiga ferzá, ker bodo Bogá gledali!

Prav dober in lohek pomózhek se popolnoma poboljšhati.

Prav dober pomozhek, hudobije in hude navade satréti in kerfhanške zhédnosti dofézhi, je tako imenovano posebno sprashevanje vesti. Posebno sprashevanje vesti se pa imenuje sprashevanje zhes posamefne gréhe ali zhes samujenje kake zhédnosti. Sveti Krištofom pravi: „Prosim vsaziga vas, kateri sposná, de je eni hudobiji bolj podvershen, kakor drugi, de naj se posebno pridno persadéva, to hudobijo v svojim ferzu satréti.“ In she dalje govori: Oputimo v tem mezú to hudobijo, v drugim drugo; tako se bomo szhafoma poboljšhali in kakor po Jakobovi gredi bomo v nebéfa prifhli. Sakaj soper vse hudobije enpót se vojskovati, preteshko stane; poversti jih moramo premagati. Tako so shé nekteri ajdovfki modri moshjé délali. Šklenili so, postavim, vina ne vezh piti. Potém so se mešnim jedém odpovedali. Dalje so si persadjali, tudi v norzhijah ne lagáti. Takó so vse svoje napake premagali, in so v dobrim rastli. „Oh, govori Tomash Kemp-

zhan, zhe bi vsako leto le eno hudobijo opustili, kmalo bi bili popolnoma ljudjé!“

Kako pa se vést posebno sprašuje? — Sjutraj, kadar vstaneš, fkleni, tistiga gréha se posebno varovati, ki ga vezhkrat storish, in se v zhednosti vaditi, ki mu je nasproti. Prosi Bogá gnade in pomozhi sató. Ponovi tudi podnevi ta svoj fklep, in opoldné se sprašuj ob kratkim. Pomisli, kolikrat nisi svojimu fklepu svést bil, in persadeni si, de se fhtevilo tvojih gréhov od dné do dné manjšha, zhednost pa se narašha. Perlizhi ali perglihaj danashnji dan s vzheranjim, ta teden s pretezhenim, in glej, zhe si se kaj poboljšhal ali nizh. Zhe si se kaj poboljšhal, se sahvali Bogú in njegovi gnadi to perpishi; zhe se nisi, obshaljaj svojo mlazhnost in terdno fkleni se poboljšhati. Nalôshi si tudi kako pokoro, ako bi ne bil svojiga fklepa spolnil. Poslednjizh se zhes vse s svojim spovednikom pogovori.

Poslednje rezhi.

Spomni se poslednjih rezhi in ne bosh gresnil.

Smert. — Zhlovéku je namenjeno enkrat umréti. — Zhujte! sakaj ne véste ne dnéva ne ure. — Konez pride, gotovo pri-

de! — Poravnaj svoje gospodarstvo; sakaj umerl bófh!

Šodba! — Po smerti je sodba. — Vsi se moramo fkasati pred sodnjim fédeshem Kristufovim. — Vse je sapifano! — Vse nam bo brano! Vse bo tehtano ali vagano na tehtnizi vezhniga sodnika!

Pekel. — Hudobni bodo fhli v vezhno terpljenje. — Vezhno bodo od Bogá sa-versheni! — vezhno v terpljenji, bres nehanja, bres konza! Zherv ne pogine nikóli! — Ogenj ne vgasne nikóli! — Šmiraj! vezhno! — Vezhno terpljenje! nikóli vese-lje! — Is peklá ni refhenja!

Nebéfa. — Okó ni vidilo, uhó ni fli-fhalo, ferzé zhloveshko ni obzhutilo, kaj je Bog perpravil tistim, kateri ga ljubijo. — O svelizhanje! o veselje bres nehanja, bres konza! — Boshje oblizhje vezhno glédati! vezhno per Jesufu in Marii biti! vezhno v drushbi angeljev in svetnikov veselje prepevati! — Tam ni fols, ni sdihljejev, ni tarnanja (jamranja); tam ni bolezhin, ni strahú, ni smerti! Sakaj nozh je minila, dan se je napózhil, dan, kteriga je Gospod narédil! Blagor jim, kateri bodo enkrat v njegovi luzhi hodili! Aleluja!

Vse v nar vézhi zhaft Jesufovo!

Kasalo.

	Štran.
O d molitve	3
Od jutrajne molitve	5
Jutrajna molitev	6
Vera, upanje in ljubésin	10
Djanje vére	11
Djanje upanja	12
Djanje ljubésni	12
K angeljskimu zhefhenju	14
Od premifhljevanja	15
Sgled premifhljevanja zhes fmertni gréh	17
Od duhovniga branja	22
Povsdigovanja ferza podnévi	23
Djanje shalofiti	25
Obujenje dobriga naména	25
Špominj na Boshjo prizhijózhnost	25
Djanje vére	26
Djanje upanja	26
Djanje ljubésni	26
V terpljenji	27
Kadar ura bije	27
Molitev pri jédi	28
Pred jedjó	29
Po jédi	29

	Štran.
Vezhérne molitve	30
Molitev:	
Sahvaljenje	32
Klizanje fvétiga Duhá	33
Grévenga	34
Šklep	35
Profhnja in klizanje	35
Od poslušanja pridige	37
Molitev pred pridigo	39
Molitev po pridigi	39
Od fвете mafhe	41
Molitve pri f. mafhi s premifhljevanjem Kri- stufoviga terpljenja	43
Od fvetiga sakramenta pokóre	60
Šprafhevanje vefti:	
I. Zhes defét sapoved Boshjih	67
II. Zhes pét zerkvénih sapoved	76
III. Zhes rasne gréhe	78
Molitve per fpovedi:	
Profhnja sa rasfvetljenje	80
Obujenje grévenge	81
Terden fklep in darovanje	84
Molitev pred fpovedjo	86
Poboshnje namifhljevanja pred fpovedjo	88
Molitev po fpovedi	90
Od odpuftka	93
Molitev sa odpuftke	96
Od fvetiga obhajila	99
Obhajilne molitve:	
Pred fvetim obhajilam	102
Po fvetim obhajilu	110
Od presvéte Trojize	115
Molitev k presvéti Trojizi	117
Od angeljskiga róshenkranza	119
Molitev pred roshenkranzam	119
Molitev po roshenkranzu	121
Ponovljenje kerfne obljuje	122

	Štran.
Od presvetiga réfhnjiga Teléfa	124
Molitev pred svetim refhnjim Teléfam	125
Molitev k Boshjimu ferzu Jesufovim	129
Kristufovo terpljenje	131
Šveti krishev pot	132
Šklep f. krishevigiga pota	141
Molitev v spominj Kristufove smertne britkosti o zhetertkih	142
Molitev v spominj Kristufove smerti o pétkih	143

Gospodovi prasniki in sveti zhasi:

Advent	144
Molitev	145
Kvaterni dnovi	146
Molitev	147
Boshizh	147
Molitev	148
Poflédnji dan léta	149
Molitev	149
Novolétnji dan, in prasnik Kristufoviga obre- sovanja	150
Molitev	151
Rasglafhenje Gospodovo ali prasnik svetih tréh kraljev	151
Molitev	152
Prasnik presvetiga iména Jesuf	152
Molitev	153
Šveti pôfni zhas	153
Molitev na pepelnizo	154
Molitev v veliki zhetertek	154
Molitev v veliki pétek	155
Molitev pred boshjim grobam	156
Velikonozhnji prasnik	157
Molitev	157
Krishev téden	158
Molitev	159

	Štran.
Kristufov vnebohod	160
Molitev	160
Binkufhtni prasník	161
Molitev	162
Prasník prefvéte Trojize (glej: „Od pre- fvete Trojize“ ftran 115:)	
Prasník presvetiga refhnjiga Teléfa	163
Molitev (glej ftran 124:)	
Zerkvéno shegnanje	163
Molitev	164
Zhaftenje prefvéte Devize in matere Boshje Marie	164
Molitev v zhaft zhiſtiga ſpozhetja	166
„ v zhaft ſedem ſhaloſt Marie	167
„ v zhaft fladkiga ferza Marie	170
„ ſa varſtvo Marie	172
Marijin roſhenkranz	173
Molitev o prasníkiah Marie	175
Zhaftenje ſvétih angeljev	177
Molitev k fvetimu angelju varhu	178
„ k fvetimu arhangelju Mihaelu	179
Zhaftenje fvetnikov	180
Molitev v zhaft fvetiga Joſhefa	181
V dan fvetiga Marka	182
Molitev v zhaft f. Janesa Nepom.	183
„ „ „ f. Alojsia Gonzage	183
„ „ „ f. Janesa Kerſtnika	185
„ „ „ ff. apoſteljnov Petra in Pavla	186
„ „ „ ſvete Ane	186
„ „ „ fvetiga Leopolda	187
„ „ „ „ Štefana	188
„ „ „ ſvojiga fvetiga patrona	189
V prasník vſih fvetnikov	189
Molitve ſa raſne ofébe in potrebe:	
1. Sa ſveto zérkev	190
2. Sa fvetiga ozheta papeſha	191

	Štran.
3. Sa fhkófa	191
4. Sa dufhne paſtirje in vſe duhovne	192
5. Sa ſpovednika	192
6. Sa zefarja	193
7. Sa vſe deſhefke goſpófke	193
8. Molitev otrokov ſa ſtarſhe	194
9. Molitev ſtarſhev ſa otróke	194
10. Shégen zhes otróke	195
11. Sa ſakonſke	195
12. Sa ſhlahtnike	195
13. Sa prijatle in dobrótnike	196
14. Sa ſovraſhniko	196
15. Sa ſpreobernjenje nevernih in gréſhnikov	197
16. Sa bolnike	197
17. Sa umérajózhe	198
18. Per volitvi ſtanú	198
19. Ob zhaſu ſhaloſti	199
20. Popotni ſhegen	199
Molitve ſa bolnike in umérajózhe	200
Molitev ſa frezhno ſmert	202
Duhovni teſtament	204
Poſlednji ſdihljeji umérajozhiga	206
Po ſmerti	210
Molitev	211
Molitve ſa mertve	212
Molitve ſa mertve verne kriſtiane	213
Molitev ſa rajnke ſtarſhe	214
Molitev ſa rajnke ſhlahtnike in dobrótnike	214
Litanije od preſvetiga iména Jeſufoviga	215
Molitev	218
Litanije od terpljenja in ſmerti Jeſufa Kriſtufa	219
Molitev	222
Lavretanſke litanije	223
Molitve po litanijah	225
Litanije vſih ſvetnikov	233
Molitve po litanijah	238 in 243

Pesmi.

Pesem per sveti masfi	248
Druga pesem per f. masfi	257
Pred pridigo	263
Osnanenje Marije Devize	264
Adventna	266
Šveti vezher	268
Terpljenje Jesufovo	269
Shalofna Mati Boshja	271
Velikonozhna	273
Krishev teden	275
Binkofhti	278
Šveto refhnje Telo	279
Pred f. refhnjim Telefam	281
Šveto Šerze Jesufovo	283
Sahvalna	284
Špokorna	286
Vera, upanje in ljubesen	288
Poflédnji dan	290

Pristavik

Prava vera	293
Apostóljska véra	296
Gospódova molitev	297
Angeljsko zhefhenje	297
Defet sapoved Boshjih	298
Pôftna sapoved	299
Duhovne orôshja	301
Prav dober in lohek pomózhek se poboljšhati	304
Poflédnje rezhi	305

